

รายงานการวิจัย

การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1

นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง

ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการศึกษา
โรงเรียนบ้านเนินเวียง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
 นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 นครสวรรค์ เขต 1

ผู้วิจัย ศุภนิษา มาลัยทอง

ปีที่ทำวิจัย 2562 - 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
 ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 (2) เพื่อพัฒนา
 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 (3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และ (4) เพื่อประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

วิธีการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
 ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยการ
 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้แบบ
 สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ศึกษาจากประชากรคือ ผู้บริหาร/รักษาการผู้บริหาร ครูวิชาการ และครู
 ผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีนักเรียน
 จำนวน 40-119 คน ทั้งหมด 88 โรงเรียน จำนวน 264 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแบบมาตรา
 ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่
 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory
 factor Analysis: EFA) 2) พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
 นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยการ
 สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน โดยใช้แบบตรวจสอบ
 ความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่และ
 ค่าร้อยละ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
 นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ศึกษา
 จากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 6 คน และนักเรียนระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 67 คน ในปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกคะแนน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย 4) ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด คือคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 62 คน (นักเรียนที่มีพ่อแม่เดียวกันใช้แบบประเมิน 1 ชุด) ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมจำนวน 140 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินรูปแบบ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 61 ตัวบ่งชี้ สามารถกำหนดเป็น 5 องค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบได้ดังนี้ 1) การเป็นผู้นำ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ 2) การมีส่วนร่วม จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ 3) การมีองค์ความรู้ จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ 4) การนิเทศติดตามผล จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ และ 5) การรายงานผล จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

2. รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การเป็นผู้นำ 2) การมีส่วนร่วม 3) การมีองค์ความรู้ 4) การนิเทศติดตามผล และ 5) การรายงานผล และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้น 2) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น 3) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการจัดการอารมณ์และความเครียดเพิ่มขึ้น และ 4) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น

4. ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากขึ้นไปโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ตามลำดับ และผลการประเมิน

การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ใน
ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่าทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุดโดย
เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ องค์ประกอบที่ 2
การมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล และ
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล ตามลำดับ

Title The Development of Student Care System Model for Improving Students' Life Skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1

Author Sunisa Malaithong

Academic Year 2019 - 2020

Abstract

The purpose of this research were to: (1) study the Student Care System of small primary school under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1, (2) develop a model of Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaiang School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1, (3) study the result of implementation of a model of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 and (4) evaluate a model of of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1.

The research methodology consisted 4 steps were as follows: 1) the study of the Student Care System of small primary school under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 by analyzing related documents and researches. Used a semi structures interview for interviewing 5 experts. The study of population including school director, academic teachers and responsible teachers of Student Care System Project for small primary school under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1. The total of population 264 from 88 schools that have 40 -119 students. The tool used the 5-level estimation scale questionnaire, the reliability level of .95 . The data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation, and exploratory factor analysis: EFA , 2) The Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 were examined by holding the connoisseurship from 9 experts using the propriety checking list of a model and the checking list manual. The statistics used frequency and percentage , 3) The study of the implementation of the Student Care System model for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area

Office 1. The study of population including 6 teachers and 67 students in 2020. The statistics employed were percentage and mean and 4) the evaluation of the Student Care System model for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 by 6 teachers, 62 students' parents (The same parents used one assessment) and 7 the committee of educational school. Totally 75 informants. The evaluation used the 5-level estimation scale, the reliability level of .90. The statistics used were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research were as follows:

1. The Student Care System for small primary school under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 comprised 5 factors and 61 variables and the elements were as follows: 1) Leadership 8 indicators, 2) Participation 18 indicators, 3) Knowledge 24 indicators, 4) Supervision 6 indicators and 5) Reporting 5 indicators.

2. The model of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 comprised 5 factors were as follows: 1) Leadership, 2) Participation, 3) Knowledge, 4) Supervision and 5) Reporting result. The results of the examination of the suitability of the model found that all experts have agreed that the model of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area 1 were appropriate.

3. Experimental results a model of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1. It was found that the students grades 1-6 have increased with: 1) self-awareness and appreciation for themselves and others, 2) analytical thinking, decision making and creative problem solving, 3) emotional and stress management and 4) good relationships with others.

4. The overall a model of the Student Care System for improving students' life skill of Bannernwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1 was at the high level, when it was considered each aspect found that all aspects were at the high level. The descending order was as follows: the utility, the propriety, the accuracy, and the feasibility. The results of the evaluation of operations

according to the student care and support system model that affects the development of the life skills of students at Bannerwaing School under Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 1. Overall, it is at the highest level. When considering each component was at the highest level, ordered from high average to low average as follows: 1) Leadership, 2) Participation, 3) Knowledge, 4) Supervision and 5) Reporting result, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ดร.ฐาปนัญญ์ อุดมศิริ นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี และ ดร.ยมนพร เอกปัทมา ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่ได้อนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายสุรินทร์ บัวคลี่ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านโพธิ์ประสาท นายรุ่ง อุดมศิริ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ นางสาวศร คล้ายแท้ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนพยุหะศึกษาการ ดร.สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสรรพยา และดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหัวจิว ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์การวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ดร.พิมรา ทองแสง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ สาขาสุขภาพจิต ดร.สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรพยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยนาท ดร.สิทธิพงศ์ ส่องศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะคร้อ(รัฐประชาอนุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดงเมือง (เข่งพื้นราษฎร์อุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และ ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวจิว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญในการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชนและนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ศุณิษา มาลัยทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(12)
สารบัญภาพ.....	(16)
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	14
การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียง.....	28
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะชีวิต.....	55
รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	62
ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านเนินเวียง.....	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	73
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	81
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	82
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	91
ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	96
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	98
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษานาด เล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	107
ผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	107
ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	110
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	112
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากอบบสอบถาม.....	115
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	123
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	134
ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1..	143
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	145

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อน และหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.....	145
ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.....	148
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1.....	155
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	188
สรุปวิธีดำเนินการวิจัย.....	188
สรุปผล.....	191
อภิปรายผล.....	197
ข้อเสนอแนะ.....	204
บรรณานุกรม.....	206
ภาคผนวก.....	196
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญและแบบตอบรับ	213
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	255
ภาคผนวก ค เครื่องมือการวิจัย.....	276
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	330
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	365
ภาคผนวก ฉ รางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2563.....	384

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ช การเผยแพร่งานวิจัย.....	386
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	390

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	กระบวนกรดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน..... 40
2.2	แผนการขับเคลื่อนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ปีการศึกษา 2562..... 71
4.1	แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1..... 108
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1..... 111
4.3	แสดงผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ..... 113
4.4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 116
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1..... 117
4.6	ค่า KMO and Bartlett's Test..... 124
4.7	องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1..... 126
4.8	องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1..... 127
4.9	แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ..... 128
4.10	แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม..... 129
4.11	แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้..... 131
4.12	แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล..... 133
4.13	แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล..... 134

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
4.14	<p>ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.....</p>	144
4.15	<p>ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.....</p>	145
4.16	<p>ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.....</p>	147
4.17	<p>ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1</p>	149
4.18	<p>ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1</p>	150
4.19	<p>ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1</p>	151
4.20	<p>ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1</p>	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 ผลการแสดงผลการวัดทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1	153
4.22 ผลการแสดงผลการวัดทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1	154
4.23 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวม.....	155
4.24 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ.....	156
4.25 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม.....	159
4.26 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้.....	165
4.27 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล.....	173
4.28 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล.....	176

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวม.....	178
4.30 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ.....	179
4.31 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม.....	180
4.32 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้.....	182
4.33 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศคิดตามผล.....	185
4.34 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล.....	187

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	31
2.2 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	39
2.3 แนวคิดการสร้างและพัฒนาโมเดล.....	66
4.1 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.....	136
4.2 แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้น การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3.....	146
4.3 แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้น การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และ หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์เพื่อให้ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560: 1-3)

สังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ได้แทรกซึมวิถีชีวิตของ ผู้คนในสังคมทุกรูปแบบ ทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรงและเต็มไปด้วยสถานการณ์ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน นอกจากนี้ การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาสู่สังคมไทย ด้วยกระบวนการทางทุนนิยมและบริโภคนิยม ในขณะที่วัฒนธรรมดั้งเดิมนับวันแต่จะอ่อนแอลง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าว จนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และ ความล้มเหลวทางการเรียน ความไม่มั่นคงในอนาคต เด็กและเยาวชนในปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไป จากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครองครูอาจารย์และคนทำงานด้านเด็กจะให้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากเพียงใดก็ตามก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม ติดการพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายร่างกายตนเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552: 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารครูอาจารย์และบุคลากรอื่นๆในสถานศึกษาโดยการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนา ปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคมและประเทศชาติ การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ คือ เก่ง ดี มีสุข สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนโดยการบ่มเพาะ กล่อมเกลา ปลุกฝังและปลุกจิตสำนึกให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีทักษะชีวิตที่ดีเพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 2)

เมื่อพิจารณาภาพรวมด้านเด็กและเยาวชนที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รายงานภาวะสังคมไทยในไตรมาสที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2562: 22) พบว่ามีเด็กและเยาวชนหลุดจากระบบการศึกษาจำนวนมาก โดยมีสาเหตุที่สำคัญมาจากปัญหาความยากจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ผลกระทบของปัญหาการต้องออกจากโรงเรียนกลางคันของเด็กและเยาวชนจะส่งผลต่อทักษะและรายได้ที่ต่ำตามมา เกิดเป็นวัฏจักรความยากจนในระยะยาว และจะเป็นอุปสรรคในการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) รวมทั้งทำให้เกิดการสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ จากข้อมูลกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) ในปี 2562 เด็กและเยาวชนไทยด้อยโอกาสอยู่นอกระบบการศึกษาประมาณ 670,000 คน นอกจากปัญหาความยากจนแล้ว ยังมีปัญหาภายในครอบครัว ปัญหาแม่วัยใส (การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร) โดยมีหญิงไปคลอดบุตรในช่วงอายุ 10-14 ปี เพิ่มขึ้น ปัญหานักเรียนต้องคดี การที่เด็กต้องดูแลคนป่วยคนพิการที่อยู่ในบ้าน ปัญหาการเจ็บป่วย ทำให้กลุ่มเด็กและเยาวชนดังกล่าวกลายเป็นเด็กด้อยโอกาสในระบบการศึกษา ดังนั้นควรมีแนวทางการส่งเสริมเด็กและเยาวชนไม่ให้ออกกลางคันโดยต้องมีระบบฐานข้อมูลที่มีรายละเอียดและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะติดตามช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนได้ทั้งในด้านการเรียน และครอบครัว รวมทั้งสร้างเครือข่ายทั้งภาคการศึกษาและนอกการศึกษา

ในส่วนของสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนของจังหวัดนครสวรรค์ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รายงานสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนของจังหวัดนครสวรรค์พบว่า

ประเด็นที่น่าห่วงใยคือด้านพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ข้อมูลจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดนครสวรรค์ปีงบประมาณ 2562 มีคดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด จำนวน 279 คน ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 6 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 72 คน เป็นคดียาเสพติดมากที่สุด จำนวน 43 คน นอกจากนี้สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่าจังหวัดนครสวรรค์ อยู่ลำดับที่ 15 ของประเทศ สำหรับสถานการณ์ด้านครอบครัวจากรายงานพบว่ามีช่องว่างด้านการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งข้อมูลจากบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์ส่วนใหญ่เด็กที่เข้ารับบริการเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครสวรรค์. 2562: 124)

จะเห็นได้ว่าสภาพปัญหาที่พบในจังหวัดนครสวรรค์นั้นคล้ายกับปัญหาในระดับประเทศ ดังนั้นภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังนั้น โรงเรียนคือหน่วยงานหนึ่งที่ต้องจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิผลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551: 1) ในฐานะผู้รับผิดชอบทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างภูมิคุ้มกัน และการป้องกันปัญหาให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ผ่านภาวะวิกฤติและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบมากขึ้นโดยอาศัยการผนึกกำลังการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

โรงเรียนบ้านเนินเวียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (ฝ่ายบริหารทั่วไปโรงเรียนบ้านเนินเวียง. 2561: 2) จากการได้ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 78 คน พบว่ามีนักเรียนจำนวน 63 คน ที่พ่อแม่หย่าร้างกันโดยนักเรียนอาศัยอยู่กับปู่ย่าตายาย นักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง หาเช้ากินค่ำไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลานเท่าที่ควร จึงส่งผลให้นักเรียนบางส่วนมีปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น ก้าวร้าว ขอบรังแกคนที่อ่อนแอกว่า ไม่มาโรงเรียน หรือมาโรงเรียนสาย และยังคงทดลองสูบบุหรี่และดื่มสุรา ซึ่งปัญหาต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งที่โรงเรียนต้องแก้ไขโดยด่วนและเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษารูปแบบการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีลักษณะเป็นอย่างไร
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เป็นอย่างไร
4. ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
2. เพื่อพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
4. เพื่อประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตเนื้อหาที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยศึกษาเอกสารของ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 7) กรมสุขภาพจิต (2551: 3) ปรีดี เปรมภูษิตานนท์ (2552: บทคัดย่อ) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 15) สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2552: 12) ธงชาติ วงษ์สวรรค์ (2555: 188)

สุวรรณา แสงสุริฉาย (2556: 383) วรรณภา เย็นมนัส (2557: 67) พรรณภัทร ตาลป่า (2560: 172-185) มยุรี สารีบุตร และอุทัย ภิรมย์รัตน์ (2560: บทคัดย่อ) และคนอื่นๆทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง/แหล่งข้อมูล

1.2.1 ขอบเขตแหล่งข้อมูล

- 1) การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
 - ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
 - ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน

1.2.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร คือ ผู้บริหารหรือรักษาการผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 264 คน จาก 88 โรงเรียน

1.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2562

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยการนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มาพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และสร้างคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

2.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 9 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

2.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

2.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2562

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 และคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 โดยการประชุมปฏิบัติการ นิเทศติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 67 คน ในปีการศึกษา 2563

3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

3.3.1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

3.3.2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

3.3.3 การจัดการอารมณ์และความเครียดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

3.3.4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในด้าน ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ รวมทั้งประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 62 คน (นักเรียนที่มีพ่อแม่เดียวกันใช้แบบประเมิน 1 ชุด) ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ รวมทั้งผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้บางคำในความหมาย และขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ความเป็นผู้นำของผู้บริหาร และการดำเนินงานของผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมโดยทุกคนมีองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ตรงกัน มีเครื่องมือการคัดกรองที่ถูกต้อง มีการช่วยเหลือสนับสนุน มีการนิเทศติดตาม และมีการรายงานผล ทั้งนี้มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อพัฒนานักเรียนในให้มีทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งเป็นแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ใช้คำว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งมีความหมายเดียวกัน สำหรับผู้วิจัยขอใช้คำว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ หมายถึง การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผน กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีกระบวนการบริหาร

จัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน

1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน และหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

1.3 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ หมายถึง การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาในนักเรียน การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรม

นักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศที่มีความชัดเจน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การคัดกรองและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล หมายถึง เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน ศักยานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ การมีระบบนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.5 องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล หมายถึง การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่ การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ หมายถึง กระบวนการนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไปใช้ในโรงเรียนบ้านเนินเวียง ในปีการศึกษา 2563 และดำเนินการประเมินผลทักษะชีวิตของนักเรียน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ดังนี้

2.1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัดความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะ ข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วย หลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาใน สถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์

2.3 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะ อารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเสี่ยง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์

2.4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึก ของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากายเพื่อสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและ ความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ใช้การสื่อสารที่สร้าง สัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3. ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 หมายถึงผลที่ได้ จากความคิดเห็นของครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียงเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ ซึ่งมี รายละเอียด ดังนี้

3.1 ด้านความถูกต้อง (Accuracy) หมายถึง พิจารณาถึงความถูกต้องและสอดคล้อง กับนโยบายระดับชาติ บริบทของโรงเรียน และสอดคล้องภายในองค์ประกอบแต่ละด้าน

3.2 ด้านความเหมาะสม (Propriety) หมายถึง พิจารณาจากความครอบคลุม องค์ประกอบการใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับ สถานการณ์

3.3 ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) หมายถึง พิจารณาถึงความสามารถในการ นำไปสู่การปฏิบัติ การมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติให้สำเร็จได้ ภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และ การมีระเบียบกฎหมายที่เอื้อให้สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวได้

3.4 ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) หมายถึง พิจารณาจากผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อ โรงเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโรงเรียน

4. โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาที่ดำเนินการสอนระดับก่อน ประถมศึกษา ซึ่งรวมถึงโรงเรียนที่อาจเปิดสอนในระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาควบคู่ไปด้วย โดยผู้วิจัยศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียน 40 - 119 คน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

5. โรงเรียนบ้านเนินเวียง หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

6. ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

7. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ ปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

8. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

9. ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ประชาชนที่มีบ้านพักอาศัยอยู่ในตำบล บางมะฝ่อ อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ รวมทั้งหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

10. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการเลี้ยงดู อุปการะ และอบรมสั่งสอน เด็กอย่างใกล้ชิดที่บ้าน ซึ่งผู้ปกครองอาจจะเป็นบิดามารดา หรือผู้ที่บิดามารดาไว้วางใจจนบุตร ธิตามอายุด้วยและมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กในการเลือกเรียนของโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

11. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ผลการศึกษารายละเอียดประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

2. ได้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

3. ได้ทราบผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

4. ได้ทราบผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยและพัฒนาารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.4 ประโยชน์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
 - 2.1 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะชีวิต
 - 3.1 ความหมายของทักษะชีวิต
 - 3.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต
 - 3.3 การพัฒนาทักษะชีวิต
4. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
 - 4.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 4.2 การสร้างและการพัฒนารูปแบบ
5. ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านเนินเวียง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็งเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งนี้เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ดึงนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 13) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2553: 12) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมวิธีการและเครื่องมือทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าวและมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554: 7) ได้ให้ความหมายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึงการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลอดภัยจากสารเสพติด

ประนอม แก้วสวัสดิ์ (2556: 11) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า การส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวงโดยมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน คุณภาพ มีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองอาจ และเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557: 3) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องและยั่งยืนโดยมีภารกิจที่สำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อ

พรพรรณ อินทรประเสริฐ (2557: 10) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูประจำชั้นหรือครูประจำครอบครัวและศิษย์เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหารและครู ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ชัยมงคล ชัตติยะ (2557: 14) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การจัดกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการมีส่วนร่วมและมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และผู้มีส่วนร่วมเป็นผู้นำเสนอข้อมูลและให้คำแนะนำในการดำเนินงาน และมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

อุดม กัสมัง (2557: 43) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการทำงานในการส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีเครื่องมือในการปฏิบัติงานอย่างหลากหลาย มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการประสานงานกับฝ่ายบริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง สามารถปรับตัวอยู่ในโรงเรียน และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559: 15) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน

รักศักดิ์ คุ่มชนม์ (2561: 21) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนและพฤติกรรมที่แสดงออก ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อ ด้วยขบวนการที่มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการ

ดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ โดยประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีพัฒนาการและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กู๊ด (Good. 1973: 270) ได้ให้ความหมายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี

โฮแรซ และเอวา (Horace and Ava. 1974: 234) ได้ให้ความหมายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่างๆได้อย่างเหมาะสมเพื่อจะได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถปรับตัวอยู่ในโรงเรียน และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก ซึ่งมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ถ้าดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง จะเกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 3) กล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบความสำเร็จได้ ผู้รับผิดชอบต้องมีหลักคิดในการดำเนินงาน ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนต้องการความเข้าใจ การให้อภัย การให้ออกสอยากเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข
2. นักเรียนทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน
3. ความสำเร็จของงานต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมกระทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังนั้น มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิบัติการเชิงรุกในการป้องกัน แก้ไขและพัฒนาเด็ก เพื่อให้สามารถต่อสู้เอาชนะ ภัยคุกคามเด็กและเยาวชนที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้น ด้วยเหตุผล ดังนี้

3.1 นโยบายของรัฐบาล

มุ่งเน้นปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ โดยปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและระดมทรัพยากร เพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา พัฒนาครู รวมทั้งจัดให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีบูรณาการในทุกระดับการศึกษาและในชุมชนโดยใช้พื้นที่และโรงเรียนเป็นฐาน บูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก ในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิจัยพัฒนาในภูมิภาค รวมทั้งเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตในชุมชน โดยเชื่อมโยงบทบาทสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนา

3.2 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดนโยบายให้การจัดการศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545: 5-7) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

3.3 จรรยาบรรณในวิชาชีพครู

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549: 65) กำหนดให้ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า และครูต้องอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงาม ให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.4 พัฒนาการและความต้องการของนักเรียน

จากความเจริญก้าวหน้าของสังคมโลกและกระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดสภาวะวิกฤติทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เด็กต้องอยู่ท่ามกลางโลกแห่งการแข่งขันและเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาของสังคม

3.5 ความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน

ความยากลำบากในการหาเลี้ยงชีพ ส่งผลให้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะดูแลบุตรหลานของตนจึงฝากด้วยความเชื่อว่าครูคือพ่อแม่คนที่สองของลูก ประกอบกับสภาพความหวังไว้กับครูและระบบการศึกษาที่จะให้โรงเรียนเป็นแหล่งให้ความรู้และอบรมสั่งสอนและพัฒนาให้บุตรหลานเติบโตอย่างมีคุณภาพและเป็นคนดีของสังคม

กรมสุขภาพจิต (2551: 1-29) กล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว่าการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่นๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูประจำชั้นเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทหน้าที่ที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของชีวิตเยาวชนให้เติบโต งอกงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 3-7) ได้ให้แนวคิดสำคัญว่าเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคมทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรัก ความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใดก็ตามก็ไม่อาจพิทักษ์ ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่างๆ พบว่าเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่นๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์จนถึงขั้นหมกมุ่น และเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกม จนไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและสังคม
2. นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งรถมอเตอร์ไซค์ มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย เป็นนักซิ่งวัยใส และเป็นสก็อย (สาวน้อยซ้อนท้ายหนุ่มนักซิ่ง)
3. ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท จับกลุ่มรวมตัว

กันสร้างความปั่นป่วนในชุมชนไปจนถึงการยกพวกตีกัน

4. มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เป็นพ่อแม่ตั้งแต่อายุน้อย มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง ขาดความรับผิดชอบ

5. เข้าถึงสารเสพติดได้ง่าย เริ่มจากการใช้บุหรี่ เหล้า ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟ และสารอันตรายที่แพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชน

6. ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวค่อนข้างเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อ และให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรม น้ำใจ

จากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น ติดการพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ บริโภคอาหารกรูบกรอบ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงจากสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมที่เป็นปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมให้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง ปล่อยปละละเลย เรียนรู้การใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองบีบบังคับ กดดัน และคาดหวังในตัวเด็กเกินกว่าความเป็นจริง ไม่มีบรรยากาศที่สร้างความรัก ความอบอุ่น ความสมัครสมานสามัคคี เต็มโตในท่ามกลางความสับสน ไม่มีความหวัง ขาดการอบรมบ่มนิสัย และไม่มีจุดหมายปลายทางในชีวิต

2. ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน

โรงเรียนเป็นบ้านหลังที่สองของเด็ก เป็นบ่อเกิดของคุณงามความดี โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม แต่โรงเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดความพร้อมที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังของสังคม จากการติดตามพบว่า โรงเรียนขาดการดูแล เอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจัง ขาดการจัดการที่เหมาะสมต่อการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างเท่าทัน ทัวถึง ถูกต้องและเป็นธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกฎระเบียบมากกว่าชีวิตของนักเรียน พัฒนาผู้เรียน โดยไม่คำนึงถึงองค์รวม ตลอดถึงการจัดการกับปัญหาของนักเรียนโดยขาดการมีส่วนร่วม และยังเลือกใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน

3. ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม

ความล้มเหลวในชีวิตและเด็กและเยาวชน เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและต้นทุนทางความรู้สึกของผู้ปกครองอย่างประเมินค่าไม่ได้ สังคมไทยยังละเลยต่อการจัดระเบียบแบบแผนในชุมชน ชุมชนอ่อนแอ ขาดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในสังคมต่างคนต่างอยู่ เอาหูไปนา เอาตาไปไร่ ปล່อยให้มี การแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กและเยาวชน ยอมรับการเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่สร้างสรรค์ ละเลยต่อปัญหาของเด็กและเยาวชน ไม่ให้ความสำคัญต่อท่าทีของเด็กและเยาวชน มองเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วยทัศนคติและท่าทีที่ตอกย้ำซ้ำเติม

4. ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน

เพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชน เป็นธรรมชาติที่เด็กและเยาวชนทุกคนต้องมี แต่เพื่อนก็เป็นดาบสองคมที่อาจทำให้เด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยก้าวพลาด เช่น เพื่อนที่มีนิสัยเกเร เป็นอันธพาล เสเพล สำมะเลเทเมา การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางก้าวร้าว เสี่ยงภัย มั่วสุม เบี่ยงเบน หรือการได้รับแรงบีบคั้น กดดัน ช่มชู้ หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น

5. ปัจจัยเสี่ยงจากบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน

เด็กและเยาวชนแต่ละคนมีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกัน มีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองและการรับรู้ มีความตระหนักในคุณค่าความสำคัญของตนเอง ขาดทักษะในการคิด บกพร่องทางการเรียนรู้ ปฏิเสธค่านิยมหรือหลักศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือ ไม่มีทักษะในการสื่อสาร ปฏิเสธไม่เป็น ควบคุมอารมณ์และความเครียดไม่ได้ รวมทั้งการมีปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 3) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเด็กและเยาวชน ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น การติดพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรุบกรอบอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เครียดซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน ปัจจัยเสี่ยงต่อบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชนมากมาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศในอนาคตจึงมีนโยบายสำคัญที่จะต้องร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาระบบการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็น

ระบบและมีประสิทธิภาพเป็นระบบที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นกระบวนการที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่มีความสุขผ่านกระบวนการทางการศึกษา และการส่งเสริม ป้องกัน ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งผลกระทบทั้งในทางบวก ทางลบทางเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ต่อครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่ดีส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยความเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553: 71-74) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่ครู และผู้เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนมีพัฒนาการที่ก้าวหน้า สามารถปรับตัว แก้ปัญหาพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จ และอยู่ได้อย่างมีความสุข

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554: 1) กำหนดไว้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคม มุ่งหวัง ดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการศึกษานั้นไม่เพียงพออันเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบอันก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนั้นการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักความเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งครูจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยโดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงาน มีหลักฐานการปฏิบัติงาน มีเทคนิคหรือวิธีการหรือการใช้เครื่องมือต่างๆ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดผลดีต่อทุกคนทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

มจรุรินทร์ แผลงจันทิก (2554: 9) กล่าวว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเนื่องจากในสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาซึ่งตัวนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาย่าง เร่งด่วน และสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพ โดยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560: 18) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญเนื่องจากในสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนที่อยู่ในเชิงบวกและเชิงลบนอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น การติดพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรูบรอบอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เครียดซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน ปัจจัยเสี่ยงต่อบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน การนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเป็นระบบที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุข

วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานทุกอย่างจำเป็นต้องมีแนวทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานให้อยู่ในขอบเขตที่ต้องการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 5) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอก มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 13) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554: 17) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชนมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบได้

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560: 19) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ เพื่อให้โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและประสิทธิภาพ โดยผ่านกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

2. เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานทุกอย่างในโรงเรียนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียน ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน

1.1 ได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาการด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง

- 1.2 ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาทั้งทางการเรียนรู้และ
ความสามารถพิเศษ
- 1.3 ได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัวมีทักษะทางสังคมและอยู่ในสังคมได้อย่าง
เป็นสุข
- 1.4 มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครูและผู้ปกครอง
2. ประโยชน์ต่อครู
 - 2.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน
 - 2.3 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา
 - 2.4 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
3. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร
 - 3.1 รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้
 - 3.2 ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน สำหรับใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนานักเรียน
หลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา
 - 3.3 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนา และการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม
4. ประโยชน์ต่อโรงเรียน
 - 4.1 มีผลการดำเนินงานได้มาตรฐานการศึกษา
 - 4.2 ได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กร
 - 4.3 มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร
5. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ชุมชน
 - 5.1 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน
 - 5.2 เข้าใจถึงวิธีการ อบรม สั่งสอนบุตรหลาน
 - 5.3 เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานและบุคคลในชุมชน
 - 5.4 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง
6. ประโยชน์ต่อเขตพื้นที่การศึกษา
 - 6.1 พัฒนานวัตกรรมในการพัฒนานักเรียน
 - 6.2 พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผล
การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 6.3 มีระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคล และระดับโรงเรียนเพื่อพัฒนา
7. ประโยชน์ต่อประเทศชาติ
 - 7.1 นักเรียนมีคุณภาพดีมีปัญญา และมีความสุข

7.2 มีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ

7.3 ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน ลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่างๆ

7.4 ประชาชนมีคุณภาพมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 13 - 14) กล่าวถึงประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)

ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรม จริยธรรม (MQ) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค (AQ)

4. นักเรียนเรียนรู้้อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างรอบด้าน

5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจัง ด้วยความเสียสละ เอาใจใส่

สะติม คำมา (2553: 11) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมุ่งประเด็นไปที่เรื่องประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. ที่มีต่อนักเรียน คือ ได้รับการดูแลเอาใจใส่ มีทักษะการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข

2. ที่มีต่อครู คือ ทำให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้นที่เกิดจากความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู

3. ที่มีต่อผู้ปกครอง คือ มีวิธีการอบรมสั่งสอนที่เหมาะสมและสร้างครอบครัวที่อบอุ่น

4. ที่มีต่อผู้บริหาร คือ นำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนพัฒนานักเรียนหรือหลักสูตร

5. ที่มีต่อโรงเรียน คือ มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา การยอมรับสนับสนุนจากชุมชน

6. ที่มีต่อเขตพื้นที่การศึกษา คือ พัฒนาองค์ความรู้ นิเทศ ประเมินผล ศึกษาวิจัย

7. ที่มีต่อประเทศชาติ คือ นักเรียนมีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน

กรมสุขภาพจิต (2554: 13) ได้กำหนดไว้ว่า ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา
2. นักเรียนรู้จักตนเองและรู้จักควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

3. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
4. นักเรียนได้รับการส่งเสริมเต็มตามศักยภาพรอบด้านและเรียนรู้ด้วยความสุข
5. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจังด้วยความเสียสละเอาใจใส่และความเอื้ออาทร

โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า (2554: 3) ได้กำหนดไว้ว่าประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ ; Emotional Quotient) ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ ; Intelligence Quotient) คุณธรรม จริยธรรม (MQ ; Moral Quotient) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค (AQ ; Adversity Quotient)

4. นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างรอบด้าน

5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจัง ด้วยความเสียสละ เอาใจใส่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2556: 22) ได้กำหนดไว้ว่า ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. นักเรียน
 - 1.1 ได้รับการดูแลส่งเสริมพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม
 - 1.2 ได้รับการป้องกันแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือด้านการเรียนรู้และด้านพฤติกรรมมีความสามารถในการคิดและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

1.3 ได้รู้จักตนเองและมีความเข้าใจผู้อื่นมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลทั่วไป

2. ครู

- 2.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลนักเรียน
- 2.2 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน
- 2.3 มีวิธีการและเครื่องมือในการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.4 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา

3. ผู้บริหาร

3.1 นำศักยภาพของครูมาใช้ในการขับเคลื่อนให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาชีวศึกษา

3.2 นำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียนตามหลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา

3.3 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ครอบครัวยุวมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ผู้ปกครองและชุมชน

4.1 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการดูแลนักเรียน

4.2 เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน

4.3 บุตรหลานได้รับผลดีจากการเอาใจใส่ดูแลอย่างเป็นระบบ

4.4 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน

5. สถานศึกษา

5.1 มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

5.2 พัฒนางองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผลและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาชีวศึกษา

สรุปได้ว่าประโยชน์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน คือ จะทำให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงสภาพปัญหา สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี และอบอุ่น นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้และเรียนรู้อย่างมีความสุข ประโยชน์ต่อครู คือ ช่วยเหลือให้ครูตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนมีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐาน การประเมินคุณภาพ การศึกษามีความรักศรัทธาในอาชีพครู ประโยชน์ต่อผู้บริหาร คือ รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ ได้รับข้อมูลของนักเรียนที่สามารถนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียน หลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม ประโยชน์ต่อโรงเรียน คือ มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ชุมชน คือ ช่วยให้ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลานเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานและบุคคลในชุมชนและมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็งประโยชน์ต่อเขตพื้นที่ คือ ช่วยพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาโรงเรียน พัฒนางองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผล และการศึกษาประเมินเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคล และระดับโรงเรียน เพื่อพัฒนางานต่อไปประโยชน์ต่อประเทศชาติ คือ ช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพดี มีปัญญา และมีความสุข มีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ

ลดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่างๆ และประชาชนมีคุณภาพ เป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ

การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง

การศึกษาการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 18) กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

กระบวนการดำเนินงานทั้ง 5 ประการดังกล่าวมีความสำคัญ มีวิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันออกไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยความหลากหลายของนักเรียนและนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริม การป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการ ที่หลากหลายตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

2) การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น ด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่ โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรอง

ของโรงเรียน อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

3. กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มที่มีปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

4. กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกัน ภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

3) การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษ ให้มีคุณภาพมากขึ้นได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่ โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป การส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีหลายวิธี ที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ และมีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือ

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม
2. การเยี่ยมบ้าน
3. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน
4. การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้น มีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษา จำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

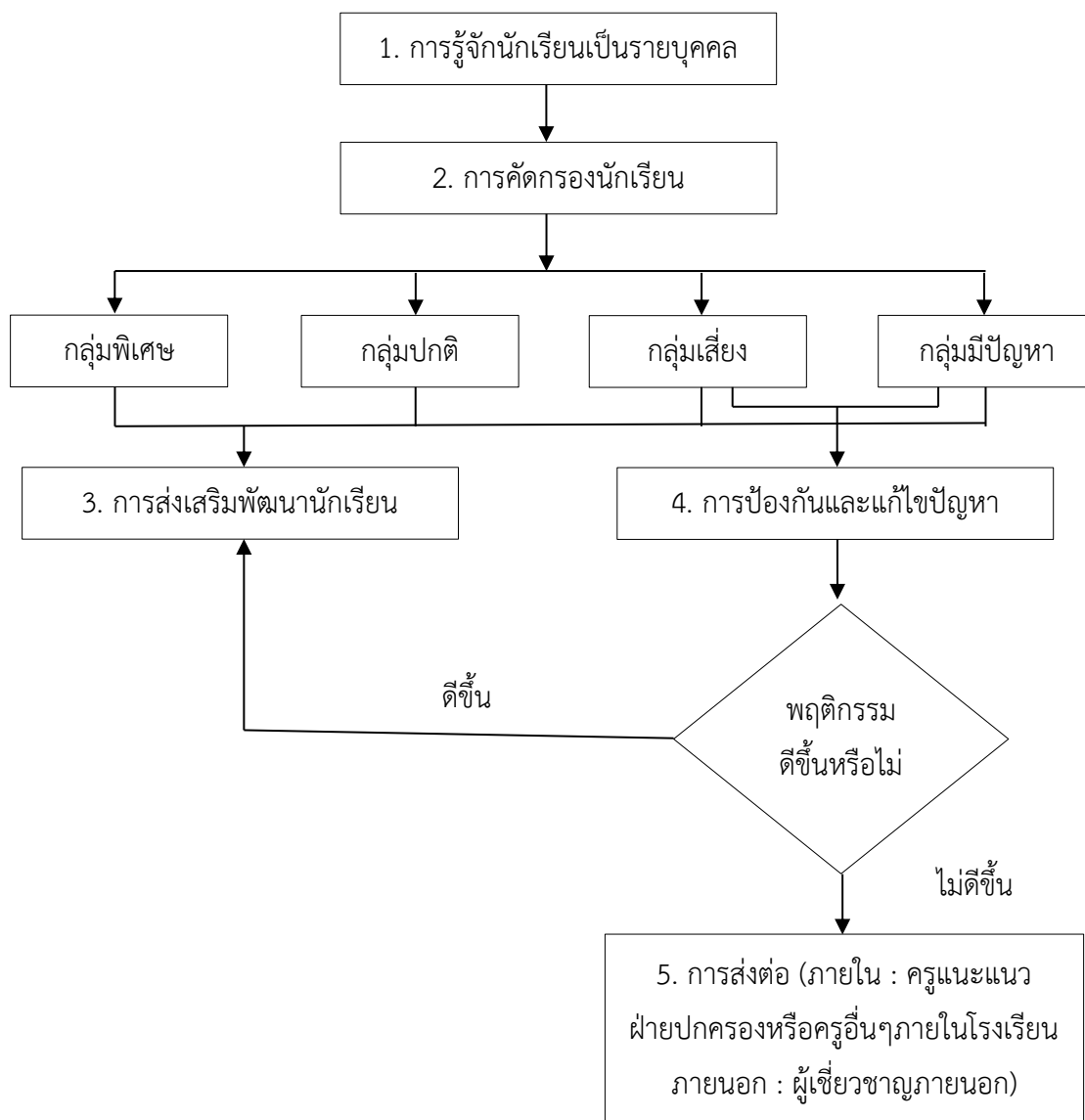
1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น

2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

5) การส่งต่อนักเรียน

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีที่บางปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา หรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนว หรือฝ่ายปกครอง เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะดูแลช่วยเหลือได้ กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 18)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 17-20) กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการทำงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ

5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา 4) การพัฒนาและการส่งเสริมนักเรียน และ 5) การส่งต่อ

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยความหลากหลายของนักเรียน และนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่แตกต่าง ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้จักข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ได้จากเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการมิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการ แก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

2) การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การ คัดกรอง ในกรณีนี้แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์ การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและ การส่งเสริมพัฒนา

2.2 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

2.3 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์ การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน

2.4 กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะ แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้ พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงสูงสุด

3) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่าง เท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอา ใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลย

นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

3.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

3.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา หรือกลุ่มความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้นได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ และกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

4.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม

4.2 การเยี่ยมบ้าน

4.3 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

4.4 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5) การส่งต่อ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีที่บางปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อให้ปัญหานักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพังความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่จนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี ซึ่งการส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

5.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือครูฝ่ายปกครอง

5.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะดูแลช่วยเหลือได้

กรมสุขภาพจิต (2554) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครอง มีการดำเนินงานตามองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในด้านต่างๆ ครอบคลุมดังต่อไปนี้

- 1.1 ด้านความสามารถทางการเรียนและความสามารถอื่นๆ
- 1.2 ด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ พฤติกรรม
- 1.3 ด้านครอบครัว เศรษฐกิจ การคุ้มครองนักเรียน
- 1.4 ด้านอื่นๆ เช่น ด้านเพศ

วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาจากระเบียบสะสมแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (Strengths and Difficulties Questionnaire : SDO) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient : EQ) การสัมภาษณ์นักเรียน ผู้ปกครอง การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การเยี่ยมบ้านนักเรียน และแบบบันทึกสุขภาพด้วยตนเอง

2) การคัดกรองนักเรียน

- 2.1 กลุ่มปกติ
- 2.2 กลุ่มเสี่ยง
- 2.3 กลุ่มมีปัญหา

วิธีการและเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจากระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (Strengths and Difficulties Questionnaire : SDQ) เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน แบบสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล และแบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียน

3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

วิธีการและเครื่องมือในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการจัด

กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ครูพิจารณาว่าเหมาะสมในการส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณภาพ โดยศึกษาจากแนวการจัดกิจกรรมโฮมรูมของโรงเรียน แนวทางการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียน บันทึก/สรุปผล ก่อนและหลังดำเนินกิจกรรม

4) การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

วิธีการและเครื่องมือในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ครูที่ปรึกษาต้องดำเนินการให้การปรึกษาเบื้องต้น ประสานงานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อการจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน เช่น กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเข้าค่าย โดยศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน 5 กิจกรรม แบบบันทึกสรุปผลการคัดกรองนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล และแบบบันทึกรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5) การส่งต่อ

5.1 ส่งต่อภายใน

5.2 ส่งต่อภายนอก

วิธีการและเครื่องมือในการส่งต่อ ครูที่ปรึกษาต้องดำเนินการส่งต่อนักเรียนไปยังครูที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา ครูพยาบาล เป็นการส่งต่อภายใน ส่วนกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลือควรส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียนโดยครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการบันทึกการส่งต่อเป็นลายลักษณ์อักษร และรายงานแจ้งผลการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องหลังจากรับช่วงต่อจากผู้เชี่ยวชาญ จนกว่านักเรียนจะได้รับการพัฒนาไปเป็นกลุ่มปกติอย่างถาวร

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558: 350-351) ได้กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยความหลากหลายของนักเรียนซึ่งมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่แตกต่างกันผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะทั้งในด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา รวมถึงการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการ

2. การคัดกรองนักเรียน

เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ จำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด ในกรณีที่แบ่งเป็น 4 กลุ่ม สามารถนิยามกลุ่มได้ ดังนี้

2.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2.2 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์กลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

2.3 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

2.4 กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา หรือกลุ่มพิเศษได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาและช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ซึ่งมีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

3.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมตามเวลาที่โรงเรียนกำหนดในรอบวันหรือรอบสัปดาห์เพื่อให้ครูที่ปรึกษาหรือครูโฮมรูมได้พบปะกับนักเรียนในความดูแลในบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง ทั้งครูและนักเรียนเปรียบเสมือนสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้ทุกเรื่องและร่วมกันคิดเพื่อแก้ปัญหาบางประการในห้องเรียนหรือวางแผนการจัดกิจกรรมในห้องร่วมกัน ผลของกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลาย อบอุ่นกล้าที่จะพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและส่วนรวม และครูได้มีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนได้รับรู้ปัญหาและความต้องการของนักเรียน ตลอดจนเข้าใจธรรมชาติของนักเรียนแต่ละคนมากขึ้น

3.2 การเยี่ยมบ้าน เป็นวิธีการศึกษา รวบรวมข้อมูลที่ช่วยให้ครูได้ทราบชีวิตความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน โดยการสนทนาพบปะกับผู้ปกครองนักเรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น เจตคติซึ่งกันและกัน ตลอดจนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ทำให้ครูได้รับข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

3.3 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและเป็นการร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนควรจัดอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง วิธีการประชุมพบปะกันควรสร้างบรรยากาศให้อบอุ่นเป็นกันเอง จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกสบายใจและพร้อม ที่จะให้ความร่วมมือในการประชุมทุกครั้งครูไม่ควรใช้วิธีตำหนินักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ การพูดถึงพฤติกรรมในทางลบของนักเรียนควรเป็นไปเพื่อร่วมกันหาทางแก้ไขมากกว่าการนำมาประจาน ในขณะเดียวกันควรพูดถึงคุณลักษณะเด่นบางประการของนักเรียนด้วย เพื่อหาทางส่งเสริมและพัฒนา ผลการประชุมผู้ปกครองนักเรียนในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมที่แท้จริงของนักเรียนให้ตรงกัน เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาต่อไป

3.4 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอาจจัดเป็นกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนหรือกิจกรรมนอกชั้นเรียนก็ได้ กิจกรรมในชั้นเรียนซึ่งจัดขึ้นโดยครูแนะแนวหรือครูประจำชั้น ได้แก่ กิจกรรมการให้ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยครูอาจจัดในรูปแบบของการสอนคาบกิจกรรมแนะแนว สำหรับกิจกรรมนักเรียนจัดในรูปแบบของกิจกรรมบังคับและกิจกรรมเลือกตามหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ โดยมีครูที่ปรึกษากลุ่มกิจกรรมและครูฝ่ายกิจกรรมนักเรียนเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถช่วยส่งเสริมความสนใจ ความถนัด ความสามารถและพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครูควรเอาใจใส่ในนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและต้องหาวิธีการช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม การสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่า ต่อการพัฒนานักเรียนให้เติบโตขึ้นเป็นบุคคลคุณภาพของสังคมต่อไป

เทคนิค วิธีการที่สามารถใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมียังหลากหลาย แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

4.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

4.2 การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา

5. การส่งต่อ

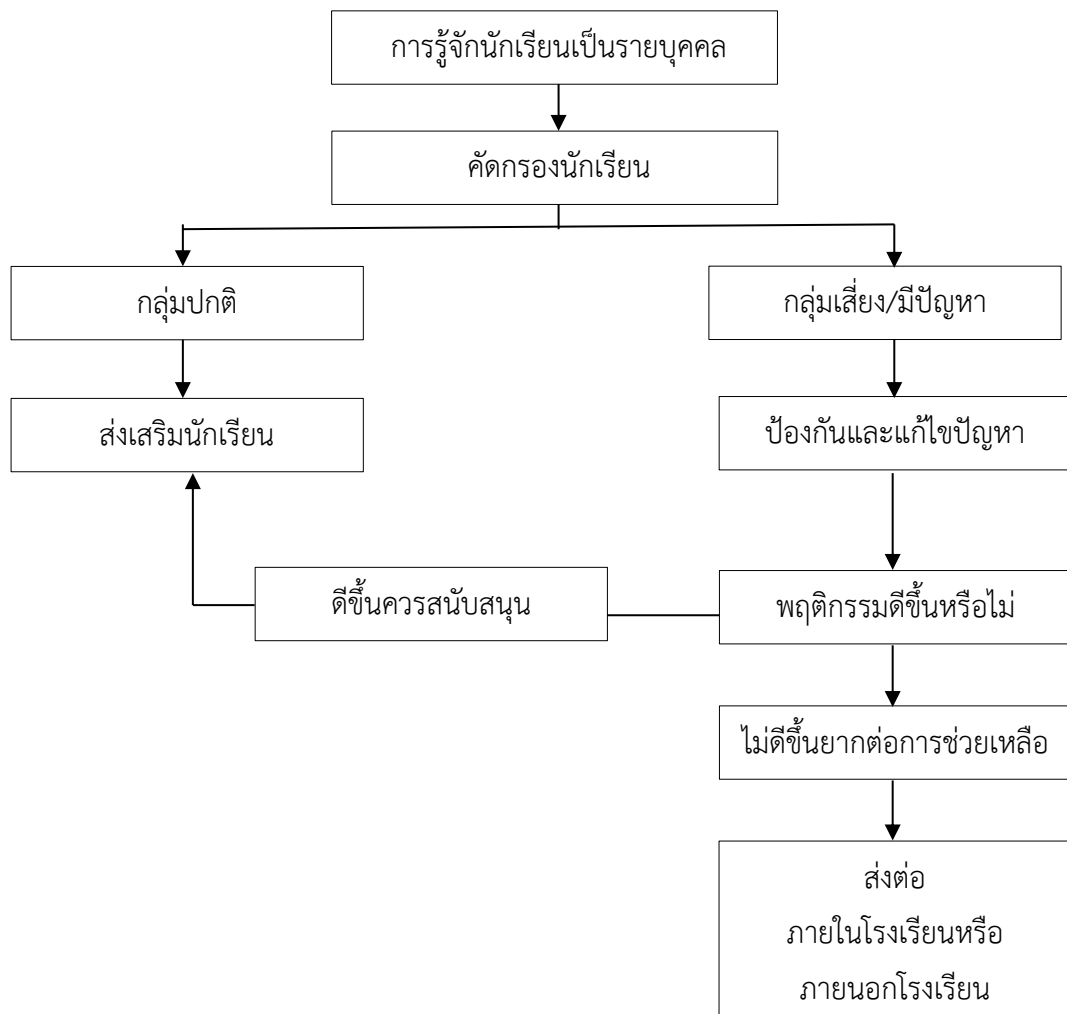
ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนวไม่สามารถให้ความช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาให้แก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาได้ สามารถใช้วิธีการส่งต่อให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือผู้มีความชำนาญเฉพาะทางให้ความช่วยเหลือนักเรียนโดยตรงและควรทำอย่างเร่งด่วนเพื่อไม่ให้ปัญหา ลุกลามจนยากที่จะแก้ไข ซึ่งการส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

5.1 การส่งต่อภายใน โดยครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนวส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้ความ ช่วยเหลือนักเรียนได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาของนักเรียน เช่น ครูที่ปรึกษาส่งต่อให้ครูแนะแนว เพื่อให้คำปรึกษา ครูแนะแนวส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพให้แก่ครูพยาบาลโรงเรียน ครูที่ ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านให้แก่ครูภาษาไทย เป็นต้น

5.2 การส่งต่อภายนอก โดยครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนวส่งต่อนักเรียนที่ประสบปัญหา บางประการ ซึ่งไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เฉพาะที่อยู่ภายนอก โรงเรียน ได้แก่ นักจิตวิทยา แพทย์ ศูนย์บำบัดทางกายหรือทางจิต ศูนย์บำบัดปัญหายาเสพติด เป็นต้น

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559: 22) ได้กล่าวถึงกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติงานมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังภาพประกอบ 2.2 คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อนักเรียน

ภาพที่ 2.2 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา: อภิสิตี รอดบำเรอ (2559: 23)

กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่แสดงในภาพประกอบเป็น ความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาตลอดกระบวนการ โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจาก ผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือตัวอย่าง ดังตาราง 2.1

ตารางที่ 2.1 กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 1.1 ด้านความสามารถ - การเรียน - ความสามารถอื่นๆ 1.2 ด้านสุขภาพ - ร่างกาย - จิตใจ - พฤติกรรม 1.3 ด้านครอบครัว - เศรษฐกิจ - การคุ้มครองนักเรียน 1.4 ด้านอื่นๆ	ศึกษาข้อมูลจากการใช้ 1. ระเบียบสะสม 2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) 3. อื่น ๆ เช่น - แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) - แบบสัมภาษณ์นักเรียน - แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน - แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน	1. ระเบียบสะสม 2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) 3. อื่น ๆ เช่น - แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) - แบบสัมภาษณ์นักเรียน - แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน - แบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง ฯลฯ
2. การคัดกรองนักเรียน 2.1 กลุ่มปกติ 2.2 กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา	ดำเนินการต่อไปนี้ 1. วิเคราะห์ข้อมูลจาก 1.1 ระเบียบสะสม 1.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) 1.3 แหล่งข้อมูลอื่น ๆ 2. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน	1. เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน 2. แบบสรุปการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล 3. แบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
3. การส่งเสริมนักเรียน (สำหรับนักเรียนทุกกลุ่ม)	ดำเนินการต่อไปนี้ 1. จัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) 2. จัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) 3. จัดกิจกรรมอื่นๆ ที่ครูพิจารณาว่าเหมาะสมในการส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น	1. แนวทางจัดกิจกรรมโฮมรูมของโรงเรียน 2. แนวทางจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนของโรงเรียน 3. แบบบันทึก/สรุปประเมินผลการดำเนินกิจกรรม - โฮมรูม - ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน - อื่น ๆ
4. การป้องกันและแก้ไข ปัญหา	ดำเนินการต่อไปนี้ 1. ให้การปรึกษาเบื้องต้น 2. ประสานงานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อการจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน คือ - กิจกรรมในห้องเรียน - กิจกรรมเสริมหลักสูตร - กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน - กิจกรรมสอนซ่อมเสริม - กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง	1. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5 กิจกรรม 2. แบบบันทึกสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล 3. แบบบันทึกรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

5. การส่งต่อนักเรียน	ดำเนินการต่อไปนี้	
5.1 ส่งต่อภายใน	1. บันทึกการส่งนักเรียนไปยัง	1. แบบบันทึกการส่งต่อของ
5.2 ส่งต่อภายนอก	ครูที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ	โรงเรียน
	นักเรียนต่อไป เช่น ครูแนะ	2. แบบรายงานแจ้งผลการ
	แนว ครูฝ่ายปกครอง ครู	ช่วยเหลือนักเรียน
	ประจำวิชา ครูพยาบาล เป็น	3. แบบบันทึกการส่งต่อของ
	ต้น ซึ่งเป็นการส่งต่อภายใน	โรงเรียน
	2. บันทึกการส่งนักเรียนไปยัง	4. แบบรายงานแจ้งผลการ
	ผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยครู	ช่วยเหลือนักเรียน
	แนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็น	
	ผู้ดำเนินการ ซึ่งเป็นการส่งต่อ	

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 21-25)

รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน แต่ละองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวมีความสำคัญ มีวิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตแตกต่างกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขนักเรียนได้ อย่างถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลในเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือคาดเดา โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหานักเรียนจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดหรือถ้าเกิดให้ได้น้อยที่สุด

ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ คือ 1) ด้านความสามารถ แยกเป็นด้านการเรียน และด้านความสามารถอื่นๆ 2) ด้านสุขภาพ แยกเป็นด้านร่างกาย และด้านจิตใจ-พฤติกรรม 3) ด้าน

ครอบครัว แยกเป็นด้านเศรษฐกิจ และด้านการคุ้มครองนักเรียน 4) ด้านอื่นๆ ที่ครูเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก รวมทั้งวิธีการอื่นๆ ได้แก่ การสัมภาษณ์นักเรียน การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลจากแบบบันทึกอื่นๆ

1.1 ระเบียบสะสม

ระเบียบสะสมเป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่นๆ หรือเพื่อนของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้

รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว

ระเบียบสะสม เป็นข้อมูลส่วนตัวนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี มิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่นๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษาและมีผู้ระเบียบสะสมให้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษาหรือ 6 ปีการศึกษา และส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษา

1.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียน พฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น

วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กไม่พอเพียงหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาที่อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

2) การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มออกเป็น 2 หรือ 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียน แล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียน แล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีแนวโน้มที่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาโรงเรียนต้องป้องกันหรือแก้ไข และให้การช่วยเหลือตามแต่กรณี

กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาที่ต้องการแก้ไขและช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดตามแต่กรณีและสำหรับนักเรียนบางคนที่มีมากกว่า 1 ปัญหาที่ต้องการช่วยเหลือแต่มีบางเรื่องที่อยู่ในภาวะเสี่ยงก็จัดว่าเป็นกลุ่มมีปัญหา

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือ นักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา เพราะข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรอง นักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วน

ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียน รับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มที่เสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะ นักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) แม้นักเรียนจะรู้ตัวดีว่าขณะนี้ตนมีพฤติกรรม อย่างไรหรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษา ต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ นอกจากนี้หากครูที่ปรึกษามีการ ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครอง เกิดความรู้สึกว่าบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติ แตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่นๆ ซึ่งอาจ มีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้

3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยงหรือปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพ ตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังไว้ต่อไป

วิธีการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้แต่ กิจกรรมหลักสำคัญของโรงเรียนต้องดำเนินการ ได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัดประชุม ผู้ปกครองนักเรียน

3.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ได้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดังสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัว และการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน

3.2 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนที่ครูปรึกษาดูแลอยู่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองดังกล่าวจะทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ ความสามารถยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน

4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา

การป้องกันและแก้ไขปัญหาในการช่วยเหลือดูแลแก่นักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา นั้นจำเป็นมากที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมาก ในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

วิธีการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการแต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษา จำเป็นต้องดำเนินการ มี 2 ประการ คือ

4.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน เป็นการช่วยเหลือ ผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลง ทั้งด้านความรู้สึก ความคิดและการปฏิบัติตนของตัวนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์

4.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากจะให้คำปรึกษาแล้ว การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจของครูและผู้ปกครองด้วย

ข้อพึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

1. การรักษาความลับ

1.1 เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควรนำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียน และการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกียรติกับนักเรียน

1.2 บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้

1.3 การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้โดยให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. การแก้ไขปัญหา

2.1 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุต่างๆ เพราะปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

2.2 ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกัน และวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่งก็อาจไม่เหมาะกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้น การช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะการให้คำแนะนำปรึกษา จึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทางกระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผึกฝน เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

5) การส่งต่อนักเรียน

การส่งต่อนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการทั้ง 3 กระบวนการนั้น อาจมีกรณีที่ปัญหามีความยากแก่การช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ทับทบบทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากแก่การแก้ไขในการส่งต่อ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

5.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา ได้แก่ ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง

5.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรม ที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพแต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีกก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

สรุปได้ว่ากระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 ประการ คือ

1) รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและ

แก้ไขปัญหาคือ 5) การส่งต่อ โดยในแต่ละชั้นตอนมีรายละเอียด ความสำคัญ วิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ดังนั้นคณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองและนักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละชั้นตอน มีการคัดกรองตามหลักวิชาการ การส่งเสริมพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน มีการป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการส่งต่อให้ตรงกับสภาพปัญหาของนักเรียน มีการนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ซึ่งมีหน่วยงานและนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 7) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ 1) ทีมนำและทีมประสานอันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย คณะกรรมการสถานศึกษารวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่างๆตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ 2) ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน 3) คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนจะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด 4) ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆจากโรงเรียน 5) การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และ 6) ผู้ปกครองและเครือข่ายการร่วมพัฒนาในทุกส่วนของสังคม มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเยาวชนในเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็งจริงจัง

กรมสุขภาพจิต (2551: 3) กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย ตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ 2) ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้อง

จำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน 3) คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด 4) ครูประจำชั้นเป็นบุคคลหลักสำคัญในการดำเนินการโดยต้องได้รับการร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน และ 5) การอบรมให้ความรู้ทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูประจำชั้นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและแนวการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ปรีดี เปรมภูษิตานนท์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์การปฏิบัติงานของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ครูทุกคนต้องพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพ มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จ 2) ด้านอัตมโนทัศน์ ผู้บริหารมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของครูส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพของงานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร 3) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ครูมีการวางแผนในการทำงาน ปฏิบัติงานตามแผนเพื่อสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต 4) ด้านความสำเร็จในการทำงาน ผู้บริหารมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนให้โอกาสครูรู้จักหาวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยตนเอง 5) ความรับผิดชอบในงาน ผู้บริหารมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน 6) ด้านนโยบายและการบริหาร ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจในการกำหนดทิศทางการบริหารงานองค์กร มีแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียนที่ชัดเจน 7) ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล 8) ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้บริหาร 9) ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับเพื่อนร่วมงาน 10) ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และ 11) ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้ปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 15) ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 2) โรงเรียนดำเนินงานตามวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) และประเมินมาตรฐานคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ครูประจำชั้นเยี่ยมเยียนและเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน 4) การประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียนเต็มรูปแบบทุกห้องเรียน ทั้งระดับห้องเรียน ระดับชั้นเรียน และระดับโรงเรียน 5) ผู้ปกครองเครือข่ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี 6) มีความพร้อมเพรียง ความร่วมมือของครูอาจารย์ในทุกๆ ฝ่าย และ 7) มีการประเมิน ทบทวน เพื่อสรุปรายงาน รวบรวม ติดตามผล

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2552: 12) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในพื้นที่โครงการพัฒนาโดยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำรินในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ครูมีเจตคติที่ดีและมีความสามารถในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 5) สื่อ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ธงชาติ วงษ์สุวรรณ (2555: 188) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา 3) ผู้ปกครองนักเรียน 4) นักเรียน และ 5) บริบทของสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในโรงเรียนทั้งบทบาทการให้คำปรึกษา การแนะนำ การสนับสนุน การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาทีมงาน และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน

สุวรรณ แสงสุริฉาย (2556: 383) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่สายงานบริหารเห็นความสำคัญ และให้การสนับสนุน 2) เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และข้อมูลสารสนเทศ 3) ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และมีความตระหนัก 4) มีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และ 5) มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา เครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง สหวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

วรรณภา เย็นมนัส (2557: 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสภวิทยาเขต 8 ศรีนครอัจจะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จมี 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการพัฒนาตนเองและพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

มีการกำหนดให้จัดทำคู่มือเพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการประสานงานในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการกำหนดทิศทางเป้าหมายนโยบายการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น มีการจัดอบรมพัฒนาครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีเจตคติและทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ด้านการทำงานเป็นทีม ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลและแลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึง มีการสื่อสารในกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มช่วยเหลือกันและกัน และ 3) ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล มีการติดตามผลระหว่างการปฏิบัติงานและการกำหนดขอบเขตหน้าที่เพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุเป้าหมาย

พรรณณภักดิ์ ตาลป่า (2560: 172-185) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการวางแผนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ปัจจัยด้านครู ครูมีความใกล้ชิดกับนักเรียนต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทราบผลการเรียนและพฤติกรรม ตลอดจนมีการไปเยี่ยมบ้านนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลเพิ่มเติมของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และ 4) ด้านการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มยุรี สาริบุตร และอุทัย ภิรมย์รัตน์ (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชน 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ความพอเพียงของทรัพยากร 5) ความพร้อมของบุคลากร 6) การคัดกรองนักเรียน และ 7) การส่งต่อนักเรียน

สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัยที่ 1 บุคลากรภายในโรงเรียน ต้องมีองค์ความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยที่ 2 มีการคัดกรองที่ถูกต้องตามหลักวิชาการปัจจัยที่ 3 การสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยที่ 4 การนิเทศกำกับติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยที่ 5 การได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในความเป็นชุมชนเข้มแข็ง และปัจจัยที่ 6 ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจรายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 13) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของ

หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเริ่มต้นที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ สถานศึกษา มีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครูทุกคน นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน บุคลากรอื่นๆ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รายละเอียด ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 17 - 24) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของ สถานศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่ประกอบด้วยบุคลากรต่างๆ ที่จะทำให้การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และบุคลากรอื่นๆ ไว้ดังนี้

- 1) บริหารจัดการให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ แนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้
 - 1.1) กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
 - 1.2) สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าและ ความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3) กำหนดโครงสร้างการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับ สถานศึกษา
 - 1.4) แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามความเหมาะสม
 - 1.5) ประชุมคณะกรรมการเครือข่ายในการช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.6) ส่งเสริมให้ครูทุกคนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้เพิ่มเติมมีทักษะ เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 2) ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคลากรภายนอก เช่น ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ สาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ แนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้
 - 2.1) เชิญร่วมเป็นกรรมการและเครือข่ายในการช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2) ประชุมปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือ
 - 2.3) ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลสนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจ ในการดำเนินงาน แนวทางการดำเนินงานมีดังนี้
 - 2.3.1) กำหนดปฏิทินการดำเนินงาน
 - 2.3.2) นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

2.3.3) ยกย่องให้รางวัล เผยแพร่ผลงานการดำเนินงานในโอกาสต่างๆ

บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น

ครูประจำชั้น เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด จึงเป็นบุคคลสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่การดำเนินงานดังนี้

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แนวทางการดำเนินงานดังนี้
 - 1.1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล
 - 1.2) หาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน
 - 1.3) เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ
 - 1.4) วิเคราะห์ข้อมูล
- 2) คัดกรอง จำแนกกลุ่มนักเรียน แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้
 - 2.1) ดำเนินการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด
 - 2.2) สรุปผลการจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่ม
- 3) จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนา แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้
 - 3.1) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมโดยการเยี่ยมบ้าน
 - 3.2) จัดกิจกรรมโฮมรูมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ประชุมผู้ปกครอง จดหมายข่าวและอื่นๆ
 - 3.3) จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน
- 4) จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้
 - 4.1) ให้คำปรึกษา
 - 4.2) ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น
 - 4.3) ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการช่วยเหลือแก้ไข
- 5) ส่งต่อ โดยดำเนินการส่งต่อภายในไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 6) รายงาน แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้
 - 6.1) รายงานผลระหว่างดำเนินการ
 - 6.2) รายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษา

บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป

ครูทุกคน เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดูแลนักเรียนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

- 2) ศึกษา สังเกต ดูแล รวบรวมข้อมูล
- 3) ประสานงานกับครูประจำชั้นเพื่อส่งเสริมป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมนักเรียน
- 4) จัดกิจกรรม ส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข เพื่อพัฒนานักเรียน

บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

ครูแนะแนว เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดระบบงานแนะแนวซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น จึงมีบทบาทหน้าที่ดำเนินงาน ดังนี้

1) สนับสนุนครูประจำชั้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีแนวทางการดำเนินกิจกรรม มีดังนี้

- 1.1) ให้คำปรึกษาช่วยเหลือแก่ครูประจำชั้น
- 1.2) ให้ความมั่นใจ กำลังใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน
- 1.3) ให้คำปรึกษาครอบคลุมทั้งด้านการเรียน อาชีพ และสังคม ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

รายบุคคล

- 1.4) จัดทำการศึกษากรณี (Case Study)
- 1.5) เตรียมเครื่องมือสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม

ต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

1.6) ให้คำปรึกษาในการจัดทำข้อมูลนักเรียนประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกรณีย้ายที่เรียน

- 2) จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา แนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้
 - 2.1) จัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน
 - 2.2) จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล
- 3) จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ แนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้
 - 3.1) ให้คำปรึกษา
 - 3.2) ให้ความช่วยเหลือ
 - 3.3) ประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้น ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - 3.4) ดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

บทบาทหน้าที่ของนักเรียน

นักเรียน เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งเป็นผู้รับการช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีบทบาทหน้าที่และดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการนักเรียน
- 2) ให้ความร่วมมือในการสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียนในสถานศึกษา

- 3) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- 4) สร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง
- 5) เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา
- 6) ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นองค์คณะบุคคลที่ประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงานซึ่งมีส่วนในการพัฒนาการศึกษา มีบทบาทหน้าที่และดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2) เสนอแนะแนวทางการส่งเสริม พัฒนา แก่ไข่นักเรียน
- 3) ติดต่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ ในการส่งเสริม แก้ไข พัฒนา
- 4) อำนวยความสะดวกในการประสานงานเมื่อสถานศึกษาต้องการความช่วยเหลือ

บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นบุคคลและคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน มีบทบาทหน้าที่และการทำงาน ดังนี้

1) อบรมดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตครอบครัว มีความรักความเข้าใจ และให้ความอบอุ่น แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1.1) จัดสภาพแวดล้อมประสบการณ์ให้นักเรียนได้สัมผัสกับตัวอย่างที่ดี
- 1.2) สนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตาม

ความสนใจและศักยภาพของตนเอง

- 1.3) ใช้หลักจิตวิทยาในการดูแลบุตรหลาน

2) สนับสนุนให้ความร่วมมือวางแผนกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาและดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1) เข้าร่วมประชุมวางแผนหาแนวทางดำเนินการ
- 2.2) ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา

นักเรียน

3) เป็นที่ปรึกษาหรือแนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน แนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้

- 3.1) ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักเรียน
- 3.2) เสนอแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน

บทบาทหน้าที่ของชุมชน

ชุมชน เป็นสังคมที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กๆ บุคคลทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนในแนวทางที่เหมาะสม ชุมชนจึงควรมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินงาน ดังนี้

- 1) จัดสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน
- 2) ช่วยเหลือสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน
- 3) เป็นแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน
- 4) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
- 5) ให้ข้อมูลข่าวสารพฤติกรรมนักเรียนกับสถานศึกษาตามโอกาส

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และบุคคลอื่นๆ ในทุกภาคส่วนของสังคม ล้วนมีส่วนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะชีวิต

การพัฒนาเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องมีมาตรการพัฒนาทักษะชีวิตที่ใช้จัดการกับปัญหาต่างๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและหมายรวมถึงการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการปรับตัวในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงในอนาคต

ความหมายของทักษะชีวิต

นักการศึกษา องค์กรและหน่วยงาน ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิต ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 4) ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 1) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

พัชรินทร์ รุจิชีพ (2558: 25) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ประกอบไปด้วยความรู้ ความคิด มีสัมพันธภาพอันดี รู้จักปัญหา ปรับตัวเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีพฤติกรรมอันเหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรม ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล (2559: 7) ให้ความหมายทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถเชิงสังคมจิตวิทยา ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถที่จะปรับตัวได้ในอนาคต ทักษะชีวิตจะมีส่วนช่วยให้วัยรุ่นสามารถนำความรู้ในเรื่องต่างๆมาเชื่อมโยงกับทัศนคติ ผ่านการคิดวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้น และตัดสินใจปฏิบัติในสิ่งที่เหมาะสมได้ ทำให้เด็กสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และรับมือกับปัญหาและความเปลี่ยนแปลงต่างๆได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559: 5) ได้กล่าวถึง ความหมายของทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดการกับปัญหาต่างๆรอบตัว ในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

สรุปได้ว่า ทักษะชีวิต หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถของบุคคลในการนำกระบวนการต่างๆ ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆรอบตัวไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคตเมื่อเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น สามารถนำความรู้ในเรื่องต่างๆ มาเชื่อมโยงกับทัศนคติ ผ่านการคิดวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้น และตัดสินใจปฏิบัติในสิ่งที่เหมาะสมได้ ทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบของทักษะชีวิต

มีหน่วยงานและนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิต ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2554: 19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 9 ประการ 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ 2) ทักษะในการประเมินศักยภาพของตนเองในสถานการณ์เฉพาะหน้า 3) ทักษะในการคิดหาทางเลือกและวิเคราะห์จัดลำดับ 4) ทักษะในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด 5) ทักษะในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดและการตัดสินใจ 6) ทักษะในการปฏิเสธการเจรจาต่อรองเพื่อรักษาหัวใจและเพื่อประโยชน์อันชอบธรรมของตนเอง 7) ทักษะการควบคุมอารมณ์ ความคิดเห็นและพฤติกรรมภายใต้แรงกดดัน 8) ทักษะการพัฒนาและปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง และ 9) ทักษะการใช้เหตุผลโน้มน้ำหนักใจผู้อื่นให้คล้อยตามและสนับสนุนแนวคิดและการกระทำที่ถูกต้อง

องค์การอนามัยโลก (WHO) (1994: 1-3) ได้จัดองค์ประกอบของทักษะชีวิตหลัก

(Core Life Skill) ไว้ 10 ประการซึ่งจัดเป็นคู่ไว้ 5 คู่คือ 1) การคิดวิเคราะห์วิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ 2) ความตระหนักรู้ในตนเองและความเห็นใจผู้อื่น 3) การสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร 4) การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา 5) การจัดการอารมณ์และความเครียด โดยจัดแบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) พุทธิพิสัย (ด้านปัญญา ความคิด) ได้แก่ การคิดวิเคราะห์วิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุดและถูกจัดเป็นองค์ประกอบร่วมของทุกองค์ประกอบที่เป็นทักษะชีวิตเพราะเป็นลักษณะและความสามารถทางสมองของบุคคลในการเรียนรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงองค์ความรู้ โดยบุคคลใช้ความสามารถในทางสมองก่อให้เกิดความคิดและปัญหาในการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันนอกเหนือจากความคิดวิเคราะห์วิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ตามนิยามขององค์การอนามัยโลก (WHO) แล้วนักการศึกษาได้เพิ่มลักษณะทางความคิดเพิ่มเติมจากเดิมในอีกหลายรูปแบบของความคิดที่จำเป็นสำหรับทักษะชีวิต เช่น ความคิดเชื่อมโยง ความคิดแบบโยนิโสมนสิการ การคิดแบบมีวิจารณ์ญาณ ฯลฯ ทักษะในด้านความคิดนี้รวมถึงผลจากความคิดที่สามารถบรรลุถึงขั้นปัญหาคือการรู้แจ้งและนำไปใช้ด้วย

2) ด้านจิตพิสัย (ด้านจิตใจ) ได้แก่ ความตระหนักรู้ในตนเองและความเห็นใจผู้อื่น ประกอบด้วยความตระหนักรู้ในตน (Self Awareness) เป็นความสามารถในการค้นหาและเข้าใจในจุดดี จุดด้อยของตนเองและความแตกต่างของตนเองและผู้อื่น ไม่ว่าจะในแง่ความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา ความเห็นใจผู้อื่น ฯลฯ เป็นความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกและเห็นอกเห็นใจบุคคลที่แตกต่างกับเราในด้านต่างๆ 3) ด้านทักษะพิสัย (ด้านการกระทำ) ได้แก่การสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร การตัดสินใจและการแก้ปัญหา การจัดการอารมณ์และความเครียด ประกอบด้วยทักษะการเสริมสร้างสุขภาพและการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้คำพูดและภาษาท่าทางเพื่อการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเองไปยังผู้อื่น รวมทั้งความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นที่สื่อสารมายังตนเอง ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา เป็นความสามารถในการรับรู้ปัญหาโดยรู้สาเหตุของปัญหา นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์จนเกิดความรู้ความเข้าใจที่จะหาทางเลือกที่เหมาะสม ทำให้การตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด เป็นความสามารถในการประเมินอารมณ์ที่เกิดขึ้น รู้เท่าทันอารมณ์มีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นจึงต้องรู้จักเลือกใช้วิธีที่ถูกต้องและเหมาะสมจัดการกับอารมณ์ที่อาจก่อให้เกิดปัญหายืดเยื้อต่อเนื่องได้ รู้สาเหตุของความเครียดที่เกิดขึ้น รู้วิธีการควบคุมระดับความเครียด เช่น การผ่อนคลายความเครียด รู้จักหลีกเลี่ยงสาเหตุที่จะทำให้เกิดความเครียด รู้จักหลีกเลี่ยงสาเหตุที่จะทำให้เกิดความเครียดซึ่งอาจจะนำมาซึ่งพฤติกรรมหรือสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554ข: 1) ได้กำหนดองค์ประกอบทักษะชีวิตที่สำคัญไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึงการรู้จักความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับ เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิตและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึงการ แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ปัญหาและสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์ รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับผิดชอบต่อปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์

3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทัน ภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลี้ยง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์

4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากายเพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับผิดชอบต่อความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ใช้การสื่อสารที่สร้าง สัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554ค: 3) ได้กำหนดพฤติกรรมที่คาดหวัง และตัวชี้วัดจำแนกตามองค์ประกอบทักษะชีวิตระดับประถมศึกษา ไว้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับ เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิตและมีความ รับผิดชอบต่อสังคม มีพฤติกรรมที่คาดหวังที่ 1 ค้นพบความชอบและความสามารถของตนเองซึ่งมี ตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) แสดงสิ่งที่ตนเองชื่นชอบและภาคภูมิใจ 2) แสดงความสามารถของตนเองให้ผู้อื่น รับรู้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 2 ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) บอกจุดเด่นจุดด้อยของตนเองได้ 2) เลือกทำ กิจกรรมตามความสนใจของตนเองร่วมกับผู้อื่นได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 3 ยอมรับความแตกต่าง ระหว่างตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ ยอมรับในความแตกต่างทางกาย ทางความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 4 มองตนเองและผู้อื่นในทางบวกซึ่งมีตัวชี้วัด คือ แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 5 เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นซึ่ง มีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) ใช้สิทธิของตนเองในโอกาสต่างๆ 2) ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 6 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นซึ่งมีตัวชี้วัด 3 ตัวคือ 1) ชื่นชมในความสำเร็จของตนเองและ ผู้อื่นได้ 2) พึ่งตนเองได้ 3) ปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม พฤติกรรมที่ คาดหวังที่ 7 ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) แสดงออกในสิ่งที่ตนเองภาคภูมิใจอย่างเหมาะสม 2) บอก/ บรรยาย/เล่าความดีหรือความภาคภูมิใจของเพื่อนให้ผู้อื่นรับรู้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 8

มีความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัวคือ 1) กล้าแสดงความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองด้วยความมั่นใจ 2) ยอมรับความคิดความรู้สึกและการกระทำที่ดีของผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ปัญหาและสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา เหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์ มีพฤติกรรมที่คาดหวังที่ 1 รู้จักสังเกต ตั้งคำถามและแสวงหาคำตอบ ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) ตั้งคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ 2) มีทักษะในการสังเกตและมีแนวทางหาคำตอบ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 2 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารได้สมเหตุสมผล ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ วิเคราะห์จำแนก แยกแยะข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์ต่างๆรอบตัวด้วยเหตุผลที่เชื่อถือได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 3 ประเมินสถานการณ์และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีเหตุผล ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ คาดคะเนความเสี่ยงจากสถานการณ์ที่เผชิญในชีวิตประจำวันอย่างมีเหตุผล พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 4 มีจินตนาการและมีความสามารถในการคิดเชื่อมโยง ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ สร้างผลงานและแสดงผลงานที่เกิดจากการคิดเชื่อมโยงและจินตนาการ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 5 รู้จักวิพากษ์วิจารณ์บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่ถูกต้อง ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ วิพากษ์วิจารณ์ตามหลักการเหตุผลและใช้ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่ถูกต้องสนับสนุน พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 6 รู้จักวิธีการและขั้นตอนการตัดสินใจ และแก้ปัญหาที่ถูกต้อง ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และเลือกแก้ไขปัญหาคด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

องค์ประกอบที่ 3 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจ และรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลียง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ มีพฤติกรรมที่คาดหวังที่ 1 รู้เท่าทันอารมณ์ตนเอง ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) จำแนกอารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ 2) แสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 2 ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 3 จัดการกับอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ จัดการกับอารมณ์ตนเองที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันที่อาจก่อให้เกิดปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสมและสร้างสรรค์ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 4 มีวิธีผ่อนคลายอารมณ์และความเครียดให้กับตนเอง ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ ผ่อนคลายอารมณ์และความเครียดด้วยวิธีการที่เหมาะสมและสร้างสรรค์ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 5 สร้างแรงจูงใจให้ตนเอง ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ กำหนดแนวทางหรือวิธีการสร้างกำลังใจให้กับตนเอง พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 6 ยุติข้อขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนด้วยสันติวิธี ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ เสนอทางออกของข้อขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง และใช้วิธีการเชิงบวก

พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 7 รู้จักสร้างความสุขให้กับตนเอง ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) วิเคราะห์และเลือกวิธีการหรือกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุขได้อย่างเหมาะสม 2) มีอารมณ์ขัน

องค์ประกอบที่ 4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากายเพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 1 เป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) ฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจและรับรู้ถึงความรู้สึก และความต้องการของผู้พูด 2) รักษาความลับของเพื่อน พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 2 ใช้ภาษาและกิริยาที่เหมาะสมในการสื่อสาร ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ ใช้ภาษาพูด ภาษากายที่ทำให้ผู้อื่นผ่อนคลายสบายใจไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือความรุนแรงได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 3 รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ แสดงออกหรือสะท้อนความรู้สึกหรือการกระทำของตนเองที่แสดงว่าเข้าใจและใส่ใจผู้อื่น พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 4 รู้จักแสดงความคิด ความรู้สึก ความชื่นชมและการกระทำที่ดีงามให้ผู้อื่นรับรู้ ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัวคือ 1) ชื่นชมความสำเร็จ ความสามารถและการกระทำที่ดีของเพื่อนด้วยคำพูด ภาษากายหรือสัญลักษณ์ได้ 2) กล้ายืนยันความคิด ความรู้สึก และเหตุผลที่ดีให้ผู้อื่นรับรู้ได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 5 รู้จักปฏิเสธ ต่อรองและร้องขอความช่วยเหลือในสถานการณ์เสี่ยง ซึ่งมีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ 1) หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเอง 2) ปฏิเสธในสิ่งที่ควรปฏิเสธโดยไม่เสียสัมพันธภาพ หรือเสียน้ำใจ 3) ขอความช่วยเหลือเมื่ออยู่ในภาวะวิกฤติได้ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 6 ให้ความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งมีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ 1) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ราบรื่นและมีความสำเร็จ พฤติกรรมที่คาดหวังที่ 7 ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และระเบียบของสังคม ซึ่งมีตัวชี้วัดคือ ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อตกลงของกลุ่ม ชั้นเรียนและสังคม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของทักษะชีวิต ผู้วิจัยสนใจองค์ประกอบของทักษะชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น คือ การรู้จักความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับ เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิตและมีความรับผิดชอบต่อสังคม 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ คือ การแยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ปัญหาและสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา เหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด คือความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเสี่ยง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น คือ การเข้าใจมุมมอง อารมณ์

ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากายเพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การพัฒนาทักษะชีวิต

หน่วยงานและนักวิชาการได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะชีวิต ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 7) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตได้กำหนดองค์ประกอบทักษะชีวิตที่สำคัญที่จะสร้างและพัฒนาเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตใช้ 4 องค์ประกอบเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน ต้องร่วมมือกันปลูกฝัง เสริมสร้างทักษะชีวิตให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องจัดและพิจารณาถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้มีขึ้น แล้วส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมค้นพบความรู้หรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียนแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือประสบการณ์ของผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้สืบค้นหรือศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสื่อต่างๆ และแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้สะท้อนตนเองเชื่อมโยงกับชีวิตและการดำเนินชีวิตในอนาคต

2. กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ลงมือกระทำกิจกรรมลักษณะต่างๆ ได้ประยุกต์ใช้ความรู้ เช่น กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมค่าย กิจกรรมวันสำคัญ กิจกรรมของชมรม ชุมนุม กิจกรรมโครงงาน กิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะชีวิต ดังนี้

2.1 ได้เสริมสร้างสัมพันธภาพและใช้ทักษะการสื่อสารได้ฝึกการจัดการกับอารมณ์และความเครียดของตนเอง

2.2 ได้รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ทำให้เข้าใจผู้อื่น นำไปสู่การยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น รู้จักไตร่ตรองทำความเข้าใจและตรวจสอบตนเองทำให้เข้าใจตนเองและเห็นใจผู้อื่น

2.3 ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ได้แสดงออกด้านความคิด การพูด การทำงานมีความสำเร็จทำให้ได้รับคำชม เกิดเป็นความภูมิใจและเห็นคุณค่าตนเอง นำไปสู่ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม

การพัฒนาและส่งเสริมทักษะชีวิตเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่จะต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเสริมสร้างทักษะชีวิตให้มากที่สุดทั้งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อันได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมนักเรียน (กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมชมรม ชุมนุม) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ เสริมสร้างทักษะชีวิตได้ครบองค์ประกอบของทักษะชีวิต นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวถึงการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตว่าสถานศึกษาควรดำเนินการโดยคณะกรรมการพัฒนาทักษะชีวิตของสถานศึกษา อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการประเมิน ในกรณีสถานศึกษาขนาดเล็กอาจให้ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนา ทั้งนี้ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาและประเมินทักษะชีวิตของผู้เรียนในสถานศึกษา โดยการประเมินทักษะชีวิตเป็นการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้มีพัฒนาการที่ดี ตรงตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยการประเมินความสามารถหรือแนวทางในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆของผู้เรียนด้วยวิธีสังเกตการ การแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนดให้และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ การรู้จัก และภูมิคุ้มกันทางปัญญา จากการสะท้อนความคิด การเชื่อมโยงความคิด การแสดงพฤติกรรมต่อเนื่องหลังการเรียนรู้ ฯลฯ ซึ่งผู้ประเมินอาจเป็นครู เพื่อน ผู้ปกครองหรือผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะชีวิตหมายถึงวิธีการพัฒนาทักษะชีวิต 3 ด้าน ได้แก่ 1) การบูรณาการการเรียนการสอนในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ 3) โครงการพิเศษต่างๆ โดยมีผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้น ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝัง เสริมสร้างทักษะชีวิตให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของรูปแบบ การสร้างรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของรูปแบบ

Model หรือ รูปแบบ ตัวแบบ แบบจำลอง แบบแผน หุ่นจำลองหรือโครงสร้างที่สร้างขึ้นเพื่อแทนสภาพความเป็นจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆของรูปแบบนั้น ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายพอสรุปได้ ดังนี้

ปรเมษฐ์ โมลี (2552: 89) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง เคাঁโครงของสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยแสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น

รัตนะ บัวสนธิ (2552: 124) กล่าวว่า รูปแบบ จำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

ความหมายที่หนึ่ง รูปแบบ หมายถึง แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงตัวแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ เป็นต้น

ความหมายที่สอง รูปแบบ หมายถึง แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”

ความหมายที่สาม รูปแบบ หมายถึง แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบของการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

คุณ วงศ์อนันต์ (2553: 18) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานเป็นการจำลองภาพในอุดมคติหรือการย่อส่วนของจริงให้เล็กลงเพื่อเป็นแบบแผนในการปฏิบัติงานไปสู่เป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์และกลไกของการปฏิบัติซึ่งเป็นตัวจักรในการทำหน้าที่ของรูปแบบให้บรรลุเป้าหมายโดยมีบริบทเป็นเงื่อนไขของการเกิดขึ้นการคงอยู่และการล่มสลาย

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553: 3) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบแนวคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

เรขา ศรีวิชัย (2554: 13) ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า หมายถึง การจำลองภาพองค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์หรือลักษณะของสิ่งของโดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงทฤษฎีหลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่างๆของปรากฏการณ์นั้นๆ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่าสามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายได้

ชัยวิชิต เขียรชนะ (2560: 2) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ/ตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันต่างๆที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Good (1973: 79) กล่าวว่ารูปแบบ หมายถึง ชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

Keeves (1988: 559) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้อง ระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องโดยเฉพาะ

Daft (1994: 20) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ตัวแทนอย่างง่ายที่ใช้อธิบายมิติที่สำคัญทาง มิติขององค์กร

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง ใช้เป็นตัวแทน เป็นชุดปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นหลักการแนวคิดที่แสดงความเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่างๆ ให้เห็นเป็นภาพหรือข้อความอย่างง่ายเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ

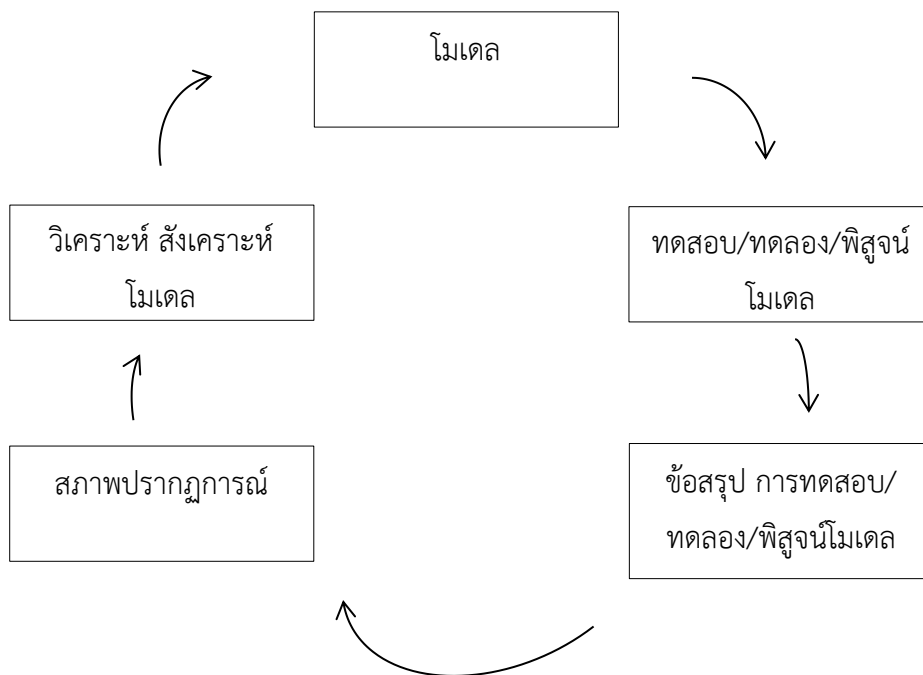
การสร้างและการพัฒนารูปแบบ

มีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยและสรุปเกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนารูปแบบไว้ ดังนี้ เพชริน สงค์ประเสริฐ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ โดยยึดหลักการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนารูปแบบดังนี้ 1) ศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ 2) สร้างรูปแบบโดยการจัดทำร่างรูปแบบ ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ปรับปรุงรูปแบบ จัดทำคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือ 3) ทดลองใช้รูปแบบ 4) ประเมินผลการใช้รูปแบบ

สมาน อัครภูมิ (2550) ได้เสนอแนวทางในการตรวจสอบรูปแบบ ที่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัยและพัฒนารูปแบบ อาจจะใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง จาก 3 วิธี ดังนี้

1. การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้นต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 15-20 คน พร้อมกับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบตลอดจน ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่างๆ
2. ตรวจสอบโดยการประชุมสัมมนา โดยผู้วิจัยจัดประชุมสัมมนากับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่ง แล้วนำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เสร็จแล้วให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา วิพากษ์ ประเมินรูปแบบทั้งในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะต่อไป
3. ตรวจสอบโดยการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นในสภาพจริง หรือเหตุการณ์จำลอง ตามแบบแผนที่ออกแบบไว้ เพื่อสังเกตรวบรวมข้อมูล และความเห็นต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบต่อไป หลังจากได้ข้อมูลจากการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยควรได้ดำเนินการ ปรับปรุงรูปแบบเพิ่มเติม พร้อมกับสรุปข้อมูล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เห็นว่าสำคัญต่อรูปแบบ และการนำรูปแบบไปใช้ต่อไป

ชัยวิชิต เชียรชนะ (2560) กล่าวว่า การสร้างหมายถึง การริเริ่มดำเนินการสิ่งที่ศึกษาใหม่ ไม่มีความซ้ำซ้อนกับสิ่งที่มีมาก่อน ส่วนคำว่าการพัฒนา หมายถึง การนำสิ่งที่จะศึกษาที่มีอยู่แล้วมา ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ มีประโยชน์และทันสมัยมากยิ่งขึ้นซึ่งคำสองคำนี้ในบางครั้งถึงต้องเขียนต่อเนื่องกัน เพราะมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน การสร้างและการพัฒนาโมเดลนั้นเกิดจากการที่มีปรากฏการณ์ไม่ว่าจะเป็นทางธรรมชาติหรือทางสังคมซึ่งปรากฏการณ์นั้นเกิดความแปรปรวนเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยมีความน่าสนใจ มีอิทธิพลต่อสิ่งอื่นๆ ตามมาทำให้มนุษย์ต้องการที่จะเสาะแสวงหาความจริงในปรากฏการณ์นั้นว่ามีส่วนประกอบ/องค์ประกอบตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันอะไรบ้าง มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่ หรือนำไปใช้แล้วสามารถอธิบาย ทำนายควบคุม ปรากฏการณ์ได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งลักษณะที่เป็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ/ตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันต่างๆที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ลักษณะที่กล่าวมาเป็นสิ่งที่เรียกว่า “โมเดล” จึงเป็นที่มาของการเสาะแสวงหาคำตอบโดยกรรมวิธีการสร้างและการพัฒนาโมเดลขึ้น ถ้าจะอธิบายถึงแนวคิดการสร้างและการพัฒนาโมเดล จะมีอยู่ 2 แนวคิดหลักๆ คือ แนวคิดของการค้นหาโมเดล และแนวคิดการนำโมเดลไปทดสอบ/ทดลอง/พิสูจน์ ซึ่งนักวิจัยบางท่านอาจจะเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทำทั้งสองแนวคิดก็ได้ โดยแนวคิดแรกคือ การค้นหาโมเดลนั้นจะมีลักษณะของการศึกษาสภาพปรากฏการณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานอันสำคัญ แล้วนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปของโมเดลตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเรียกว่าได้โมเดลสมมติฐาน ส่วนแนวคิดที่สอง คือการนำโมเดลอาจจะเป็นลักษณะโมเดลที่ได้จากการสร้างหรือพัฒนาจากแนวคิดแรก หรือเป็นโมเดลที่มีอยู่แล้วมาทำการพิสูจน์ ตรวจสอบหรือทำการทดลองเพื่อสรุปผลการใช้โมเดลอันจะนำไปสู่การได้คำตอบของการนำโมเดลไปใช้ว่าสามารถปฏิบัติได้จริงตามปรากฏการณ์นั้นๆ หรืออาจนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาโมเดลต่อไป แนวคิดการสร้างและพัฒนาโมเดล ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แนวคิดการสร้างและพัฒนาโมเดล

ที่มา: ชัยวิชิต เขียรชนะ (2560: 4)

Willer (1985: 83) กล่าวว่ารายละเอียดการตรวจสอบรูปแบบในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้นๆ ซึ่งสรุปได้ว่าการสร้างรูปแบบ (Model) นั้นมีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไรบ้างแต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้ (Intensive Knowledge) เกี่ยวกับเรื่องที่จะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน จากนั้นจึงค้นหาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างตัวแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้นแล้วนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบต่อไป

Keeves (1988: 560) กล่าวถึงหลักกว้างๆในการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ 1) รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปร มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็ยังมีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ 2) รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต และหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ 3) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย 4) นอกจากคุณสมบัติต่างๆที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ด้วย

สรุปได้ว่า แนวคิดการสร้างรูปแบบเป็นลักษณะของรูปแบบที่ได้ถูกคิดค้นขึ้นมาใหม่ โดยที่ไม่เคยปรากฏพบมาก่อน ส่วนการพัฒนาารูปแบบเป็นลักษณะของรูปแบบที่เคยปรากฏพบมาก่อนแล้วได้มีการกระทำปรับปรุง หรือเพิ่มเติมส่วนที่เป็นจุดอ่อน เป็นข้อจำกัดเพื่อให้เท่าทันต่อสภาพที่เป็นอยู่จริง

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านเนินเวียง

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 5 ตำบลบางมะฝ่อ อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ 60170 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีเขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5 บ้านเนินเวียง และหมู่ที่ 6 บ้านดงชะพลู ตำบลบางมะฝ่อ อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ (โรงเรียนบ้านเนินเวียง. 2561: 1-3)

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนบ้านเนินเวียงก่อตั้งโดย นายมนู เพ็ญศิริ นายอำเภอโกรกพระ และชาวบ้านเนินเวียง เมื่อปี พ.ศ.2505 เป็นอาคารเรียนชั่วคราวขนาดกว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร สร้างบนเนื้อที่ของนายถนอม กุลฉิม ที่บริจาคให้โรงเรียน มีเนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา โดยมีวัตถุประสงค์ ให้ในหมู่บ้านมีโรงเรียน เด็กจะไม่ต้องเดินทางไปไกล หรือต้องไปเรียนที่หมู่บ้านอื่น ๆ ในระยะแรกเปิดสอนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4

ข้อมูลด้านชุมชนในเขตบริการทางการศึกษา

สภาพที่ตั้งและการคมนาคม

สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นชุมชนเล็ก ๆ มีประชากรประมาณ 730 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ วัดเนินเวียง อาชีพหลักของชุมชน คือ ทำนา ทำขนมไทย และรับจ้าง การคมนาคมมีความสะดวกสบายในการเดินทางเนื่องด้วยโรงเรียนตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองนครสวรรค์ประมาณ 10 กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากอำเภอโกรกพระประมาณ 5 กิโลเมตร มีรถโดยสารผ่านทุกครึ่งชั่วโมง

สภาพเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ

อาชีพหลักของคนในชุมชนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง เนื่องด้วยสภาพบริบทโดยรอบโรงเรียนเป็นชุมชนชนบทผสมผสานกับชุมชนเมือง

ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

ประชากรร้อยละ 100 นับถือศาสนาพุทธ

ประเพณี/ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ การทำข้าวแช่

ข้อมูลนักเรียน

ข้อมูลจำนวนนักเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562) มีนักเรียนทั้งหมด 91 คน

กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเนินเวียงมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีบรรยากาศร่มรื่น สะอาด สวยงาม ชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา และสนับสนุนภูมิปัญญาพื้นบ้าน น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และต่อต้านการทุจริต รวมทั้งมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียน มีคุณธรรมจริยธรรม ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์เหมาะสมตามวัยผู้เรียน
2. ส่งเสริมประชากรวัยเรียนทุกระดับได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพ และเสมอภาค
3. จัดการศึกษาเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของนักเรียน
4. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่มืออาชีพ
5. พัฒนาสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพ การศึกษาและบูรณาการจัดการศึกษา
7. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยใช้ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Objective)

1. ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ผู้เรียนได้รับโอกาสอย่างทั่วถึงและเสมอภาค พร้อมทั้งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เหมาะสมเต็มศักยภาพ ตามมาตรฐานสากล
3. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน อย่างมีคุณภาพสู่มืออาชีพ
4. สถานศึกษาปลูกฝังและเสริมสร้าง วิถีประชาธิปไตยความสามัคคี สันติวิธี สมานฉันท์ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

5. สถานศึกษาส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน มุ่งเน้นความเป็นเลิศ สู่มาตรฐานสากล

6. สถานศึกษามีหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

7. สถานศึกษามีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมยึดหลักการกระจายอำนาจและหลักธรรมาภิบาล

จุดเน้น

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT และ O-NET) ทุกกลุ่มสาระเพิ่มขึ้นร้อยละ 2
3. ส่งเสริมการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเน้นผู้เรียนมีมารยาทดีมีคุณธรรมมีทักษะชีวิต มีทักษะอาชีพ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างๆหรือกิเลส มีความ
 ละเอียด เก่งกล้าต่อบาปตามหลักของศาสนา

12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

กลยุทธ์สถานศึกษา(Stratgy)

กลยุทธ์ที่ 1 ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทย ส่งเสริมทักษะชีวิต
 ทักษะอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร และส่งเสริม
 ความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้
 อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วม
 จากทุกภาคส่วน

โครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียน

บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

แผนการขับเคลื่อนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของ
 นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ปีการศึกษา 2562 ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แผนการขับเคลื่อนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ปีการศึกษา 2562

แนวทางการดำเนินงาน	กิจกรรม	ระยะเวลา
1. แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง	แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. หัวหน้าโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา 4. คณะกรรมการสถานศึกษา	พฤษภาคม 2562
2. กำหนดแผนงานการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง	จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1. สร้างทีมงาน คือ ทีมนำ ทีมประสาน ทีมทำที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนบ้านเนินเวียง 2. สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางการปฏิบัติให้กับบุคลากรในสถานศึกษา 3. สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น 4. กำกับ ติดตาม นิเทศและประเมินผล	มิถุนายน 2562
3. การขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. ขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสู่การปฏิบัติ ตามลำดับดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมพัฒนา 4) การป้องกันแก้ไข 5) การส่งต่อ 2. สรุปรายงานผล และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	มิถุนายน 2562 – มีนาคม 2563

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	กิจกรรม	ระยะเวลา
4. กำกับ ติดตาม นิเทศและ ประเมินผล	1. จัดทำแผนและเครื่องมือ กำกับ ติดตาม นิเทศและประเมินผลการ ขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง	มิถุนายน 2562 – มีนาคม 2563
5. สรุปรายงานผลการ ดำเนินการขับเคลื่อนระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนบ้านเนินเวียง	1. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา รายงานผลการดำเนินการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้น เรียนต่อผู้บริหารโรงเรียนบ้านเนินเวียง 2. หัวหน้าโครงการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสรุปและรายงานผล การติดตามของโรงเรียนบ้านเนินเวียง 3. โรงเรียนบ้านเนินเวียงรายงานผลการ ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มีนาคม 2563

ที่มา: โรงเรียนบ้านเนินเวียง (2562: 79-80)

สรุปได้ว่า โรงเรียนบ้านเนินเวียงมุ่งพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะ ชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตอาสา รักษาสิ่งแวดล้อม สำนึกในความเป็นชาติไทยและมีวิถีชีวิตอยู่อย่างพอเพียง สามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มีเป้าหมายในการ ดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดี ได้รับการดูแลให้มี พัฒนาการตามวัย และเด็กทุกคนต้องมีหลักประกันความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่ไม่ประสบปัญหา ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนการสอน ยังคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการบูรณาการในด้านความรู้และทักษะชีวิตในการประกอบอาชีพให้ ผู้เรียนรู้จักการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สมนึก นาห้วยทราย (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ มีความสอดคล้องเชิงประจักษ์และมีอิทธิพลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ ได้แก่ลักษณะของทีมนำ ตัวแปรสังเกตได้ คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ระบบกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนทรัพยากรและให้รางวัลครู นโยบายของรัฐและความตระหนักของทีมนำ ลักษณะของทีมประสาน ตัวแปรสังเกตได้ คือ ลักษณะส่วนตัว เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานคนและงาน ลักษณะของทีมทำ ตัวแปรสังเกตได้ คือ การทำกิจกรรมของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีส่วนร่วม การใช้อิทธิบาท 4 ในการดำเนินงาน การบันทึกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ การติดตามและรายงานผลอย่างสม่ำเสมอ การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ ลักษณะของผู้ปกครองและชุมชน ตัวแปรสังเกตได้ คือ การมีส่วนร่วมในการจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนาศักยภาพผู้ปกครองในการดูแลนักเรียนภายในครอบครัว การสร้างเสริมชุมชนและองค์กรสหวิชาชีพ การใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น/ชนเผ่า ลักษณะของครูประจำวิชา ตัวแปรสังเกตได้ คือ ประสพการณ์การสอน จิตสาธารณะ และการส่งข้อมูล จำนวนนักเรียนต่อครู และการพัฒนาทีมงาน ตัวแปรสังเกตได้ คือ การสร้างความตระหนัก ความสำคัญและเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สมรรถนะในการวิเคราะห์ปัญหา วิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดและส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือลักษณะของทีมนำ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือลักษณะของครูประจำวิชา มีขนาดอิทธิพลทางลบเท่ากับ 2.80 ลักษณะของการพัฒนาทีมงานมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.94 และลักษณะของเครือข่ายนักเรียนมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.43

สุรนาท นิยมทอง (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 2 “วิรัชศึกษา” สังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรให้ความรู้แก่ครูและผู้ปกครองในด้านการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนให้ครูและผู้ปกครองได้ทราบถึงเกณฑ์ที่จำเป็นในการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม

พัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขสถานศึกษาควรจัดอบรมหรือจัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน การส่งต่อ สถานศึกษาควรวินิจฉัยการอธิบายสร้างความเข้าใจให้แก่ครูและผู้ปกครองยอมรับถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับ จากการส่งนักเรียนไปยังเครือข่ายวิชาชีพอื่นๆ เฉพาะทาง รูปแบบการพัฒนาระบบการพัฒนากระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาด้วยตนเอง กิจกรรมเครือข่ายบ้านกับโรงเรียน การประเมินและสรุปผลการพัฒนา ประกอบด้วย 9 หน่วยการเรียนรู้ ระยะการพัฒนาโดยรวมทั้งหมด 8 สัปดาห์ ผลจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่า ครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=4.02$) ความสามารถพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนชั้นเรียน ประโยชน์การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหามากขึ้น ($\bar{X}=4.43$) ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนควรสร้างแรงจูงใจให้กับครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X}=4.83$) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ($\bar{X}=4.66$) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ($\bar{X}=4.30$) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ($\bar{X}=4.04$) ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=4.79$)

ภพธรรม มะลิตอง (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนภูริทัตต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหา แนวทางการพัฒนา และผลการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลวิจัยพบว่า สภาพก่อนการพัฒนา ครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานน้อย ขาดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวทางการพัฒนาดำเนินงาน พบว่ามี 2 แนวทางคือ 1) การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ในโรงเรียนตัวอย่าง 2) การอบรมเชิงปฏิบัติการ ผลการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งที่บ้านและโรงเรียน จากผลการพัฒนาดังกล่าว สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

มนทรา เหาะเหิน (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และหาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลวิจัยพบว่า สภาพก่อนการพัฒนาการดำเนินงานยังไม่ครบทุกขั้นตอน เนื่องจาก ครูที่ปรึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานและดำเนินงานอย่างไม่เป็นระบบ แนวทางการพัฒนาดำเนินการโดย 1) การศึกษาเอกสาร 2) การศึกษาดูงาน 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) การดำเนินตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การนิเทศติดตามผล พบว่า หลังการพัฒนาครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มมากขึ้น การติดตามและประเมินผล พบว่าครูที่ปรึกษาทุกคนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือได้ตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการ

เอกพงษ์ วรรณพงษ์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีชื่อว่า “CHIGE Model” ประกอบด้วยในการดำเนินงาน จำนวน 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การบริหารจัดการ (C : Controlling) 2) การเยี่ยมบ้านนักเรียน (H : Home Visiting) 3) การสื่อสารข้อมูล (I : Information) 4) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (G : Giving Care) และ 5) การประเมินผล

(E : Evaluation) ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพ ครูที่ปรึกษามีสมรรถภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ (CHIGE Model) สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการบริหารจัดการ ครูที่ปรึกษาเห็นด้วยต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.77 และS.D.=0.76) และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.60 และS.D.=0.73)

ประชุม ปิ่นสกุล (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรทำความเข้าใจจักตัวนักเรียน ทราบปัญหาและความต้องการของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนเป็นการนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลมาใช้ในการคัดแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยง เพื่อง่ายต่อการจัดกิจกรรมตามปัญหาของนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเป็นการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนทุกกลุ่มให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยง และเป็นการช่วยให้แก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ มีคุณภาพตามทีโรงเรียน ชุมชนคาดหวัง ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา ครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ให้นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด หาวิธีช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไม่ปล่อยปละละเลยจนกลายเป็นปัญหาสังคม ด้านการส่งต่อควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากการช่วยเหลือหรือมีความต้องการช่วยเหลือพิเศษจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงตามสภาพปัญหาของนักเรียน

อวยชัย ศรีตระกูล (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่

1) ปัจจัยด้านนักเรียน ครอบครัว โรงเรียนและชุมชนมีความเข้มแข็ง 2) นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความต่อเนื่อง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาต้องส่งต่อนโยบายให้เป็นรูปธรรม และ 3) การปฏิบัติงานของบุคลากรหลักผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ผู้ปกครองและนักเรียน เป็นทีมงานที่ดีมีคุณภาพได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และปัญหาการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่กล่าวถึงสภาพสังคมปัจจุบันมีความซับซ้อนเกินกว่าที่โรงเรียน ครอบครัวจะให้การศึกษา

แก่เด็ก โดยลำพัง ดังนั้นโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนจึงต้องร่วมมือกันรับผิดชอบต่อเด็ก และสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กไปพร้อมๆกัน

ชัยมงคล ชัตติยะ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้แก่ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับคุณภาพของปัจจัยอยู่ในระดับมากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ระหว่าง .759 พยากรณ์ได้ร้อยละ 56.7 และมีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .068$ พัฒนารูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการนำผลจากระยะที่ 1 คือ ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมสัมมนา ระดมความคิดเห็นได้รูปแบบการดูแล นักเรียน คือ CSISE (C = Control คือ ระบบบริหารจัดการ S = Screening S การคัดกรองนักเรียน I = Interaction คือ การติดต่อสื่อสาร S - Student Care คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน E = Evaluation การประเมินผล) นำไปสู่การพัฒนารูปแบบการคุ้มครองสุขภาพเสพติดในนักเรียน รูปแบบการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ความรุนแรง อุบัติภัย และปัญหาทางเพศในสถานศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามโครงการพัฒนาด้านการเรียนรู้และการอ่าน คิด วิเคราะห์และการจัดบริการ คลินิกวัยรุ่นในโรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคมร่วมกับโรงพยาบาลบึงโขงหลง ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนต่อประสิทธิผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม ก่อนใช้และหลังใช้รูปแบบ CSISE หลังใช้มีระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการดำเนินงานอยู่ในระดับที่มากกว่าก่อนใช้ (4.51) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อเสนอแนะในการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือ ควรมีการกำหนด ทิศทางในการแก้ปัญหาผู้เรียนในแต่ละด้านให้ชัดเจน เพื่อจะ ได้กำหนดผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง

ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยตัวแปรแฝง 4 ตัว จำแนกเป็นตัวแปรแฝงภายนอก 1 ตัว คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัว ได้แก่ สร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ สร้างความร่วมมือกับชุมชน และประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่าสภาพและ ปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ในภาพรวม พบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วน ที่ 1 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง นักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ ส่วนที่ 2 บทบาทของครูที่ปรึกษา ประกอบด้วย 1) รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) หา ข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำไปใช้ในการคัดกรองนักเรียน 3) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและเก็บ รวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) จำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 5) จัด กิจกรรมเยี่ยมบ้าน 6) จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน 7) ให้คำปรึกษา ส่วนตัว 8) จัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ 9) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ประชุม ผู้ปกครอง และ 10) แจ้งจดหมายข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนที่ 3 กระบวนการบริหาร ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน 4) การอำนวยการ 5) การประสานงาน และ 6) การรายงาน และรูปแบบการบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ที่พัฒนาขึ้น ผ่านการประเมินจากผู้อำนวยการสถานศึกษาว่ามีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

โคสเชย์ (Kosse. 2007: unpagged) ได้ศึกษาความสมบูรณ์ในการติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ มีต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ผลคะแนนเฉลี่ยด้านความสมบูรณ์ในภาพรวมขององค์ประกอบ 8 ด้าน เปิดเผยให้เห็นว่ากระบวนการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความ สมบูรณ์ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ผลในส่วนของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน พบว่า การ ดำเนินงานของคณะทำงานด้านดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลกระทบในด้านบวกต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับ นักเรียน กล่าวคือความสมบูรณ์ของกระบวนการดำเนินงานของคณะทำงานด้านดูแลช่วยเหลือ นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 23 ของความแปรปรวนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นอกจากนี้ยัง พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในด้านบวกระหว่างความสมบูรณ์ด้านกระบวนการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและการจัดอันดับความสำคัญให้กับ

องค์ประกอบด้านการแก้ปัญหาในการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ด้านจากองค์ประกอบที่มีทั้งหมด 8 ด้าน

วิลเลียมส์ (Williams. 2008: 963) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาการบริหารจัดการองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมเชื่อมต่อกับสุขภาพของเยาวชน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างด้านการบริหารจัดการองค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือการสัมภาษณ์บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียน จากภายนอก จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลายกรณี ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดลและพบว่าความแตกต่างกันนี้ มีปัจจัยที่เด่นชัดคือ ด้านการบริหาร กระบวนการ และการติดตามผลที่มีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บิตเดิล (Biddle.2009 : 128-Abstract) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตาย การแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลงรวมทั้งการถูกสั่งพักการเรียนจากการรายงานของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่นๆ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์เพื่อการรักษาตนเองก็ได้ และพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติสูงขึ้น

สโตเออร์ (Stoehr. 2009: 52) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจของครูมัธยมต่อระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียน (Student team assistance process: SAT) การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจของครูผู้สอนต่อระบบทีมให้ความช่วยเหลือจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 247 คน (ทั้งหมดเป็นครูที่สอนภาคการศึกษาปกติใน 6 โรงเรียนมัธยมในเขตการศึกษารัฐมิสซิสซิปปี) พบว่าสิ่งสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ คือครูส่วนใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในการศึกษารัฐมิสซิสซิปปี คิดว่ากระบวนการระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นประโยชน์ที่จะช่วยเหลือนักเรียนส่วนใหญ่ จากการสำรวจข้อมูลความเข้าใจของครูผู้สอนพบความแตกต่างในกระบวนการระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละชั้น อายุ ครูผู้สอนรายวิชา ประสบการณ์และจำนวนปีที่ทำการสอน ข้อเสนอแนะผู้บริหารควรให้การพัฒนา บุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับขั้นตอน

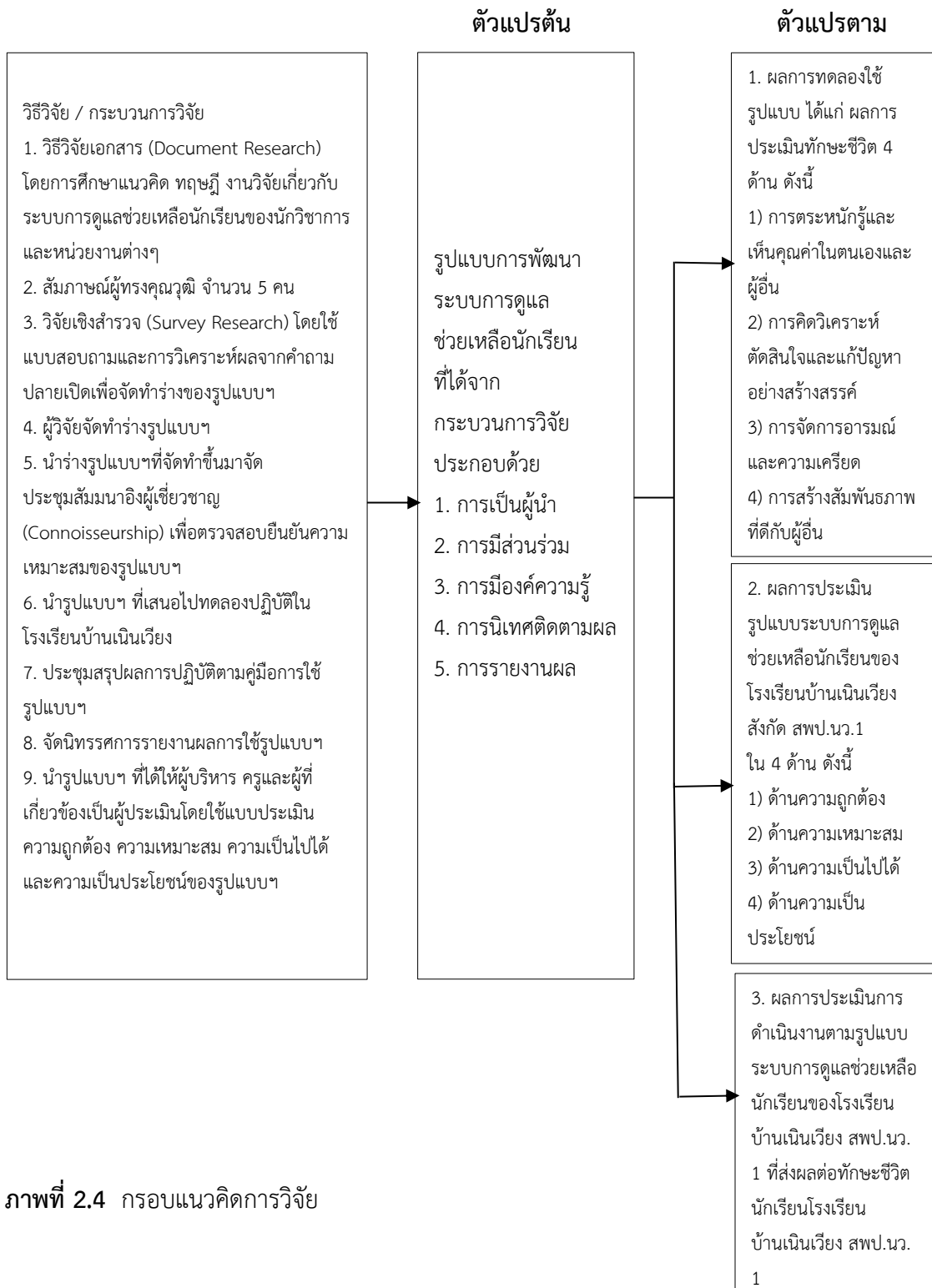
ระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรของเขตการศึกษาจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา นโยบายเพื่อให้กระบวนการเหมือนกันในทุกโรงเรียน การสื่อสารที่ดีจะช่วยเกี่ยวกับกระบวนการของ ระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียน และในทุกขั้นตอนของกระบวนการระบบทีมให้ความช่วยเหลือ นักเรียนจะต้องเสร็จสิ้นในเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นประโยชน์ซึ่งครูต้องเข้าใจว่างานของพวกเขา กับ กระบวนการระบบทีมให้ความช่วยเหลือนักเรียนมีคุณค่า

ไบเลย์ (Bailey, 2010: 119) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของครูต่อทีมงานสนับสนุนนักเรียน และผลสะท้อนของประสิทธิภาพการแทรกแซง วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาการรับรู้ของครู ต่อทีมงานสนับสนุนนักเรียน (Student Support Team: SST) และผลสะท้อนต่อประสิทธิภาพ กระบวนการแทรกแซง ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจประกอบด้วยครู จำนวน 342 คน จาก ครอบครักรัฐจอร์เจีย ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการส่งเสริมให้ครูได้เรียนรู้การใช้ประโยชน์จากทีมงาน สนับสนุนนักเรียน (Student Support Team: SST) และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ สามารถ ป้องกันปัญหาที่เกิดกับนักเรียนได้

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน พบว่าในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่ปรึกษา ครู ประจำวิชา ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและนักเรียน ซึ่งกลุ่มบุคคลดังกล่าว มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีความสำคัญต่อการพัฒนา ทัศนคติชีวิตของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต จึงควรให้ ความสำคัญกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตเนื้อหาและองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักวิชาการและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังภาพที่ 2.4

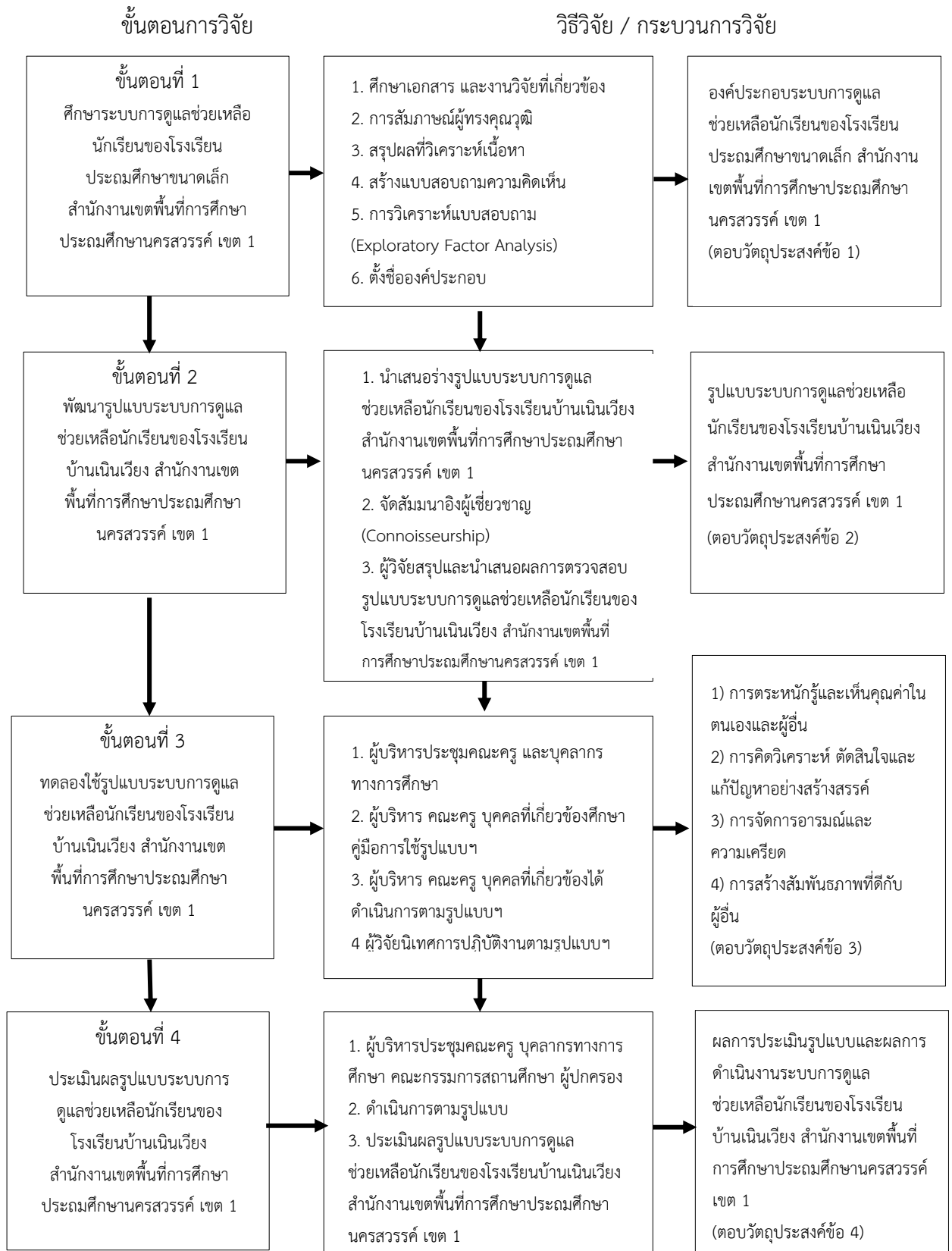
ภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods) ระหว่างการวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยหลัก มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ (1) ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (2) พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และ (4) ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
 2. พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
 3. ทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
 4. ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
- ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง/แหล่งข้อมูล

1.1.1 วิจัยเอกสาร (Document research) โดยการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 15) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 7) กรมสุขภาพจิต (2554: 13) นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558: 350-351) อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559: 22) กู๊ด (Good. 1973:270) โฮเรซและเอวา (Horace and Ava. 1974:234) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.1.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 คน เพื่อใช้จัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1.1.2.1 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1) นายสุรินทร์ บัวคลี่ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนบ้านโพธิ์ประสาท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3
- 2) นายรุ่ง อุดมศิริ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
- 3) นางสาวคร คล้ายแท้ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนพุกะศึกษาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.1.2.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

- 1) ดร.สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสรรพยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยนาท
- 2) ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหัวจู้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.1.3 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร คือ ผู้บริหาร/รักษาการผู้บริหาร

ครูผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูวิชาการ จากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 264 คน จาก 88 โรงเรียน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มี 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ สถานที่ วัน เวลาที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 3 ข้อ ได้แก่

1) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กควรมีลักษณะอย่างไร

2) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กควรประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง

3) แนวทางในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ควรเป็นอย่างไร

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 67 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 109) ดังนี้

5 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ในระดับมาก

3 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ในระดับน้อย

1 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และจัดทำข้อสรุป
 - 1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้
ได้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาด
เล็ก แล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง จำนวน 3 ข้อ
 - 1.3 นำแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
ความเหมาะสมเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ได้แก่
 - 1.3.1 ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์
 - 1.3.2 ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์
 - 1.3.3 ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์
 - 1.3.4 ดร.ฐาปนัฐ อุดมศรี นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัด
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี
 - 1.3.5 ดร.ยมนพร เอกปัสชา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
- เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่า
ความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายชื่อ
จะพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถามทั้ง 3 ข้อ ได้ค่า IOC 1.00
ทุกข้อ ถือว่าเป็นแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา
- 1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับ
สมบูรณ์เพื่อนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างฉบับสมบูรณ์ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งมีรายละเอียด
ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน

2.2 สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมองค์ประกอบของระบบการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 โดยสร้างข้อคำถามจากตัวแปรที่ได้จากการสรุปผลการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี
และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่

2.3.1 ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์

2.3.2 ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์

2.3.3 ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์

2.3.4 ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัด
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี

2.3.5 ดร.ยมนพร เอกปักษา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่า
ความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายชื่อ
จะพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบสอบถามจำนวน 67 ข้อ
ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ตัดบางข้อที่มีความซ้ำซ้อนกันออกบางส่วนตามความเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดข้อ
คำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะออก จำนวน 2 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม จำนวน 65 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC อยู่
ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร/รักษาการ
ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูวิชาการ จากโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 10 โรงเรียน แล้วนำผลที่

ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.3.1 สรุปผลที่ได้จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง ในปีการศึกษา 2562

1.3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการให้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 88 โรงเรียน 264 ฉบับ กับผู้บริหาร/รักษาการผู้บริหาร ในวันประชุมผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ได้ตอบกลับมา จำนวน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ในปีการศึกษา 2562

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.4.3 การวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 110)

4.51 - 5.00 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

1.4.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ด้วยการวิเคราะห์ด้าน

องค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis: PCA) ด้วยการหมุนแกนแบบเอียง (Oblique Rotation) (แบบมุมแหลม) ด้วยวิธีโพรแมกซ์ (Promax Rotation) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (Practically Significant) มีค่าไอเกน (Eigen Values) ที่มากกว่า 1 และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวนตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามเกณฑ์ของไกเซอร์ (Kaiser's Criterion) (Kaiser's Criterion. 2001: 588) ดังนี้

1.4.4.1 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด และทฤษฎี จำนวน 20 ตัวบ่งชี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 43 ตัวบ่งชี้ และนำตัวบ่งชี้ที่ได้ทั้งหมด 67 ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้ตัวบ่งชี้ที่มีความสอดคล้องกันมาทำการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 65 ข้อ แล้วทำการสอบถามผู้บริหารหรือรักษาการผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูที่รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.4.4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 ฉบับ พบว่า ในภาพรวมตัวบ่งชี้ที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.53-4.80 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40-0.50 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมาก อยู่ระหว่าง 4.11-4.49 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31-0.48

1.4.4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ทดสอบความเหมาะสม ความเพียงพอ และแมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งพิจารณาจากสถิติทดสอบสองค่า

1) ค่า KMO and Bartlett's Test โดยดูค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ที่มีค่ามาก (เข้าใกล้หนึ่ง)

2) ค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของ Bartlett's Test of Sphericity

H_0 : ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มี
ความสัมพันธ์กัน

โดยพิจารณาจากค่า Chi-Square และการมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (Sig \leq 0.5) ว่า ยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน

องค์ประกอบที่มีค่าไอเก็น (Eigen values) มากกว่า 1 มีจำนวน 13
องค์ประกอบ เมื่อหมุนแกนแล้วอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 96.339 แต่เมื่อพิจารณา
ตามเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่าไอเก็น (Eigen
values) มากกว่า 1 และมีตัวแปรอธิบายองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป พบว่า มีเพียง 5
องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ องค์ประกอบที่ 1-5 ส่วนองค์ประกอบที่ 6-13
ขาดคุณสมบัติตามเกณฑ์จึงไม่เข้าข่ายการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรที่ 23, 28, 41, และ 43

สำหรับองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 5 องค์ประกอบคือ
องค์ประกอบที่ 1-5 นั้น หมุนแกนแล้ว องค์ประกอบที่ 1 มีค่าไอเก็น (Eigen values) สูงสุดเท่ากับ
6.977 สามารถอธิบาย ความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 18.861 องค์ประกอบที่ 2 มีค่าไอเก็น
(Eigen values) มีค่าเท่ากับ 5.921 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 12.913
องค์ประกอบที่ 3 มีค่าไอเก็น (Eigen values) มีค่าเท่ากับ 5.431 สามารถอธิบายความแปรปรวน
ทั้งหมดได้ร้อยละ 7.707 และ องค์ประกอบอื่น ๆ มีค่าไอเก็น (Eigen values) และความสามารถใช้
ในการอธิบายความแปรปรวน ทั้งหมดค่อย ๆ ลดลงตามลำดับ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 5
องค์ประกอบแล้ว พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ทั้งหมดร้อยละ 62.114
(18.861+12.913+11.857+9.878+8.606)

3) เพื่อความสะดวกในการเรียกชื่อองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตาม
เกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้เรียงลำดับที่องค์ประกอบ ได้องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 5
องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .827 -.969
องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 18 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .587 -.969
องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 24 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .550-.969
องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง 587 -.936
องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .609-.965
รวมจำนวน องค์ประกอบทั้งสิ้น 61 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .550-.969

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

- 1) ค่า IOC (Item Objective Congruence)
- 2) สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีการของครอนบาค

(Cronbach)

1.5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ค่าความถี่ (Frequency)
- 2) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง

สำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
- 2) จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
- 3) นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบให้เห็นชอบรูปแบบและสร้างคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.1 ประชากร

ผู้วิจัยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 9 ท่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 3 ปี เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา อย่างน้อย 2 ปี เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการวิจัยและพัฒนาด้านการบริหารการศึกษา หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา หรือคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก ได้แก่

2.1.1 ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2.1.2 ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2.1.3 ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์

2.1.4 ดร.พิมรา ทองแสง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2.1.5 นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า ฟ้า อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสวรรค์ประชาภิรักษ์ นครสวรรค์ สาขาสุขภาพจิต

2.1.6 ดร.สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสรรพยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

2.1.7 ดร.สิทธิพงศ์ สังคร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากนครสวรรค์ เขต 3

2.1.8 ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดงเมือง (เข่งพื้นราษฎร์อุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากนครสวรรค์ เขต 1

2.1.9 ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหัวงิ้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากนครสวรรค์ เขต 1

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 มีดังนี้

ฉบับที่ 1 สรุปลผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

ฉบับที่ 2 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากนครสวรรค์ เขต 1

ฉบับที่ 3 คู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากนครสวรรค์ เขต 1

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

1.2 จัดทำเอกสารฉบับที่ 1 ได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและบรรณานุกรม

1.3 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัย เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ฉบับที่ 2 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.1 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

2.2 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัย เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

2.3 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเอกสารฉบับที่ 2 เป็นฉบับสมบูรณ์

ฉบับที่ 3 คู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.1 ศึกษารายละเอียดของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.2 สร้างคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบ ความหมายของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 บทที่ 2 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 บทที่ 3 การนำ รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 สู่การปฏิบัติ บทที่ 4 การกำกับ ติดตาม และประเมินผล รายการอ้างอิงและภาคผนวก

3.3 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัย เพื่อพิจารณาและให้ ข้อเสนอแนะ

3.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเอกสารฉบับที่ 3 คู่มือการใช้ รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เป็นฉบับสมบูรณ์

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

4.1 ศึกษาการจัดทำแบบตรวจสอบ และสร้างรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

4.2 จัดทำแบบตรวจสอบรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 ความ คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ใน ประเด็นความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือในลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list)

4.3 นำเสนอต่ออาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัย เพื่อพิจารณาและให้ ข้อเสนอแนะ

4.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดทำเอกสารฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบ ความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ

ชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เป็นฉบับสมบูรณ์

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ประสานผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ร่วมประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2.3.2 วางแผนการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยการจัดเตรียมประเด็นการประชุมสนทนากลุ่ม การจัดทำเอกสารประกอบการประชุม

2.3.3 จัดทำหนังสือจากโรงเรียนบ้านเนินเวียง เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการจัดส่งเอกสารประกอบการสัมมนาให้ผู้เชี่ยวชาญศึกษาก่อนการเข้าร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2.3.4 ดำเนินการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญในวันที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านเนินเวียง

2.3.5 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อคิดเห็นจากการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญตามประเด็นการประชุมสนทนากลุ่ม สรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

2.3.6 รวบรวมข้อมูลการตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.3.7 ปรับปรุงรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages)

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้ รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยทดลองใช้ในโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ประชุมปฏิบัติการครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

3.2 ครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.4 ผู้วิจัยติดตามการปฏิบัติงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อสอบถามปัญหาและให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังเสร็จสิ้นการดำเนินงานใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 กับครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบ โดยการวัดและประเมินผลจากทักษะชีวิตของนักเรียน ดังนี้

3.5.1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 และหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.5.2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 และหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.5.3 การจัดการกับอารมณ์และความเครียดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 และหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.5.4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 และหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.1 ประชากร

ในชั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 67 คน ในปีการศึกษา 2563

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในชั้นตอนที่ 3 มีดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ฉบับที่ 2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 แบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 (ใช้แบบทดสอบของ สพฐ.)

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ฉบับที่ 2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 (ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของ สพฐ.)

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคะแนนจากแบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จากครูผู้สอนด้วยตนเอง หลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563 เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนในปีการศึกษา 2562

3.3.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคะแนนจากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จากครูผู้สอนด้วยตนเอง หลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563 เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนในปีการศึกษา 2562

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคะแนนจากแบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (mean)

3.4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคะแนนจากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (mean)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (mean)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

4.1 ประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 62 คน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 4 ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

แบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีขั้นตอนการ
สร้างและพัฒนา ดังนี้

1) ศึกษากรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 1

2) ศึกษาแนวทางในการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 1 หลังการนำไปทดลองใช้

3) ดำเนินการสร้างแบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (check-list)

ตอนที่ 2 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน
ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) จากแบบของลิเคอร์ท (Likert scale) (บุญชม ศรีสะอาด.
2553: 109) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/

ความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา (Content) ได้แก่

- 1) ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 2) ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 3) ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์
- 4) ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี
- 5) ดร.ยมนพร เอกปัสชา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่าความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อ จะพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าแบบประเมินมีความสอดคล้อง

5) นำแบบประเมินที่ปรับปรุงพัฒนาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95

6) จัดทำแบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ฉบับสมบูรณ์

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ และสรุปผลการประเมินรูปแบบที่ได้รับแบบประเมินกลับมา จำนวน 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์

เขต 1 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 110)

4.51 – 5.00	หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อยที่สุด

โดยค่าที่ยอมรับได้ในประเด็นการประเมินรายข้อมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในระดับมากขึ้นไป

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α) โดยวิธีการของครอนบาค

4.5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ฉบับที่ 2 แบบประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

แบบประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) ศึกษากรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2) ศึกษาแนวทางในการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 หลังการนำไปทดลองใช้

3) ดำเนินการสร้างแบบประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list)

ตอนที่ 2 ประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) จากแบบของลิเคอร์ท (Likert scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 109) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ
ชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และ
ความถูกต้องของเนื้อหา (Content) ได้แก่

- 1) ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์
- 2) ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์
- 3) ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
จังหวัดนครสวรรค์
- 4) ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัด
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี
- 5) ดร.ยมนพร เอกปชชา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่า
ความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายชื่อ
จะพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง
0.80-1.00 ถือว่าแบบประเมินมีความสอดคล้อง

5) นำแบบประเมินที่ปรับปรุงพัฒนาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครู บุคลากร
ทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค
(Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95

6) จัดทำแบบประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการ
พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ และสรุปผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบได้รับแบบประเมินกลับมา จำนวน 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และ ภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของ เบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 110)

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงระดับน้อยที่สุด

โดยค่าที่ยอมรับได้ในประเด็นการประเมินรายข้อมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือมีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงในระดับมากขึ้นไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α) โดยวิธีการของครอนบาค

2) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอ ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

2.1 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.1 ผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมตามองค์ประกอบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เพื่อหาตัวแปรจากเอกสาร โดยมีแหล่งข้อมูลนัการศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ดังนี้

หมายเลข 1	คือ	สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 7)
หมายเลข 2	คือ	กรมสุขภาพจิต (2551 : 3)
หมายเลข 3	คือ	ปรีดี เปรมภูษิตานนท์ (2552: บทคัดย่อ)
หมายเลข 4	คือ	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 15)
หมายเลข 5	คือ	สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2552: 12)
หมายเลข 6	คือ	ธงชาติ วงษ์สวรรค์ (2555: 188)
หมายเลข 7	คือ	สุวรรณมา แสงสุริฉาย (2556: 383)
หมายเลข 8	คือ	วรรณภา เย็นมนัส (2557: 67)
หมายเลข 9	คือ	พรรณภัทร ตาลป่า (2560: 172-185)
หมายเลข 10	คือ	มยุรี สารีบุตร และอุทัย ภิรมย์ริน (2560: บทคัดย่อ)

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 1

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล										รวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1. ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักถึง ถึงความสำคัญของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9
2. ผู้บริหารโรงเรียนให้การ สนับสนุนการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9
3. ครูทุกคนตระหนักถึง ความสำคัญของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมี ทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน	✓	✓			✓			✓				4
4. ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำ ชั้นเป็นบุคลากรหลักสำคัญใน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓										2
5. การอบรมให้ความรู้และ ทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษา/ ครูประจำชั้น และ ผู้ที่ เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9
6. คณะกรรมการหรือ คณะทำงานทุกคณะต้องมีการ ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	✓	✓										2
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน		✓	✓	✓	✓							4
8. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของสถานศึกษา	✓	✓	✓				✓					4
9. ระบบกำกับนิเทศติดตาม อย่างต่อเนื่อง			✓		✓	✓						3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
10. ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการประสานคนและงาน	✓	✓	✓			✓	✓			✓	9
11. เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		8
12. เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		8
13. การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา และแก้ไขปัญหานักเรียน	✓	✓						✓			3
14. นักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ทักษะและมีความตระหนัก			✓			✓					2
15. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				7
16. การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				7
17. การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนวครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง				✓	✓		✓				3
18. เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓		✓		✓					4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
การคัดกรองนักเรียน และ ข้อมูลสารสนเทศ											
19. สื่อ เครื่องมือที่ใช้ในการ ดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓		✓		✓					4
20. ผู้ปกครองได้รับการ พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและ มีความตระหนัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				7

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากนักการศึกษา 10 คน พบว่าวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกันได้ 20 ตัวบ่งชี้

1.2 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อดำเนินการวิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์
ดังแสดงในตารางที่ 4.2

หมายเลขที่ 1	คือ	สมนึก นาห้วยทราย (2552)
หมายเลขที่ 2	คือ	สุรนาท นิยมทอง (2552)
หมายเลขที่ 3	คือ	ภพธรรม มะลิทอง (2554)
หมายเลขที่ 4	คือ	มนทิรา เหาะเหิน (2554)
หมายเลขที่ 5	คือ	เอกพงษ์ วรรณพงษ์ (2554)
หมายเลขที่ 6	คือ	ประชุม ปิ่นสกุล (2556)
หมายเลขที่ 7	คือ	อวยชัย ศรีตระกูล (2556)
หมายเลขที่ 8	คือ	ชัยมงคล ชัตติยะ (2557)
หมายเลขที่ 9	คือ	ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558)
หมายเลขที่ 10	คือ	อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559)

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ความรู้ความเข้าใจด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
2. ความรู้ความเข้าใจด้านการ คัดกรอง	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
3. ความรู้ความเข้าใจด้านการ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
4. ความรู้ความเข้าใจด้านการ จัดกิจกรรมการป้องกันแก้ไข ปัญหานักเรียน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
5. ความรู้ความเข้าใจด้านการ ส่งต่อ	✓	✓		✓	✓		✓	✓		✓	8
6. ผู้บริหารโรงเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓							4
7. ครูทุกคนตระหนักถึง ถึงความสำคัญของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓							4
8. ผู้ปกครองตระหนักถึง ถึงความสำคัญของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓							4
9. การนิเทศติดตามผล	✓	✓		✓	✓	✓				✓	6
10. การบริหารจัดการ เกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียน	✓	✓			✓				✓		5
11. การสื่อสารข้อมูล					✓	✓					2
12. ภาวะผู้นำและ กระบวนการบริหาร	✓	✓			✓				✓	✓	5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
13. ความร่วมมือของชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	✓			✓				✓	✓	5
14. การประเมินผล				✓		✓				✓	3

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกันกับนักวิชาการได้ 14 ตัวบ่งชี้

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ตัวแปรจากการสัมภาษณ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

- หมายเลข 1 คือ นายสุรินทร์ บัวคลี่
 หมายเลข 2 คือ นายรุ่ง อุดมศิริ
 หมายเลข 3 คือ นางสาวกร คล้ายแท้
 หมายเลข 4 คือ ดร.สยาม สุ่มงาม
 หมายเลข 5 คือ ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล					รวม
	1	2	3	4	5	
1. ผู้บริหารและครูตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
2. การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลนักเรียนที่ชัดเจน	✓	✓	✓	✓	✓	5
3. การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
4. การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม	✓	✓	✓	✓	✓	5
5. การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	✓	✓	✓	✓	✓	5
6. การกำกับติดตามการดำเนินงานของบุคลากรเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
7. การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง	✓	✓	✓			3
8. เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา	✓			✓	✓	3
9. การบันทึกหลักฐานข้อมูลการคัดกรองนักเรียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓	5
10. การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ	✓	✓	✓	✓	✓	5
11. ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
12. การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	5
13. นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง		✓		✓	✓	3
14. นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ หน่วยงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต	✓			✓	✓	3
15. การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	✓	✓	✓	✓	✓	5
16. ศึกษาניתกมีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
17. กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย		✓	✓	✓	✓	4
18. การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	✓	✓	✓	✓	✓	5
19. หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	5
20. ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ	✓	✓		✓	✓	4

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล					รวม
	1	2	3	4	5	
นักเรียน						
21. การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	✓	✓	✓	✓	✓	5
22. การมอบหมายงานอย่างชัดเจน	✓	✓	✓	✓	✓	5
23. การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองตามหลักวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓	5
24. การติดตาม กำกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยผู้บริหาร	✓	✓	✓	✓	✓	5
25. ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	✓	✓	✓			3
26. การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
27. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	5
28. การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
29. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนที่หลากหลาย	✓	✓	✓	✓	✓	5
30. การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	5
31. ครูมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
32. ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓	✓	✓			3
33. ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
34. ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5
35. การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓	✓			✓	3
36. การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	✓	✓			✓	3
37. การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง	✓	✓	✓	✓	✓	5

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล					รวม
	1	2	3	4	5	
38. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน		✓	✓			2
39. ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓		✓	✓	4
40. การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	✓		✓	✓	✓	4
41. การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานภายนอก		✓	✓			2
42. ผู้บริหารให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน	✓	✓	✓	✓	✓	5
43. การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พบว่า วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกันได้ 43 ตัวบ่งชี้

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด และทฤษฎี จำนวน 20 ตัวบ่งชี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 43 ตัวบ่งชี้ และนำตัวบ่งชี้ที่ได้ทั้งหมด 67 ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้ตัวบ่งชี้ที่มีความสอดคล้องกันมาทำการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 65 ข้อ แล้วทำการสอบถามผู้บริหารหรือรักษาการผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูที่รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตารางประกอบคำบรรยายดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	58	21.97
หญิง	206	78.03
รวม	264	100
อายุ		
ต่ำกว่า 31 ปี	2	0.76
31 - 40 ปี	56	21.21
41 - 50 ปี	100	37.88
51 ปีขึ้นไป	106	40.15
รวม	264	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	92	34.85
สูงกว่าปริญญาตรี	172	65.15
รวม	264	100

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ด้านเพศผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 78.03 และเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 21.97

ด้านอายุผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 40.15 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 37.88 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 และอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.76

ด้านระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 65.15 และระดับปริญญาตรี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 34.85

1.4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.61	0.49	มากที่สุด
2	ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.16	0.37	มาก
3	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.53	0.50	มากที่สุด
4	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.77	0.42	มากที่สุด
5	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.37	0.48	มาก
6	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	4.63	0.49	มากที่สุด
7	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.15	0.36	มาก
8	การมีระบบกำกับนิเทศติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.57	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
9	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน	4.78	0.41	มากที่สุด
10	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.33	0.47	มาก
11	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
12	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.17	0.37	มาก
13	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง	4.58	0.50	มากที่สุด
14	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน	4.80	0.40	มากที่สุด
15	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิต	4.34	0.48	มาก
16	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.56	0.50	มากที่สุด
17	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	4.11	0.31	มาก
18	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
19	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	4.79	0.41	มากที่สุด
20	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านเกี่ยวกับการส่งต่อ	4.34	0.48	มาก
21	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.61	0.49	มากที่สุด
22	การเป็นผู้นำและกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร	4.16	0.37	มาก
23	ความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.53	0.50	มากที่สุด
24	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	4.77	0.42	มากที่สุด
25	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน	4.37	0.48	มาก
26	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
27	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.15	0.36	มาก
28	การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้รู้จักตนเอง	4.57	0.50	มากที่สุด
29	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	4.78	0.41	มากที่สุด
30	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.33	0.47	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
31	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ	4.66	0.47	มากที่สุด
32	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	4.17	0.37	มาก
33	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต	4.58	0.50	มากที่สุด
34	การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	4.80	0.40	มากที่สุด
35	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.34	0.48	มาก
36	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	4.56	0.50	มากที่สุด
37	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	4.11	0.31	มาก
38	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	4.56	0.50	มากที่สุด
39	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.79	0.41	มากที่สุด
40	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	4.34	0.48	มาก
41	การมอบหมายงานอย่างชัดเจน	4.61	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
42	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ	4.16	0.37	มาก
43	ความไว้วางใจและเชื่อมั่นในความสามารถซึ่งกันและกันของทีมงาน	4.53	0.50	มากที่สุด
44	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	4.77	0.42	มากที่สุด
45	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	4.37	0.48	มาก
46	การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.61	0.49	มากที่สุด
47	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ	4.16	0.37	มาก
48	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.53	0.50	มากที่สุด
49	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	4.77	0.42	มากที่สุด
50	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	4.37	0.48	มาก
51	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.63	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
52	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.15	0.36	มาก
53	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคีเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด
54	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.78	0.41	มากที่สุด
55	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	4.33	0.47	มาก
56	การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง	4.66	0.47	มากที่สุด
57	การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน	4.17	0.37	มาก
58	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.58	0.50	มากที่สุด
59	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	4.80	0.40	มากที่สุด
60	ผู้บริหารให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน	4.34	0.48	มาก
61	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	4.56	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
62	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน	4.11	0.31	มาก
63	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.56	0.50	มากที่สุด
64	การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อการแก้ปัญหาร่วมกัน	4.79	0.41	มากที่สุด
65	การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่	4.34	0.48	มาก
รวม		4.49	0.18	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ในภาพรวมตัวบ่งชี้ที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.53-4.80 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40-0.50 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุดของระดับมาก อยู่ระหว่าง 4.11-4.49 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31-0.48

1.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรและความเหมาะสมของตัวบ่งชี้องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ด้วยค่า KMO โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติขั้นสูง คือ สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ใช้ประเภทการวิเคราะห์

องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้และความเหมาะสมของตัวบ่งชี้องค์ประกอบ ด้วยค่า KMO และการทดสอบ Bartlett's Sphericity Test

การวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ขั้นตอนนี้เป็นการนำความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis) เพื่อให้ทราบองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ต่อไปนี้

ทดสอบความเหมาะสม ความเพียงพอ และแมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งพิจารณาจากสถิติทดสอบสองค่า

1) ค่า KMO and Bartlett's Test โดยดูค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ที่มีค่ามาก (เข้าใกล้หนึ่ง)

2) ค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของ Bartlett's Test of Sphericity

H_0 : ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน

โดยพิจารณาจากค่า Chi-Square และการมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (Sig ≤ 0.5) ว่า ยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ ดังปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่า KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)		.872
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	3315.410
	df	136
	Sig.	.000

จากตารางที่ 4.6 พบว่า จากการทดสอบ ค่า MSA ตามวิธีของ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ .872 แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 65 ตัวแปรของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นั้นเป็นจำนวนข้อมูลที่มีความเพียงพอและมีความเหมาะสม สามารถใช้สถิติการวิเคราะห์ องค์ประกอบ (factor analysis) ระดับดีมาก ทั้งนี้เพราะว่าค่า KMO มีค่ามากกว่า .05 และเข้าใกล้ 1 และ เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งพบในลักษณะเดียวกันคือ ค่า Chi Square เท่ากับ 3315.410 ค่า Significance เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งแสดงว่า ค่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ทั้ง 65 ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันทำให้สามารถนำข้อมูลนี้ไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ได้

ทำการสกัดปัจจัย (factor extraction) ดำเนินการโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principle component analysis: PCA) ด้วยการหมุนแกนแบบเอียง (oblique rotation) (แบบมุมแหลม) ด้วยวิธีโพรแมกซ์ (Promax rotation) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (practically significant) มีค่าไอเกน (eigen values) ที่มีค่ามากกว่า 1 และมีตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบจำนวนตั้งแต่ 3 ตัวบ่งชี้ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของไกเซอร์ (Kaiser's Criterion) ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

องค์ประกอบ (Component)	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings
	ค่าความ แปรปรวนของ ตัวบ่งชี้ (Eigenvalues)	ค่าความ แปรปรวนร้อยละ % of Variance	ค่าความ แปรปรวนสะสม ร้อยละ Cumulative %	
1	12.260	18.861	18.861	6.977
2	8.394	12.913	31.775	5.921
3	7.707	11.857	43.631	5.431
4	6.420	9.878	53.509	5.200
5	5.594	8.606	62.114	5.09
6	4.590	7.062	69.176	4.885
7	3.888	5.982	75.158	4.729
8	3.410	5.247	80.405	4.717
9	3.043	4.681	85.086	4.640
10	2.691	4.140	89.226	4.129
11	2.048	3.151	92.377	3.923
12	1.441	2.217	94.594	3.715
13	1.135	1.745	96.339	3.335

* องค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไปและมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) 0.50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.7 พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าไอเก้น (eigenvalues) มากกว่า 1 มีจำนวน 13 องค์ประกอบ เมื่อหมุนแกนแล้วอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 96.339 แต่เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่าไอเก้น (eigenvalues) มากกว่า 1 และมีตัวแปรอธิบายองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป พบว่า มีเพียง 5 องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ องค์ประกอบที่ 1-5 ส่วนองค์ประกอบที่ 6-13 ขาดคุณสมบัติตามเกณฑ์จึงไม่เข้าข่ายการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรที่ 23, 28, 41, และ 43

สำหรับองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 5 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1-5 นั้น หมุนแกนแล้ว องค์ประกอบที่ 1 มีค่าไอเก้น (Eigen values) สูงสุดเท่ากับ 6.977 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 18.861 องค์ประกอบที่ 2 มีค่าไอเก้น (Eigen values) มีค่าเท่ากับ 5.921 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 12.913 องค์ประกอบที่ 3 มีค่าไอเก้น (Eigen values) มีค่าเท่ากับ 5.431 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 7.707 และองค์ประกอบอื่น ๆ มีค่าไอเก้น (Eigen values) และความสามารถใช้ในการอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดค่อย ๆ ลดลงตามลำดับ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบแล้ว พบว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ทั้งหมดร้อยละ 62.114 ($18.861+12.913+11.857+9.878+8.606$) เพื่อความสะดวกในการเรียกชื่อองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้เรียงลำดับที่องค์ประกอบ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
1	8	.827 -.969
2	18	.587-.969
3	24	.550-.969
4	6	.587 -.936
5	5	.927-.965
รวม	61	.550 -.969

จากตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .827 -.969 องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 18 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .587 -.969 องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 24 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .550-.969 องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .587 -.936 องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวนตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ระหว่าง .609-.965 รวมจำนวน องค์ประกอบทั้งสิ้น 61 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .550-.969 มีตัวบ่งชี้ที่ไม่เข้าเกณฑ์ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวแปรที่ 23, 28,41, และ 43 ได้ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของ องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ ก สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และตั้งชื่อองค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบได้ดังแสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.969	1
27	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	0.945	2
52	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.945	3
40	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	0.927	4
2	ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	0.912	5
22	การเป็นผู้นำและกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร	0.912	6
60	ผู้บริหารให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน	0.836	7
62	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน	0.827	8
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร(Eigen values)		= 6.977	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 18.861	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .827 ถึง .969 ความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 6.977 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 18.861 ซึ่งแสดงว่า องค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 8 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า "การเป็นผู้นำ"

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
21	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.969	1
4	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.965	2
7	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	0.945	3
6	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	0.930	4
26	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน	0.930	5
39	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.914	6
10	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.889	7
45	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	0.860	8
33	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต	0.841	9
13	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง	0.841	10
58	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.841	11

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
53	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคิเครือข่ายร่วมวางแผนกับทาง โรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการ คุ้มครองนักเรียน	0.786	12
36	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	0.777	13
3	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.765	14
11	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	0.609	15
57	การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน	0.603	16
32	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการ แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	0.603	17
38	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริม นักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	0.587	18
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร(Eigen values)		= 7.614	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 20.030	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้
จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .587 ถึง .969 ความแปรปรวนของ
องค์ประกอบเท่ากับ 7.614 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบ เท่ากับ 20.030 ซึ่ง
แสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 18 ตัวบ่งชี้ สามารถรวมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด
ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า "การมีส่วนร่วม"

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
46	การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	0.969	1
49	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนา ทักษะชีวิตของนักเรียน	0.965	2
24	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ชัดเจน	0.965	3
54	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	0.936	4
9	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน	0.936	5
51	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	0.930	6
20	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านเกี่ยวกับการส่ง ต่อ	0.927	7
19	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียน	0.914	8
42	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลัก วิชาการ	0.912	9
47	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ	0.912	10
55	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของ ตนเองและผู้อื่น	0.889	11
30	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	0.889	12
50	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรม นักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	0.860	13

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	อันดับ
5	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	0.860	14
25	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน	0.860	15
15	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิต	0.836	16
14	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน	0.832	17
34	การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	0.832	18
37	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	0.827	19
17	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	0.827	20
16	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	0.777	21
12	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน	0.603	22
18	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	0.587	23
48	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.550	24
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร(Eigen values)		= 5.431	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 11.857	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ ซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .550 ถึง .969 ความแปรปรวนของ องค์ประกอบเท่ากับ 5.431 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบ เท่ากับ 11.857 ซึ่ง แสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 24 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า "การมีองค์ความรู้"

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
29	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	0.936	1
35	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.836	2
59	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	0.832	3
58	การมีระบบกำกับนิเทศติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	0.786	4
56	การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง	0.609	5
63	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	0.587	6
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร(Eigen values)		= 5.200	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 9.878	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล ซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .587 ถึง .936 ความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.200 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบ เท่ากับ 9.878 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า "การนิเทศติดตามผล"

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้ที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
44	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	0.965	1
65	การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันท่วงที	0.927	2
64	การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อการ แก้ปัญหาาร่วมกัน	0.914	3
61	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความ เห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	0.777	4
31	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ	0.609	5
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร(Eigen values)		= 5.019	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 8.605	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล ซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้
จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .609 ถึง .965 ความแปรปรวนของ
องค์ประกอบเท่ากับ 5.019 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบ เท่ากับ 8.605 ซึ่ง
แสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุด
ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า "การรายงานผล"

หลังจากทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำมา
เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบเพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา
ขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1. รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 61 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1	การเป็นผู้นำ
องค์ประกอบที่ 2	การมีส่วนร่วม
องค์ประกอบที่ 3	การมีองค์ความรู้
องค์ประกอบที่ 4	การนิเทศติดตามผล
องค์ประกอบที่ 5	การรายงานผล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 สามารถสร้างรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ได้ดังนี้

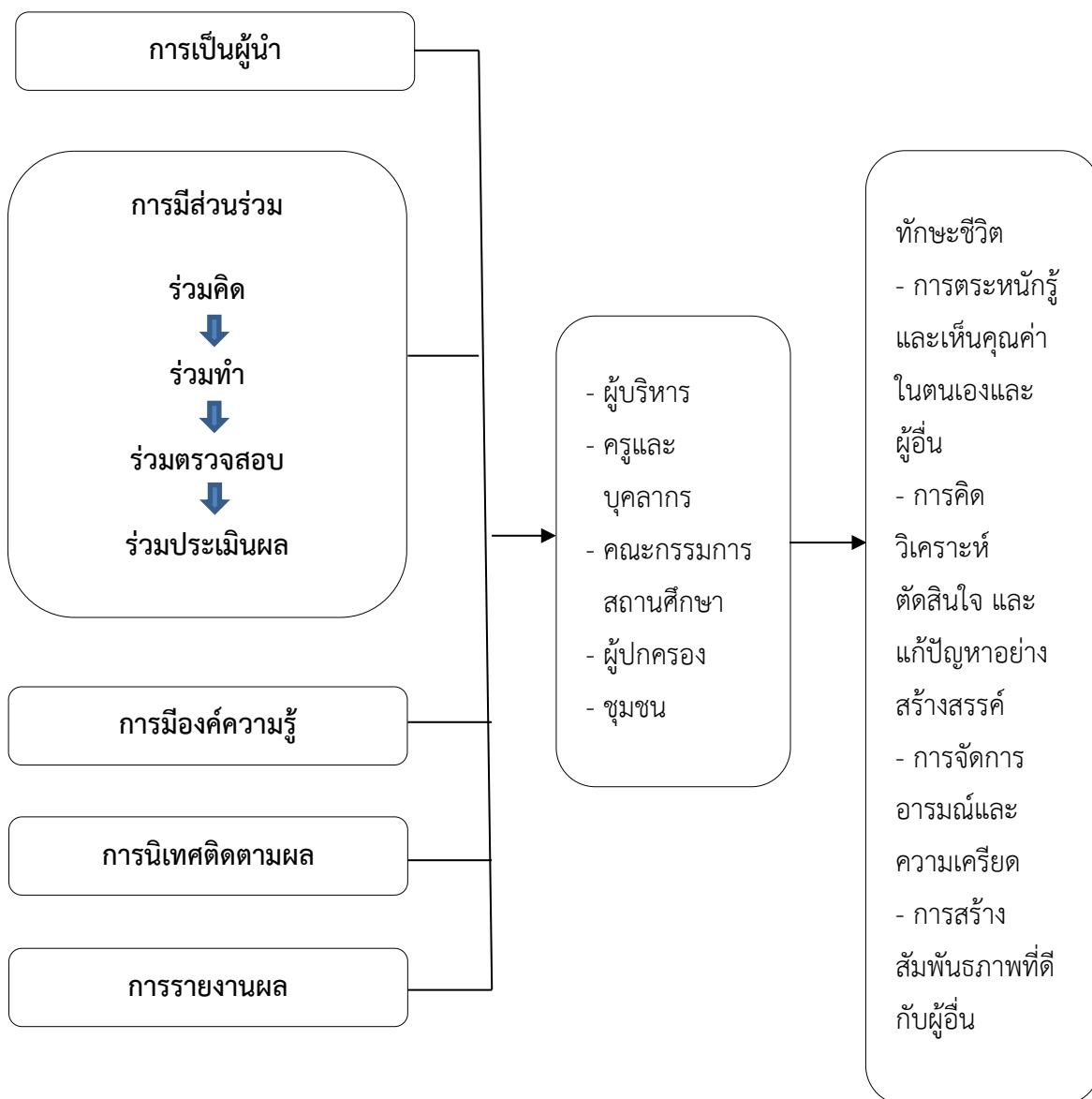
รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1	การเป็นผู้นำ
องค์ประกอบที่ 2	การมีส่วนร่วม
องค์ประกอบที่ 3	การมีองค์ความรู้
องค์ประกอบที่ 4	การนิเทศติดตามผล
องค์ประกอบที่ 5	การรายงานผล

ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.1

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ภาพที่ 4.1 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จากภาพที่ 4.1 สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

การเป็นผู้นำ หมายถึง การตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผน กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- 1.3 ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาคำแนะนำกับครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 ผู้บริหารร่วมกับครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนร่วมวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน
- 1.5 ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น สื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ
- 1.6 ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.7 ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 1.8 ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นปัจจุบัน

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็น

ประโยชน์และน่าสนใจ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รัก และเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ภาค เครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน กลุ่ม เครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน เครือข่าย ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความ ประพฤติของนักเรียน และหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับ การพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.2 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหา พฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงาน กันอย่างใกล้ชิดเพื่อผลลัพธ์ของงานที่มีประสิทธิภาพ
- 2.5 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการทำงานเป็นทีม
- 2.6 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.7 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
- 2.8 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ
- 2.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต
- 2.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน

2.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.12 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคร่วมวางแผนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน

2.13 ผู้บริหารในกลุ่มเครือข่ายมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย

2.14 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.15 ผู้บริหารส่งเสริมให้เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึดหลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

2.17 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาชี้แจงกับผู้ปกครองถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน

2.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

การมีองค์ความรู้ หมายถึง การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศที่มีความชัดเจน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็น

คุณค่าตนเองและผู้อื่น การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครู และบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การมี แผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหา นักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การ คัดกรองและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีแนวทางการ ดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรที่ เกี่ยวข้องเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนให้มี ประสิทธิภาพ
- 3.2 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
- 3.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นขั้นตอน
- 3.4 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความ แตกต่างระหว่างบุคคล
- 3.5 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประสานคนและงาน
- 3.6 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครูจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
- 3.7 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนได้ทันทั่วทั้ง
- 3.8 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ
- 3.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเกณฑ์ การคัดกรองนักเรียนตามหลักวิชาการ
- 3.10 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษา รู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง
- 3.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักการ เคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
- 3.12 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาบันทึกหลักฐานข้อมูล การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้

3.13 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์

3.14 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน

3.15 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ศึกษาแนวทางการ แก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤตินักเรียน

3.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาให้ความรู้กับผู้ปกครองเรื่องระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต

3.17 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจใน การใช้เครื่องมือรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและเครื่องมือการคัดกรองที่ตรงกัน

3.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

3.19 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนคณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้การใช้เครื่องมือใน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3.20 ผู้บริหารส่งเสริมให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคัดกรอง นักเรียนเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการคัดกรอง

3.21 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อความเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพ

3.22 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการส่งเสริม พัฒนาและการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนและดำเนินการตามแผน

3.23 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะชีวิต

3.24 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นดำเนินการคัดกรองนักเรียน และนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกระดับชั้น

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

การนิเทศติดตามผล หมายถึง เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครู จะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนศึกษานิเทศก์ มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน การประเมินเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ การมีระบบนิเทศกำกับ ติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การนำผลการ

ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง การติดตามผลการ
ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนอย่างเข้มแข็ง กรณีเมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการ
ประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน

4.2 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้รับการนิเทศ การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้
คำปรึกษา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
นักเรียน จากศึกษานิเทศก์ประจำเขตพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

4.3 ผู้บริหารได้ประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
หรือครูประจำชั้นเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ

4.4 ผู้บริหารได้นิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5
ขั้นตอน

4.5 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกัน
วิเคราะห์ผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิด
ประสิทธิภาพ

4.6 ผู้บริหารและคณะครูได้ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

การรายงานผล หมายถึง การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน การ
รายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่ การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อ
แก้ปัญหาาร่วมกัน การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำ
ชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียน
ตามลำดับ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษารายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อ
สาธารณชน

5.2 ผู้บริหารให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษารายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่

5.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนำผล
สะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน

5.4 ผู้บริหารให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง

5.5 ผู้บริหารรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายนั้น ควรทำความเข้าใจและศึกษาแนวทางการนำไปใช้ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูมุ่งพัฒนาตนเอง พัฒนาวินิชาชีพ มีการทำงานเป็นทีมทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ให้มีทักษะชีวิตสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ในการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากคณะครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ขั้นตอนนี้เป็นกรนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ได้มาตรวจสอบยืนยันโดยวิธีการจัดสัมมนาองผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบ ให้ข้อเสนอแนะ สรุปแนวทางการดำเนินงานตามรูปแบบ อภิปรายและข้อคิดเห็นอื่นๆ

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
	ความเหมาะสม		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ร้อยละ
องค์ประกอบของรูปแบบ			
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	9	-	100
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	9	-	100
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	9	-	100
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล	9	-	100
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล	9	-	100
องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ			
บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ	9	-	100
วัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1			
บทที่ 2 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1	9	-	100
บทที่ 3 การนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 สู่การปฏิบัติ	9	-	100
บทที่ 4 การกำกับ ติดตามและประเมินผล	9	-	100
รายการอ้างอิง	9	-	100
ภาคผนวก	9	-	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดเห็นว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ให้ข้อเสนอแนะในการนำมาปรับปรุงแก้ไขสู่การมีรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบที่มีความชัดเจนมากขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสม

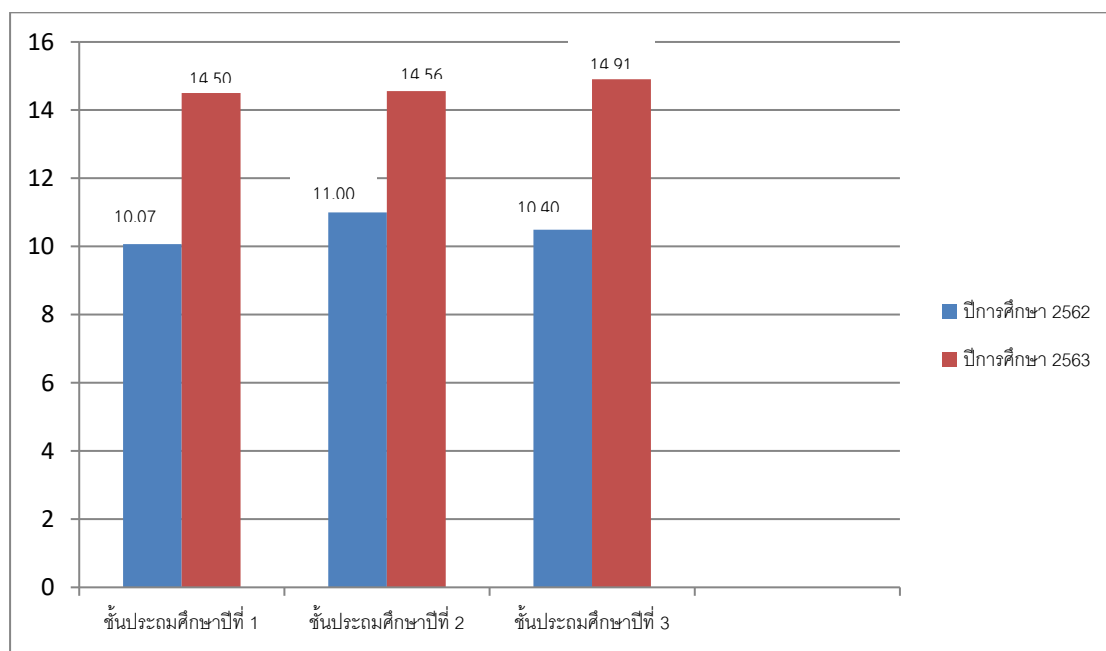
ตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

1. ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตารางที่ 4.15 ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ชั้นเรียน	คะแนนการวัดและประเมินฯ ด้านทักษะชีวิต (20 คะแนน)				ผลต่าง
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)		หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)		
	คะแนน เฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ	คะแนน เฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	10.07	ผ่าน	14.50	ดี	+4.43
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	11.00	ผ่าน	14.56	ดี	+3.56
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	10.40	ผ่าน	14.91	ดี	+4.51
รวมเฉลี่ย	10.49	ผ่าน	14.66	ดี	+4.17

จากตารางที่ 4.15 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีคะแนนการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้น 4.17 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี โดยพบว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 4.51 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี รองลงมาเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นคือ 4.43 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นคือ 3.56 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังภาพที่ 4.2

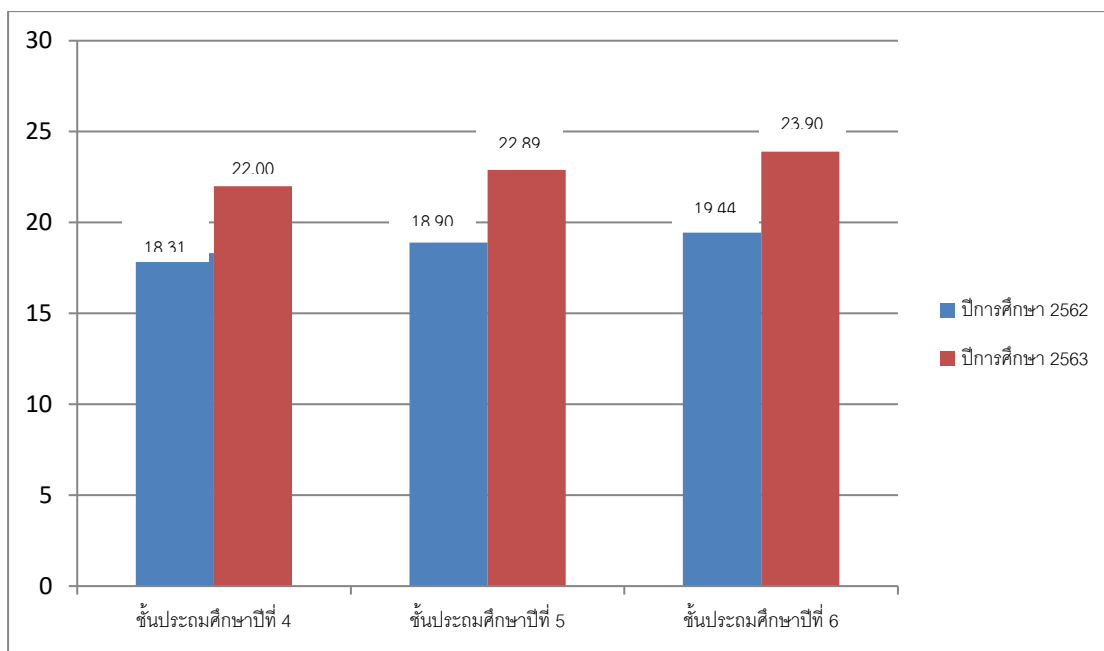
ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

จากภาพที่ 4.2 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีคะแนนการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น

ตารางที่ 4.16 ผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ชั้นเรียน	คะแนนการวัดและประเมินฯ ด้านทักษะชีวิต (30 คะแนน)				ผลต่าง
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)		หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)		
	คะแนน เฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ	คะแนน เฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	18.31	ผ่าน	22.00	ดี	+3.69
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	18.90	ผ่าน	22.89	ดี	+3.99
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19.44	ผ่าน	23.90	ดี	+4.46
รวมเฉลี่ย	18.88	ผ่าน	22.93	ดี	+4.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีคะแนนการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้น 4.05 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี โดยพบว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 4.46 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี รองลงมาเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นคือ 3.99 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นคือ 3.69 ระดับคุณภาพจากผ่านเป็นดี ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้น
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

จากภาพที่ 4.3 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีคะแนนการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น

2. ผลการแสดงผลการวัดทักษะชีวิตของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตารางที่ 4.17 ผลการแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	50.00	80.00	30.00
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	35.71	50.00	14.29
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	64.29	70.00	5.71
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	71.43	80.00	8.57
รวมเฉลี่ย	55.36	70.00	14.64

จากตารางที่ 4.17 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.64 โดยแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมากที่สุดคือร้อยละ 30 รองลงมาเป็นด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.29 ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.57 และด้านการจัดการอารมณ์และความเครียดเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	55.56	62.50	6.94
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	44.44	56.25	11.81
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	55.56	81.25	25.69
4. การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น	66.67	87.50	20.83
รวมเฉลี่ย	55.56	71.88	16.32

จากตารางที่ 4.18 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.32 โดยแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดมากที่สุดคือร้อยละ 25.69 รองลงมาเป็นด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.83 ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.81 และด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ผลการแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	50.00	63.64	13.64
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	40.00	54.55	14.55
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	50.00	72.73	22.73
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	60.00	72.73	12.73
รวมเฉลี่ย	50.00	65.91	15.91

จากตารางที่ 4.19 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.91 โดยแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดมากที่สุดคือร้อยละ 22.73 รองลงมาเป็นด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.55 ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.64 และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ผลการแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดง พฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าใน ตนเองและผู้อื่น	40.00	60.00	20.00
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไข ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	30.00	60.00	30.00
3. การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	50.00	70.00	20.00
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	60.00	80.00	20.00
รวมเฉลี่ย	45.00	67.50	22.50

จากตารางที่ 4.20 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 โดยแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตด้านการการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากที่สุดคือร้อยละ 30.00 รองลงมาเป็นด้านการการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 และด้านการการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 4.21 ผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	50.00	66.67	16.67
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	40.00	66.67	26.67
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	50.00	77.78	17.78
4. การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น	50.00	77.78	17.78
รวมเฉลี่ย	47.50	72.23	24.73

จากตารางที่ 4.21 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.73 โดยแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากที่สุดคือร้อยละ 26.67 รองลงมาเป็นด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.78 ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.78 และด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ผลการแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทักษะชีวิต	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิต		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2562)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2563)	
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	56.25	80.00	23.75
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	43.75	70.00	26.25
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	62.50	90.00	27.50
4. การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น	68.75	90.00	21.25
รวมเฉลี่ย	57.81	82.50	24.69

จากตารางที่ 4.22 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.69 โดยแสดงผลกิจกรรมทักษะชีวิตด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดมากที่สุดคือร้อยละ 27.50 รองลงมาเป็นด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.25 ด้านการการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.75 และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.25 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวมด้าน
ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังแสดงในตารางที่ 4.23-4.27
ดังนี้

ตารางที่ 4.23 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
ในภาพรวม

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	4.44	0.75	มาก	4.45	0.74	มาก	4.47	0.64	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	4.48	0.67	มาก	4.50	0.64	มาก	4.54	0.64	มากที่สุด	4.53	0.67	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	4.42	0.73	มาก	4.42	0.73	มาก	4.41	0.72	มาก	4.42	0.71	มาก
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตาม	4.53	0.59	มากที่สุด	4.39	0.75	มาก	4.41	0.72	มาก	4.54	0.63	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล	4.46	0.74	มาก	4.50	0.65	มาก	4.33	0.79	มาก	4.55	0.7	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.46	0.69	มาก	4.45	0.7	มาก	4.43	0.69	มาก	4.56	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.23 พบว่า รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มี
ความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.7 มีความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 และมีความเป็นประโยชน์
อยู่ในระดับที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

ตารางที่ 4.24 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1.1 ผู้บริหาร ตระหนักและเห็น คุณค่าของระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดย กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ที่ ชัดเจนเกี่ยวกับ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.52	0.71	มากที่สุด	4.77	0.55	มากที่สุด	4.97	0.18	มากที่สุด	4.98	0.16	มากที่สุด
1.2 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูและบุคลากร ทางการศึกษามี การพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือให้มี ประสิทธิภาพอยู่ เสมอ	4.48	0.76	มาก	4.51	0.74	มากที่สุด	4.67	0.48	มากที่สุด	4.66	0.47	มากที่สุด
1.3 ผู้บริหารมี ความรู้เรื่อง ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครู บุคลากรทาง การศึกษารวมทั้งผู้ ที่เกี่ยวข้อง	4.47	0.73	มาก	4.39	0.79	มาก	4.50	0.68	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1.4 ผู้บริหาร ร่วมกับครู บุคลากรทางการ ศึกษา คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองและ ชุมชนร่วม วางแผน กำหนด ขั้นตอน และ วิธีการทำงาน อย่างเป็นระบบที่ ชัดเจน	4.33	0.82	มาก	4.25	0.93	มาก	4.24	0.97	มาก	4.64	0.76	มากที่สุด
1.5 ผู้บริหารให้ การสนับสนุนการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่าง สม่ำเสมอ เช่น สื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ	4.62	0.60	มากที่สุด	4.63	0.48	มากที่สุด	4.42	0.49	มาก	4.34	0.47	มาก
1.6 ผู้บริหารมี ความเป็นผู้นำ และมี กระบวนการ บริหารจัดการ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.39	0.81	มาก	4.36	0.88	มาก	4.37	0.92	มาก	4.02	0.988	มาก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1.7 ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.46	0.75	มาก	4.50	0.62	มาก	4.42	0.49	มาก	4.34	0.47	มาก
1.8 ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน เป็นปัจจุบัน	4.32	0.84	มาก	4.25	0.93	มาก	4.24	0.97	มาก	4.64	0.76	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.44	0.75	มาก	4.45	0.74	มาก	4.47	0.64	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

ตารางที่ 4.25 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
2.1 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้ปกครอง ตระหนักถึง ความสำคัญของ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.93	0.29	มากที่สุด	4.98	0.11	มากที่สุด	4.99	0.08	มากที่สุด	4.92	0.35	มากที่สุด
2.2 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้น เป็นบุคลากรหลัก ในการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.71	0.55	มากที่สุด	4.79	0.44	มากที่สุด	4.77	0.42	มากที่สุด	4.80	0.39	มากที่สุด
2.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียน ช่วยป้องกันและ แก้ปัญหา พฤติกรรม ดูแล ช่วยเหลือให้ คำปรึกษาเพื่อน นักเรียนร่วมกับครู บุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.11	0.98	มาก	4.11	0.99	มาก	4.37	0.93	มาก	4.47	0.88	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
2.4 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ทุกคณะมีการ ประสานงานกัน อย่างใกล้ชิดเพื่อ ผลลัพธ์ของงานที่มี ประสิทธิภาพ	4.08	0.98	มาก	4.10	0.99	มาก	4.37	0.49	มาก	4.47	0.88	มาก
2.5 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษามี การทำงานเป็นทีม	4.69	0.46	มากที่สุด	4.65	0.47	มากที่สุด	4.54	0.99	มากที่สุด	4.45	0.49	มาก
2.6 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ความสัมพันธ์ที่ดี ของทีมงานที่ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.63	0.92	มากที่สุด	4.30	0.75	มาก	4.08	0.49	มาก	3.91	0.99	มาก
2.7 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน เครือข่าย ผู้ปกครองให้มีส่วน ร่วมในระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.65	0.5	มากที่สุด	4.63	0.48	มากที่สุด	4.54	0.93	มากที่สุด	4.45	0.49	มาก
2.8 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดความ ร่วมมือในการ	4.07	0.99	มาก	4.08	0.99	มาก	4.37	0.39	มาก	4.47	0.88	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็น ประโยชน์และ น่าสนใจ												
2.9 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้ รู้จักตนเอง รักและ เห็นคุณค่าใน ตนเอง มีทักษะใน การดำรงชีวิต	4.95	0.2	มากที่สุด	4.98	0.11	มากที่สุด	4.90	0.39	มากที่สุด	4.80	0.55	มากที่สุด
2.10 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้มี เครือข่ายภายใน สถานศึกษาในการ ขับเคลื่อนระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ประกอบด้วยทุก ภาคส่วน	4.65	0.53	มากที่สุด	4.65	0.47	มากที่สุด	4.54	0.49	มากที่สุด	4.45	0.49	มาก
2.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษามี การแลกเปลี่ยน เรียนรู้	4.55	0.83	มากที่สุด	4.63	0.77	มากที่สุด	4.54	0.84	มากที่สุด	4.61	0.79	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ประสบการณ์ ระหว่างกันเพื่อ พัฒนาทักษะใน การทำงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน												
2.12 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคีเครือข่าย ร่วมวางแผน เกี่ยวกับการ เสริมสร้างทักษะ ชีวิตและการ คุ้มครองนักเรียน	4.55	0.83	มากที่สุด	4.64	0.76	มากที่สุด	4.54	0.84	มากที่สุด	4.61	0.79	มากที่สุด
2.13 ผู้บริหารใน กลุ่มเครือข่ายมี การส่งเสริม สนับสนุน เกี่ยวกับระบบ การดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนใน เครือข่าย	4.56	0.49	มากที่สุด	4.55	0.49	มากที่สุด	4.68	0.46	มากที่สุด	4.73	0.44	มากที่สุด
2.14 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูและ บุคลากรทุกคน	4.07	0.97	มาก	4.09	0.98	มาก	4.37	0.93	มาก	4.47	0.88	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ในโรงเรียน ตระหนักถึง ความสำคัญของ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน												
2.15 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ เครือข่ายชุมชนมี ส่วนร่วมในระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.52	0.54	มากที่สุด	4.51	0.54	มากที่สุด	4.68	0.46	มากที่สุด	4.73	0.44	มากที่สุด
2.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษามี สัมพันธภาพที่ดีกับ ผู้ปกครองและ ชุมชนโดยยึดหลัก บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)	4.65	0.53	มากที่สุด	4.65	0.47	มากที่สุด	4.54	0.49	มากที่สุด	4.45	0.49	มาก
2.17 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ชี้แจงกับ ผู้ปกครองถึง ความสำคัญในการ ให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในการ แก้ไขปัญหาความ ประพฤติของ นักเรียน	4.10	0.98	มาก	4.11	0.99	มาก	4.37	0.93	มาก	4.47	0.88	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
2.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ร่วมมือกับ หน่วยงานภาครัฐ จัดกิจกรรม ส่งเสริมให้ได้รับ การพัฒนาตาม ศักยภาพของแต่ละ บุคคล	4.10	0.54	มาก	4.65	0.53	มากที่สุด	4.65	0.47	มากที่สุด	4.09	0.98	มาก
รวมเฉลี่ย	4.48	0.67	มาก	4.50	0.64	มาก	4.54	0.64	มากที่สุด	4.53	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 .มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ตารางที่ 4.26 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
3.1 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาครู บุคลากรทางการ ศึกษา และ บุคลากรที่ เกี่ยวข้องเรื่อง การดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนให้มี ประสิทธิภาพ	4.52	0.72	มากที่สุด	4.49	0.72	มาก	4.58	0.58	มากที่สุด	4.55	0.66	มากที่สุด
3.2 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา จัด กิจกรรมที่หลาย หลายเพื่อส่งเสริม และพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียน	4.44	0.68	มาก	4.40	0.7	มาก	4.38	0.55	มาก	4.39	0.49	มาก
3.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเป็น ขั้นตอน	4.50	0.6	มาก	4.45	0.55	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
3.4 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา สร้างความ ตระหนักให้ นักเรียนรู้จักความ แตกต่างระหว่าง บุคคล	4.33	0.8	มาก	4.13	0.83	มาก	4.4	0.79	มาก	4.39	0.81	มาก
3.5 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูทุกคนมี ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนรวมทั้ง เรื่องการประสาน คนและงาน	4.72	0.48	มากที่สุด	4.67	0.54	มากที่สุด	4.80	0.4	มากที่สุด	4.82	0.38	มากที่สุด
3.6 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครูจัด กิจกรรมเสริมสร้าง ทักษะชีวิต นักเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.38	0.83	มาก	4.32	0.86	มาก	4.37	0.79	มาก	4.42	0.74	มาก
3.7 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ	4.42	0.82	มาก	4.50	0.76	มาก	4.47	0.86	มาก	4.45	0.88	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
เกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนได้ทันท่วงที												
3.8 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ	4.13	0.73	มาก	4.10	0.76	มาก	4.01	0.65	มาก	3.95	0.59	มาก
3.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนตามหลักวิชาการ	4.50	0.77	มาก	4.55	0.7	มาก	4.47	0.76	มาก	4.58	0.74	มากที่สุด
3.10 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการ	4.40	0.82	มาก	4.40	0.81	มาก	4.31	0.91	มาก	4.48	0.87	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ศึกษารูจักนักเรียน เป็นรายบุคคลด้วย การศึกษาข้อมูล นักเรียนเป็น รายบุคคลจากการ เยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ แท้จริง												
3.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา สร้างความ ตระหนักให้ นักเรียนรู้จักการ เคารพสิทธิและ หน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น	4.47	0.7	มาก	4.48	0.65	มาก	4.50	0.62	มาก	4.45	0.67	มาก
3.12 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษานำ หลักฐานข้อมูล การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล อย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการเพื่อ ประโยชน์ในการ นำข้อมูลไปใช้	4.32	0.82	มาก	4.3	0.83	มาก	4.27	0.85	มาก	4.35	0.79	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
3.13 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ร่วมกันจัดกิจกรรม การป้องกัน ช่วยเหลือและ แก้ไขพฤติกรรม นักเรียนที่ไม่พึง ประสงค์	4.60	0.57	มากที่สุด	4.67	0.52	มากที่สุด	4.64	0.55	มากที่สุด	4.68	0.46	มากที่สุด
3.14 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน อบรมให้ความรู้ และทักษะต่างๆ รวมทั้งการ เผยแพร่ข้อมูล ให้กับครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้น และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ไป ใช้พัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียน	4.31	0.87	มาก	4.25	0.85	มาก	4.24	0.86	มาก	4.15	0.93	มาก
3.15 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษา ศึกษา แนวทางการ แก้ปัญหาการ ทำงานด้านการ ดูแลความ ประพฤตินักเรียน	4.42	0.73	มาก	4.39	0.8	มาก	4.41	0.74	มาก	4.18	0.8	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
3.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษาให้ ความรู้กับผู้ปกครองเรื่อง ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทักษะชีวิต	4.29	0.81	มาก	4.22	0.79	มาก	4.25	0.85	มาก	4.35	0.79	มาก
3.17 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการ ใช้เครื่องมือรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลและ เครื่องมือการตัด กรองที่ตรงกัน	4.51	0.73	มากที่สุด	4.48	0.76	มาก	4.48	0.8	มาก	4.49	0.8	มาก
3.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษามี ความรู้ ความสามารถใน การจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียน เห็นคุณค่าของ ตนเองและผู้อื่น	4.41	0.71	มาก	4.38	0.8	มาก	4.37	0.87	มาก	4.46	0.8	มาก
3.19 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน คณะครู บุคลากร	4.49	0.66	มาก	4.41	0.74	มาก	4.42	0.75	มาก	4.4	0.74	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ทางการศึกษาได้ เรียนรู้การใช้ เครื่องมือในการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อให้เกิด ความเข้าใจตรงกัน												
3.20 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการคัด กรองนักเรียนเพื่อ ป้องกันความ คลาดเคลื่อนใน การคัดกรอง	4.35	0.79	มาก	4.3	0.79	มาก	4.26	0.81	มาก	4.21	0.78	มาก
3.21 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลเพื่อ ความเป็น ประโยชน์ในการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้เกิด ประสิทธิภาพ	4.67	0.54	มากที่สุด	4.75	0.44	มากที่สุด	4.73	0.44	มากที่สุด	4.7	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
3.22 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษาร่วม จัดทำแผนปฏิบัติ การในการส่งเสริม พัฒนาและการ ป้องกันแก้ไข ปัญหานักเรียน และดำเนินการ ตามแผน	4.39	0.82	มาก	4.46	0.79	มาก	4.3	0.9	มาก	4.5	0.8	มาก
3.23 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการ ส่งเสริมพัฒนา นักเรียนให้เกิด ทักษะชีวิต	4.45	0.78	มาก	4.45	0.75	มาก	4.46	0.72	มาก	4.41	0.75	มาก
3.24 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ครูที่ปรึกษาหรือ ครูประจำชั้น ดำเนินการคัด กรองนักเรียนและ นำผลการคัดกรอง มาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ในทุกระดับชั้น	4.20	0.76	มาก	4.22	0.76	มาก	4.27	0.8	มาก	4.23	0.76	มาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.73	มาก	4.42	0.73	มาก	4.41	0.72	มาก	4.42	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ตารางที่ 4.27 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
4.1 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ร่วมมือกัน ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็ง กรณีเมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	4.55	0.66	มากที่สุด	4.5	0.76	มาก	4.4	0.74	มาก	4.3	0.95	มาก
4.2 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา	4.39	0.49	มาก	4.1	0.76	มาก	4.21	0.78	มาก	4.63	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ได้รับการนิเทศ การสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต นักเรียน จาก ศึกษานิเทศก์ ประจำเขตพื้นที่ อย่างสม่ำเสมอ												
4.3 ผู้บริหารได้ ประเมินผลการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูที่ ปรึกษาหรือครู ประจำชั้นเพื่อ พัฒนาและ เสริมแรงอย่าง สม่ำเสมอ	4.60	0.49	มากที่สุด	4.55	0.76	มากที่สุด	4.70	0.45	มากที่สุด	4.08	0.99	มาก
4.4 ผู้บริหารได้ นิเทศกำกับ ติดตามการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน	4.39	0.81	มาก	4.40	0.81	มาก	4.5จ	0.8	มาก	4.98	0.11	มากที่สุด

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
4.5 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา และ คณะกรรมการ สถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์ ผลการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงให้เกิด ประสิทธิภาพ	4.82	0.38	มากที่สุด	4.48	0.65	มาก	4.41	0.75	มาก	4.65	0.47	มากที่สุด
4.6 ผู้บริหารและ คณะครูได้ร่วมกัน ติดตามผลการ ดำเนินการระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่าง ต่อเนื่อง	4.42	0.74	มาก	4.30	0.83	มาก	4.23	0.76	มาก	4.63	0.77	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.53	0.59	มากที่สุด	4.39	0.75	มาก	4.41	0.72	มาก	4.54	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.28 ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
5.1 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา รายงานผลการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนต่อ สาธารณชน	4.47	0.73	มาก	4.93	0.29	มากที่สุด	4.37	0.79	มาก	4.47	0.88	มาก
5.2 ผู้บริหารให้ คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา รายงานปัญหา ด้านระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ที่พบต่อผู้บริหาร อย่างทันท่วงที	4.33	0.82	มาก	4.71	0.55	มากที่สุด	4.47	0.86	มาก	4.73	0.44	มากที่สุด
5.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองนำผล สะท้อนกลับ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมา	4.62	0.6	มากที่สุด	4.11	0.98	มาก	4.01	0.65	มาก	4.61	0.79	มากที่สุด

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ประกอบการ วางแผนเพื่อ แก้ปัญหาาร่วมกัน												
5.4 ผู้บริหารให้ครู ประจำชั้น/ครูที่ ปรึกษาจัดทำ บันทึกสรุป รายงานการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ชั้นตอน โดย ความเห็นชอบของ ผู้เกี่ยวข้อง	4.39	0.81	มาก	4.08	0.98	มาก	4.47	0.76	มาก	4.45	0.49	มาก
5.5 ผู้บริหาร รายงานผลการ ปฏิบัติงาน ช่วยเหลือนักเรียน ให้หน่วยงานต้น สังกัดและ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทราบ	4.46	0.75	มาก	4.69	0.46	มากที่สุด	4.31	0.91	มาก	4.47	0.88	มาก
รวมเฉลี่ย	4.46	0.74	มาก	4.50	0.65	มาก	4.33	0.79	มาก	4.55	0.7	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.28 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผลรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.74 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.65 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.79 ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.7

ผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ได้ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคือ คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 62 คน (นักเรียนที่มีพ่อแม่เดียวกันใช้แบบประเมิน 1 ชุด) ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมจำนวน 140 คน ประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ทั้งนี้ได้แนบคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงไปพร้อมกับแบบประเมินด้วย ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.29 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวม

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ	4.71	0.63	มากที่สุด
2	องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม	4.64	0.65	มากที่สุด
3	องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้	4.64	0.66	มากที่สุด
4	องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล	4.62	0.70	มากที่สุด
5	องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล	4.52	0.72	มากที่สุด
	รวม	4.62	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ

4.62 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.52-4.71 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63-0.72

ตารางที่ 4.30 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้บริหารตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.68	0.65	มากที่สุด
2	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.71	0.62	มากที่สุด
3	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.64	0.71	มากที่สุด
4	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจนและวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	4.70	0.65	มากที่สุด
5	ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.67	0.67	มากที่สุด
6	การเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.71	0.66	มากที่สุด
7	ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.72	0.64	มากที่สุด
8	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นปัจจุบัน	4.83	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.71	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.30 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.71 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.64-4.83 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50-0.71

ตารางที่ 4.31 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.68	0.65	มากที่สุด
2	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.71	0.62	มากที่สุด
3	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.64	0.71	มากที่สุด
4	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	4.70	0.65	มากที่สุด
5	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน	4.65	0.65	มากที่สุด
6	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.65	0.62	มากที่สุด
7	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.57	0.73	มากที่สุด

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
8	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	4.68	0.61	มากที่สุด
9	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต	4.65	0.63	มากที่สุด
10	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน	4.62	0.68	มากที่สุด
11	ครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.62	0.67	มากที่สุด
12	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วมวางแผนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน	4.62	0.62	มากที่สุด
13	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	4.61	0.72	มากที่สุด
14	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.61	0.65	มากที่สุด
15	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.61	0.65	มากที่สุด
16	การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึดหลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)	4.67	0.64	มากที่สุด

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น
17	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการ แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	4.66	0.63	มากที่สุด
18	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัด กิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนา ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	4.70	0.60	มากที่สุด
รวม		4.64	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.31 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.57-4.71 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60-0.72

ตารางที่ 4.32 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น
1	การพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และ บุคลากรที่เกี่ยวข้องเรื่องการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ	4.68	0.65	มากที่สุด

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
2	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน	4.69	0.65	มากที่สุด
3	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	4.65	0.69	มากที่สุด
4	การสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.68	0.65	มากที่สุด
5	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประชุมคนและงาน	4.66	0.63	มากที่สุด
6	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.60	0.66	มากที่สุด
7	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหา นักเรียนได้ทันท่วงที	4.66	0.68	มากที่สุด
8	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.70	0.60	มากที่สุด
9	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ	4.63	0.69	มากที่สุด
10	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ทดสอบ	4.66	0.63	มากที่สุด
11	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	4.60	0.69	มากที่สุด
12	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.72	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
13	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	4.64	0.72	มากที่สุด
14	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.66	0.60	มากที่สุด
15	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤตินักเรียน	4.64	0.66	มากที่สุด
16	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต	4.60	0.68	มากที่สุด
17	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน	4.62	0.72	มากที่สุด
18	การจัดกิจกรรมสร้างเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	4.64	0.73	มากที่สุด
19	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	4.72	0.57	มากที่สุด
20	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	4.53	0.75	มากที่สุด
21	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.60	0.73	มากที่สุด
22	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	4.67	0.56	มากที่สุด
23	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.64	0.67	มากที่สุด
24	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือ	4.58	0.69	มากที่สุด

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น
	รวม	4.64	0.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.32 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.53-4.72 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57-0.75

ตารางที่ 4.33 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น
1	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้ นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา อย่างเป็นขั้นตอน	4.75	0.57	มากที่สุด
2	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.57	0.80	มากที่สุด
3	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	4.54	0.84	มากที่สุด

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
4	การมีระบบนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.60	0.71	มากที่สุด
5	การนำผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง	4.74	0.60	มากที่สุด
6	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.57	0.71	มากที่สุด
รวม		4.62	0.70	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.33 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นนครสวรรค์ เขต 1 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.62 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.54-4.75 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57-0.84

ตารางที่ 4.34 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 5 การรายงานผล

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	4.57	0.68	มากที่สุด
2	การรายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันทั่วทั้งที่	4.49	0.72	มาก
3	การนำผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน	4.40	0.79	มาก
4	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	4.54	0.74	มากที่สุด
5	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ	4.60	0.69	มากที่สุด
รวม		4.52	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.34 พบว่าในภาพรวมผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 5 การรายงานผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ของระดับมากที่สุด อยู่ระหว่าง 4.40-4.60 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68-0.79

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ (1) ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (2) พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และ (4) ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

1.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวบ่งชี้ที่ศึกษา และนำตัวบ่งชี้ที่ได้นั้นไปดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.95 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร ครูวิชาการ และ ครูผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 264 คน รวบรวมข้อมูล นำมาตรวจสอบ ความครบถ้วนสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อหาองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และตั้งชื่อองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.1 นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.2 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.3 นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้าน เนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบรูปแบบและคู่มือการใช้ รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.1 ผู้บริหารจัดการประชุมปฏิบัติการคณะครู บุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการ สถานศึกษาโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนบ้านเนินเวียงศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563

3.4 ผู้วิจัยได้นิเทศแนวทางปฏิบัติงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อสอบถามติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 กับคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านเนินเวียง ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบโดยการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนและการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

หลังจากทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 62 คน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 140 คน โดยใช้แบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95 รวบรวมแบบประเมินได้ทั้งหมด 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

รายชื่อและภาพรวม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 62 คน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 140 คน ประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

สรุปผล

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

1.1 ในภาพรวมตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .827 ถึง .969 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 6.977 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 18.861 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ทั้ง 8 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า “การเป็นผู้นำ”

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .587 ถึง .969 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 7.614 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 20.030 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ทั้ง 18 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า “การมีส่วนร่วม”

1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .550 ถึง .969 มีค่าความแปรปรวนของ

องค์ประกอบเท่ากับ 5.431 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 11.857 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ทั้ง 24 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุดในผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า “การมีองค์ความรู้”

1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .587 ถึง .936 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.200 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 9.878 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุดในผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า “การนิเทศติดตามผล”

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 การนิเทศติดตามผล ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .927 ถึง .965 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.019 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 8.605 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุดในผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า “การรายงานผล”

2. ผลการพัฒนาแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

2.1 จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ประกอบด้วยผู้บริหารตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผน กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน

2.1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากร

ในโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน และหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

2.1.3 องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ ประกอบด้วย การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาระบบการดูแลช่วยเหลือความประพฤติของนักเรียน ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือและทักษะชีวิต การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศที่มีความชัดเจน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไข

ปัญหานักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การคัดกรองและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1.4 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล ประกอบด้วย เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน ศึกษาวิเคราะห์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ การมีระบบนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุงการติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2.1.5 องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล ประกอบด้วย การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันท่วงที การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ

2.2 รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ได้แก่ผลการประเมินทักษะชีวิตของนักเรียน 2 ด้าน คือ ด้านผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียน และด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียน ดังนี้

3.1 ด้านผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีคะแนนจากการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 14.66

3.2 ด้านผลการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีคะแนนจากการวัดและประเมิน

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 22.93

3.3 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.64

3.4 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.32

3.5 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.91

3.6 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.50

3.7 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่าง

สร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.73

3.8 ด้านผลการแสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ใน 4 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่าง สร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.25

4. ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

4.1 ด้านความถูกต้อง พบว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

4.2 ด้านความเหมาะสม พบว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.7

4.3 ด้านความเป็นไปได้ พบว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69

4.4 ด้านความเป็นประโยชน์ พบว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.62

4.5 ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่าทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66
 องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70
 และองค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

อภิปรายผล

ในการวิจัยการพัฒนา รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย แยกเป็น 4 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 พบว่าองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล และองค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทุกหน่วยงานตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนโดยมุ่งหวังว่านักเรียนจะเติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน ทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมพร้อมด้วยสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งความมุ่งหวังนั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและความพร้อมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน อีกทั้งมีการประสานงานกับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด รวมถึงหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และจากการที่สังคมปัจจุบันประสบกับปัญหาต่างๆและการมีเทคโนโลยีสื่อสารที่ทันสมัย รวดเร็ว ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและจิตใจของผู้คนอย่างมาก ก่อเกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย แม้แต่เยาวชนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ซึ่งเยาวชนเหล่านั้นยังเป็นเด็กวัยเรียนที่ต้องการความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ต้องการคำแนะนำปรึกษาอย่างมีเทคนิควิธี บางครั้งก็ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาในชีวิตอย่างเร่งด่วน เช่น ต้องการความรัก ความเข้าใจจากผู้ใหญ่โดยมีพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถาบันครอบครัวในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีครูทุกคนโดยเฉพาะครูที่ปรึกษา ซึ่งตามหลักการแล้วจะเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ดังนั้นองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีความสอดคล้องกับบริบทชุมชนและบริบทของสถานศึกษาและใน 5 องค์ประกอบดังกล่าวนี้ถือว่าครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่

เข้มแข็งซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก นาห้วยทราย (2552) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ ได้แก่ลักษณะของทีมนำ ลักษณะของทีมประสาน ลักษณะของทีมทำ ลักษณะของผู้ปกครองและชุมชน ลักษณะของครูประจำวิชา และการพัฒนา ทีมงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเอกพงษ์ วรรณพงษ์ (2554) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีชื่อว่า “CHIGE Model” ประกอบด้วยในการดำเนินงาน จำนวน 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การบริหารจัดการ (C : Controlling) 2) การเยี่ยมบ้านนักเรียน (H : Home Visiting) 3) การสื่อสารข้อมูล (I : Information) 4) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (G : Giving Care) และ 5) การประเมินผล (E : Evaluation) รวมถึงสอดคล้องกับการศึกษาของไบเลย์ (Bailey. 2010: 119) ได้ศึกษาเรื่องการ รับรู้ของครูต่อทีมงานสนับสนุนนักเรียน (Student Support Team: SST) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัย การส่งเสริมให้ครูได้เรียนรู้ การใช้ประโยชน์จากทีมงานสนับสนุนนักเรียน (Student Support Team: SST) และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ และ สอดคล้องกับการศึกษาของสุวรรณา แสงสุริฉาย (2556) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแบบออนไลน์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุผลคือครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและมีความ ตระหนัก

2. การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ประกอบด้วยผู้บริหารตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรอบรู้ เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผน กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ที่ชัดเจน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบันทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและเห็นความสำคัญของทักษะชีวิตที่จะส่งผลให้นักเรียนสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก นาห้วยทราย (2552) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ ได้แก่ลักษณะที่นำมา ตัวแปรสังเกตได้ คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ระบบกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนทรัพยากรและให้รางวัลครู นโยบายของรัฐและความตระหนักของทีมนำและสอดคล้องกับโพโรจน์ เคนวิเศษ (2558) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งมีปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยมีตัวแปรการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญาและการคำนึงถึงความเป็นเอกัตละบุคคลกล่าวถึงการเป็นผู้นำของผู้บริหารที่จะให้ครู บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางการปฏิบัติของสถานศึกษา สนับสนุนครูบุคลากรในทุกๆด้านเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครองชุมชน ภาคเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน และหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับธงชาติ วงษ์สุวรรณ (2552) กล่าวว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน อีกทั้งจะต้องประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนและหน่วยงานอื่นภายนอกอย่างใกล้ชิด เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและสอดคล้องกับชัยมงคล ชัตติยะ (2557) ได้วิจัยรูปแบบการพัฒนา

ประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล และค่า ประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ความรับผิดชอบ ของครู การให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง การได้รับความร่วมมือจากนักเรียน การสนับสนุนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงาน ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ส่งผลต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความรับผิดชอบของครูส่งผลต่อโรงเรียนขนาดกลาง และด้านการ สนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งผลต่อโรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้ ประกอบด้วย การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมที่ หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน ครูสามารถจัด กิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ส่งต่อ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน การกำหนดเกณฑ์ การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ การส่งเสริมให้ นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรม นักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ บริการหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของ นักเรียน ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต การมี เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศที่มีความชัดเจน การจัด กิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน การ ส่งเสริมพัฒนานักเรียน การคัดกรองและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานสิ่งใดก็ตามผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครอง ชุมชน ฯลฯ จะต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ตามหลักวิชาการซึ่งจะทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับสุรนาท นิยมทอง (2552) ได้วิจัยเรื่องเรื่องการพัฒนาแบบ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 2 “วิรัชศึกษา” สังกัดเทศบาลเมือง

สุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรให้ความรู้แก่ครูและผู้ปกครองในด้านการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนให้ครูและผู้ปกครองได้ทราบถึงเกณฑ์ที่จำเป็นในการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข สถานศึกษาควรจัดอบรมหรือจัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียน การส่งต่อ สถานศึกษาควรหาวิธีการอธิบายสร้างความเข้าใจให้แก่ครูและผู้ปกครองยอมรับถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับและสอดคล้องกับ มนทิรา เหาะเหิน (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลวิจัยพบว่า สภาพก่อนการพัฒนา การดำเนินงานยังไม่ครบทุกขั้นตอน เนื่องจาก ครูที่ปรึกษายังขาด ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน และดำเนินงานอย่างไม่เป็นระบบ แนวทางการพัฒนาดำเนินการ โดย 1) การศึกษาเอกสาร 2) การศึกษาดูงาน 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) การดำเนินตามขั้นตอน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การนิเทศติดตามผล พบว่า หลังการพัฒนาครูที่ปรึกษามีความรู้ความ เข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มมากขึ้น การติดตามและประเมินผล พบว่าครู ที่ปรึกษาทุกคนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือได้ตรงตามสภาพปัญหาและ ความต้องการ

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล ประกอบด้วย เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะ แก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่าง เป็นขั้นตอน ศึกษาวิเคราะห์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการ ดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ การมีระบบนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง การติดตาม ผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 13-25) ได้กล่าวถึงบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำสูงสุดใน สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการและให้ความสำคัญในการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงให้เป็นไปตามแผน ซึ่งในการดำเนินงานการนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานเป็น กระบวนการสำคัญในการพัฒนางาน ช่วยส่งเสริม สนับสนุนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปใช้ ปรับปรุงงานต่อไป

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล ประกอบด้วย การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่ การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับชัยมงคล ชัตติยะ (2557) กล่าวถึง การประเมินผลมีการกำหนดแผนการประเมินผลการดำเนินงานในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมทุกระดับทำการวัดและประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นแต่ละกิจกรรมและประเมินผลในภาพรวมของการดำเนินงานสรุปและรายงานผลให้ผู้เกี่ยวข้องทราบในการพัฒนารูปแบบนี้มีการใช้เทคนิคการมีส่วนร่วม การพัฒนารูปแบบ เทคนิคการทำงาน แบบ PDCA การคิดเชิงระบบ และการทำงานเป็นทีม เข้ามาประกอบในการพัฒนารูปแบบ จึงส่งผลให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นส่งผลต่อประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกพงษ์ วรรณพงษ์ (2554) ที่พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีชื่อว่า “CHIGE Model” ประกอบด้วยในการดำเนินงาน จำนวน 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การบริหารจัดการ (C : Controlling) 2) การเยี่ยมบ้านนักเรียน (H : Home visiting) 3) การสื่อสารข้อมูล (I : Information) 4) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (G : Giving Care) และ 5) การประเมินผล (Evaluation) พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพ ครูที่ปรึกษามีสมรรถภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการบริหารจัดการ ครูที่ปรึกษาเห็นด้วยต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความเหมาะสมทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้การทดสอบหรือการตรวจสอบรูปแบบนั้นจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบส่วนการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อหาความตรงของของรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนี้ๆ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญว่าคู่มือการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

ต่างๆ ของการบริหารรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนการวัดและประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น โดยแสดงพฤติกรรม 1) ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 2) ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด 3) ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และ 4) ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นตามลำดับ

4. ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ตามลำดับ รวมทั้งผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ซึ่งรูปแบบที่ได้นั้นสามารถพัฒนาเพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้นและกระชับถูกต้อง สามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้ช่วยให้ตนเองและคนอื่นเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น โดยการพิจารณาถึงความถูกต้องและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ บริบทของโรงเรียน และความสอดคล้องภายในองค์ประกอบแต่ละด้าน พิจารณาจากความครอบคลุมองค์ประกอบ การใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานการณ์ พิจารณาถึงความสามารถในการนำไปสู่การปฏิบัติ พิจารณาจากผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อนักเรียน ผู้รับบริการ ครู บุคลากรทางการศึกษาและโรงเรียน ดังนั้นจึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพของรูปแบบในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของอภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ที่พัฒนาขึ้นผ่านการประเมินจากผู้อำนวยการสถานศึกษาว่ามีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในชั้นเรียนในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 จากการวิจัยพบว่าต้ององค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 5 องค์ประกอบ 61 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพได้

1.2 จากการวิจัยสามารถสร้างรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในโรงเรียนบ้านเนินเวียง ดังนั้นผู้นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง จากคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในทุกประเด็นเนื้อหา ก่อนนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.3 จากการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้สามารถพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียงได้ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2) ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด และ 4) ด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าการนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้นควรจะได้รับความร่วมมือจากครูบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนนักเรียน ทุกภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 จากผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า

รูปแบบมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากขึ้นไป รวมทั้งผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดดังนั้นควรมารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่สร้างขึ้นนี้ไปพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตที่พัฒนาขึ้นใน ครั้งนี้ได้ทดลองใช้กับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กจึงควรมีการศึกษาวิจัยกับโรงเรียนขนาดอื่นๆ และสังกัดอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้

2.2 ควรศึกษาสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมในการ จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). **ภาวะสุขภาพจิต**. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
รายงานสรุปการทะเลาะวิวาทและปัญหาการใช้ความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษา. พิมพ์
ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม, วุฒิสภา.
_____. (2554). **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ:
ยูเร็นส์อิมเมจกรุ๊ป.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
_____. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**: ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คุณ วงศ์อนันต์. (2553). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ขนาดเล็ก: กรณีศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1**. ดุษฎี
นิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชัยมงคล ชัดติยะ. (2557). **รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 21**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ปร.ด. (ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2560). **การสร้างและการพัฒนาโมเดล/รูปแบบ/แบบจำลอง/ตัวแบบ**. วารสาร
ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย.
- ธงชาติ วงษ์สุวรรณ. (2555). **การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดย
ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตดุษฎี
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทรัตน์ เกื้อหนุน. (2553). **การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่
ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2558). **การแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียน**. สงขลา: สาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปรเมษฐ์ โมลี. (2552). การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประชุม ปิ่นสกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์. (2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปรีดี เปรมภูษิตานนท์. (2552). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของครูตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรพรรณ อินทรประเสริฐ. (2557). นวัตกรรมการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบเบญจขันธ์โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมสานสายใยครอบครัวครูและศิษย์. นนทบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1.
- พรรณภัทร ตาลป่า. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- พัชรินทร์ รุจิชีพ. (2558). กลยุทธ์การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- เพชริน สงค์ประเสริฐ. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพโรจน์ เคนพิเศษ. (2558). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรชญาดุษฐ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ภพธรรม มะลิตอง. (2554). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนนฤพิศวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มธุริน แผลงจันทิก. (2554). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ชัยภูมิ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- มนทิรา เหาะเหิน. (2554). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มยุรี สาริบุตร และอุทัย ภิรมย์รัตน์. (2560 : บทความย่อ). ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฐ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น: วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รักศักดิ์ คุ่มชนม์. (2561). การศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- เรขา ศรีวิชัย. (2554). รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผลในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปรชญาดุษฐ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า. (2554). คู่มือประกอบการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า.
- โรงเรียนบ้านเนินเวียง. (2561). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนบ้านเนินเวียง. นครสวรรค์: โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2554). **ชุดวิชาทักษะชีวิต 10103 หน่วยที่ 1 ทักษะชีวิตกับการดำรงตนในสังคม**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรรณภา เย็นมนัส. (2560). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2553). **การพัฒนาารูปแบบ**. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว. (2559). **รายงานขั้นสุดท้าย โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวชี้วัด “ครอบครัวอยู่ดีมีสุข”**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมาน อัสวภูมิ. (2550). **การบริหารการศึกษาสมัยใหม่: แนวคิดทฤษฎีและการปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.
- สมนึก นาห้วยทราย. (2552). **รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สะติม คำมา. (2553). **สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรนาท นิยมทอง. (2552). **การพัฒนาารูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเทศบาล2 “วิรัชศึกษา” สังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์**. มปป.2552.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักสูตรครูที่ปรึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2552). **การสร้างและพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2554 ข). **แผนยุทธศาสตร์การศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กด้อยโอกาส พ.ศ.2555-2559**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554 ค).). แนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต
**บูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
 2551.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
 _____ . (2559). **แนวคิดเรื่องทักษะชีวิตและการพัฒนาทักษะชีวิตในหลักสูตรแกนกลาง
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
 แห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553). **การป้องกันและแก้ปัญหาเสพติด
 ติดในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา. (2556). **คู่มือการปฏิบัติงานระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา.**
 กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
 _____ . (2557). **เอกสารประกอบการปฏิบัติงานโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของ
 ผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ.2557.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **นโยบายสถานศึกษา 3D เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ
 สถานศึกษา 3D และเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 3D.**
 กรุงเทพฯ: อักษรไทย
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครสวรรค์. (2563). **รายงานสถานการณ์
 ทางสังคมจังหวัดนครสวรรค์ ประจำปี 2562.** นครสวรรค์: กลุ่มงานยุทธศาสตร์และ
 ข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา พ.ศ.2537.** กรุงเทพฯ:
 คุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.**
 กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **ภาวะเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 1 ปี
 2562, สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2562 จาก <http://www.nesdb.go.th>**
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). **เทคนิคและวิธีการเยี่ยมบ้าน เอกสารสรุปย่อองค์
 ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการก้าว
 อย่างไม่อ้อแอ้ ปี 2552.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
 _____ . (2552). **ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา : หลักการแนวคิดและทิศทางในการ
 ดำเนินงาน.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). แนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต บูรณาการการเรียนการสอน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2552). รายงานผลการวิจัยและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในพื้นที่โครงการพัฒนาตอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- สุวรรณา แสงสุริฉาย. (2556). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การจัดการเทคโนโลยี). เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2559). รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- อวยชัย ศรีตระกูล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุดม กัสมัง. (2557). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. ปริญญา ค.ด.(การบริหารจัดการการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เอกพงษ์ วรรณพงษ์. (2554). รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- Bailey, L.R. (2010). *Teacher perceptions of student support team and response to intervention effectiveness*. Doctoral dissertation Liberty University, Lynchburg, VA. Retrieved May 26, 2019, From <http://digitalcommons.Liberty.Edu/cgi/viewcontent.Cgi?article-1337&context-doctoral>.
- Biddle, V. S. (2009). "Student Assistance Program Outcomes of Students at risk for Suicide." *Dissertation Abstracts International*. 69(8) : unpagged. February.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological. testing. (5th ed)*. New York: Harper&Row.
- Daft, R. (1994). *Management. (3rd ed.)*. Fort Worth, TX: The Dryden.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Horace,B.English. and Ava Champney English. (1974). **A Comprehensive Dictionary of Psychological Terms**. New York: Longmans Green.
- Kaiser, cited in Barbara G. Tabachnik & Linda S. Fidell. (2011). **Using Multivariate Statistics**. New York: Harper&Row Publishers.
- Keeves, P.J. (1988). **Educational research, methodology and measurement: An International Handbook**. Oxford: Pergamum Press.
- Kosse, Stacy. (2007). **“Integrity of SAT Interventions : Relationship of Components to Student.”** Dissertation Abstracts International. 67(7) : unpagged ; Jane. Retrieved May 24,2019, From <http://search.proquest.com/docview/305275600>
- Stoehr, J. (2009). **High school teacher perceptions of the student assistance team process**. Doctor of Education Dissertation, The University of Nebraska-Lincoln.
- WHO. (1994). **Life skills education for children and adolescents in Schools**. Geneva: WHO.
- Willer. D (1985). **Scientific Sociology: Theory and Method**. New Jersey: Prentice-Hill.
- Williams, Francis M. Jr. (2008). **“Student assistance Programs (SAP) : An Organizational Theoretical for Healthy Youth,”** Dissertation Abstracts International. 68(8) : unpagged. February.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญและแบบตอบรับ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

1. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่
 - 1.1 นายสุรินทร์ บัวคลี่ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านโพธิ์ประสาท
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3
 - 1.2 นายรุ่ง อุดมศิริ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
 - 1.3 นางสาวกร คล้ายแท้ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนพยุหะศึกษาการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
2. เป็นผู้มิประสพการณ์ด้านการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่
 - 2.1 ดร.สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสรรพยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยนาท
 - 2.2 ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหัวงิ้ว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้เห็นชอบความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

1. ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

4. ดร.พิมรา ทองแสง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ สาขาสุขภาพจิต
6. ดร.สยาม สุ่มงาม รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี
7. ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42
8. ดร.สิทธิพงศ์ สังคร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านตะคร้อ(รัฐประชาอนุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
9. ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดงเมือง(เชิงพื้นราษฎร์อุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา (Content)

1. ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
4. ดร.ธำปณัฐ อุดมศรี นักวิชาการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี
5. ดร.ยมนพร เอกปักษา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

ที่ ศธ 04073.047/ ว 54

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตำบลบางมะฝ่อ
อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
60170

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน นายสุรินทร์ บัวคลี่

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายสุรินทร์ บัวคลี่

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ประสาท

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ให้กับ นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(นายสุรินทร์ บัวคลี่)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ประสาท

ที่ ศธ 04073.047/ ว 54

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตำบลบางมะฝ่อ
อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
60170

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน นายรุ่ง อุดมศิริ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายรุ่ง อุดมศิริ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(นายรุ่ง อุดมศิริ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ

ที่ ศธ 04073.047/ ว 54

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตำบลบางมะฝ่อ
อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
60170

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน นางสาคร คล้ายแท้

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) สาคร คล้ายแท้

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนพยุหะศึกษาการ

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(นางสาคร คล้ายแท้)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพยุหะศึกษาการ

ที่ ศธ 04073.047/ ว 54

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตำบลบางมะฝ่อ
อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
60170

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน ดร.สยาม สุ่มงาม

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.สยาม สุ่มงาม

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรพยา

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.สยาม สุ่มงาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรพยา

ที่ ศธ 04073.047/ ว 54

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ตำบลบางมะฝ่อ
อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
60170

13 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

โรงเรียนบ้านเนินเวียง
โทรศัพท์ 081-7073276

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวจิว

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวจิว

ที่ ศธ 04073.047/ ว 69

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบประเมินรูปแบบ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ 04073.047/ ว 69

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบประเมินรูปแบบ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา

ตำแหน่ง รองคณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา)

คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ 04073.047/ ว 69

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบประเมินรูปแบบ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์)

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

ที่ ศธ 04073.047/ ว 69

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ฐาปนันท์ อุดมศรี

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบประเมินรูปแบบ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา

หน่วยงาน สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี)

นักวิชาการศึกษานักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ช่วยราชการสำนักงานรัฐมนตรี

ที่ ศธ 04073.047/ ว 69

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ยมนพร เอกปัทมา

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบประเมินรูปแบบ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.ยมนพร เอกปัทมา

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.ยมนพร เอกปัทมา)

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา

ตำแหน่ง รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้ รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเจ้าพระยา

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์)

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.พิมรา ทองแสง

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.พิมรา ทองแสง

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธาณสุขศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

หน่วยงาน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.พิมรา ทองแสง)

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธาณสุขศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้จึงขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า

ตำแหน่ง อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ สาขาสุขภาพจิต

หน่วยงาน วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี จ.นครสวรรค์

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

วงศ์ศิริ แจ่มฟ้า

(นางสาววงศ์ศิริ แจ่มฟ้า)

อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี สาขาสุขภาพจิต

วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.สยาม สุ่มงาม

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.สยาม สุ่มงาม

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.สยาม สุ่มงาม)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.อภิเชษฐ์ นิมพลีสวรรค์)

รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.สิทธิพงศ์ สังคร

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.สิทธิพงศ์ สั้งสร

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชุนุทิศ)

หน่วยงาน โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชุนุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 3

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้
รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.สิทธิพงศ์ สั้งสร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชุนุทิศ)

ที่ ศธ 04073.047/ ว 26

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

4 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ

ด้วยข้าพเจ้านางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง มีความประสงค์ขอเชิญท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ในวันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2563 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ โรงเรียนบ้านเนินเวียง นั้น

ในการนี้ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดงเมือง (เชิงพื้นที่ราชภัฏรำไพภิรมย์)

หน่วยงาน โรงเรียนโรงเรียนวัดดงเมือง (เชิงพื้นที่ราชภัฏรำไพภิรมย์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อทำการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปใช้ในการทดลองใช้รูปแบบต่อไป

ลงชื่อ

(ดร.จิรภัทร แจ้งชัยภูมิ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดงเมือง (เชิงพื้นที่ราชภัฏรำไพภิรมย์)

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอมอบอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ้านตะเฆ่ค่าย

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอมอบอนุเคราะห์ทดลองใช้ เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

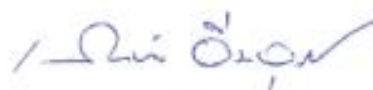
แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายเสน่ห์ อิมอูระ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะเฆ่ค้าย
หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

- ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ
 ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นายเสน่ห์ อิมอูระ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะเฆ่ค้าย

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระโดน

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความขอบขอมอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นางสาวกาญจนา บุญปาน

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระโดน

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นางสาวกาญจนา บุญปาน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระโดน

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะกุดภิบาล

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นางสาวพรรณทิพา โพธิ์อ่อง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะกุดภิบาล

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นางสาวพรรณทิพา โพธิ์อ่อง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะกุดภิบาล

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่วาริเียน

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายทศพล สุขรักษ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่วาริเยน

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิद्यฐานะผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมี
ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นายทศพล สุขรักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่วาริเยน

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปอไทยสามัคคี

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายเอกชัย ไชยประยา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อไทยสามัคคี

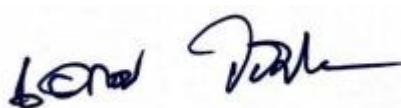
หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นายเอกชัย ไชยประยา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อไทยสามัคคี

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาหินกลิ้ง

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) ว่าที่ร้อยตรีสิทธิกร อินทร์ฉ่ำ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาหินกลิ้ง

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ว่าที่ร้อยตรี

(สิทธิกร อินทร์ฉ่ำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาหินกลิ้ง

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตะโก

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความขอบขอมอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นางสาวนงลักษณ์ บุญคุณ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตะโก

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นางสาวนงลักษณ์ บุญคุณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตะโก

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอขอบขอมอนุเคราะห์ทดลองใช้ เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความขอบขอมอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นางลัดดาวลัย ฤทธิบำรุง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือ

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นางลัดดาวลัย ฤทธิบำรุง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือ

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านใหม่

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายประเสริฐ ไชยมิ่ง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านใหม่

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นายประเสริฐ ไชยมิ่ง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านใหม่

ที่ ศธ 04073.047/ ว 77

โรงเรียนบ้านเนินเวียง ต.บางมะฝ่อ
อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์ 60170

12 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังทองประชานุกูล

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศุณิษา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เกิดประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้ เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวใช้สอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุมัติคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศุณิษา มาลัยทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

แบบตอบรับ
แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ

ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นายสุรศักดิ์ มากมี
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวังทองประชานุกูล
หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

- ยินดีให้ทดลองใช้เครื่องมือ
 ไม่สามารถให้ทดลองใช้เครื่องมือ

ให้กับ นางสาวศุภนิชา มาลัยทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อให้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1 ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อ

(นายสุรศักดิ์ มากมี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังทองประชานุกูล

ภาคผนวก ค
เครื่องมือการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ประเด็นการสัมภาษณ์	บันทึกการสัมภาษณ์	หมายเหตุ
1) ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็กควรมี ลักษณะอย่างไร		
2) ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็กควร ประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง		
3) แนวทางในการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก ควรเป็น อย่างไร		

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการจัดทำรายงานการวิจัยโดยผู้วิจัยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ตามระดับความคิดเห็นของท่าน โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่านแต่จะเป็นประโยชน์ให้การศึกษาคั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบประการใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ศุณิษา มาลัยทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความซึ่งตรงกับรายละเอียดพื้นฐาน
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

ชาย

หญิง

อายุ

อายุต่ำกว่า 31 ปี

อายุ 31 - 40 ปี

อายุ 41 - 50 ปี

อายุ 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่านที่คิดว่าตรงกับความเป็น
จริงมากที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมาก
- 3 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับน้อย
- 1 หมายถึง เป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2	ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
3	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
4	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
5	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
6	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด					
7	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง					

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	การมีระบบกำกับนิเทศติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
9	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน					
10	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
11	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
12	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหา นักเรียน					
13	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง					
14	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน					
15	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิต					
16	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
17	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน					
18	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
19	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียน					
20	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านเกี่ยวกับการส่งต่อ					

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
21	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
22	การเป็นผู้นำและกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร					
23	ความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
24	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน					
25	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน					
26	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน					
27	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
28	การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้รู้จักตนเอง					
29	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน					
30	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ					
31	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ					
32	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน					
33	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต					

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
34	การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น					
35	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
36	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย					
37	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน					
38	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล					
39	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
40	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน					
41	การมอบหมายงานอย่างชัดเจน					
42	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ					
43	ความไว้วางใจและเชื่อมั่นในความสามารถซึ่งกันและกันของทีมงาน					
44	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน					
45	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ					
46	การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
47	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ					
48	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
49	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน					
50	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์					
51	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
52	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
53	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาครีเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน					
54	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล					
55	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น					
56	การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง					
57	การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน					
58	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
59	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ					
60	ผู้บริหารให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน					

ข้อ	ความเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
61	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความ เห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง					
62	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน					
63	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
64	การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อการ แก้ปัญหาร่วมกัน					
65	การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อส่วนประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

แบบตรวจสอบรูปแบบฉบับนี้เป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัย ก่อนที่ผู้วิจัยจะสรุป
ผลการวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนของการตรวจสอบรูปแบบ หลังจากที่ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาใน
รายละเอียดประกอบการพิจารณาแล้ว ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันเป็น
ประโยชน์ยิ่งต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์
ตรวจสอบรูปแบบงานวิจัยในครั้งนี้

ศุณิษา มาลัยทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นาย นาง นางสาว

.....

2. ตำแหน่ง

.....

3. ตำแหน่งทางวิชาการ/วิทยฐานะ

ศาสตราจารย์/คศ.5

รองศาสตราจารย์/คศ.4

ผู้ช่วยศาสตราจารย์/คศ.3

อื่นๆ (ระบุ).....

4. การศึกษาสูงสุด

ปริญญาเอก

ปริญญาโท

ปริญญาตรี

อื่นๆ (ระบุ).....

5. สถานที่ทำงาน

.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อส่วนประกอบของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตัวเลือกของความเหมาะสม พร้อมกับระบุ
ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านที่มีต่อแต่ละส่วนประกอบ ในกรณีที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุง แก้ไขให้
เหมาะสมมากขึ้น

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

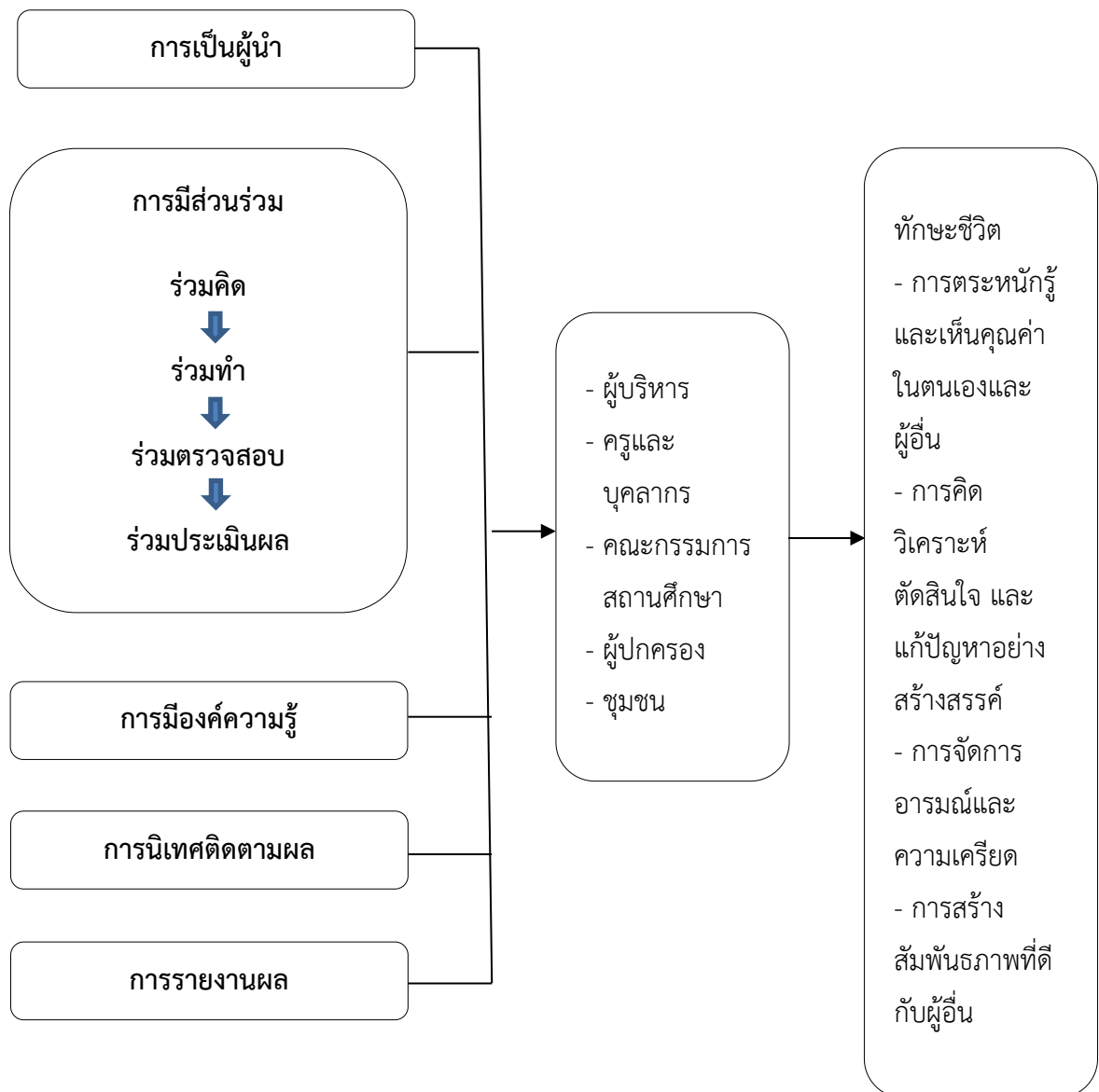
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1

รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ภาพที่ 1 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน

โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

การเป็นผู้นำ หมายถึง การตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผน กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- 1.3 ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาคำแนะนำกับครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 ผู้บริหารร่วมกับครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนร่วมวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน
- 1.5 ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น สื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ
- 1.6 ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.7 ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 1.8 ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นปัจจุบัน

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียน ร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม โครงการ ครงงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รัก และเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน และหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 2.2 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดเพื่อผลลัพธ์ของงานที่มีประสิทธิภาพ
- 2.5 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการทำงานเป็นทีม
- 2.6 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.7 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.8 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ
- 2.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต
- 2.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน
- 2.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.12 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วมวางแผนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน
- 2.13 ผู้บริหารในกลุ่มเครือข่ายมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย
- 2.14 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.15 ผู้บริหารส่งเสริมให้เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน โดยยึดหลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)
- 2.17 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาชี้แจงกับผู้ปกครองถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน

2.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐจัดกิจกรรม ส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้

การมีองค์ความรู้ หมายถึง การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถ ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน การ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อ ครูและบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตาม หลักวิชาการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยม บ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ ของตนเองและผู้อื่น การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ การอบรมให้ ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน ผู้ปกครองได้รับการ พัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศที่มีความชัดเจน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็น คุณค่าตนเองและผู้อื่น การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครู และบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การมี แผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การคัด

กรองและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.2 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน

3.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นขั้นตอน

3.4 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.5 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประสานคนและงาน

3.6 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครูจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.7 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้ทันท่วงที

3.8 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ

3.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนตามหลักวิชาการ

3.10 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษา รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการศึกษาค้นข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

3.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

3.12 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้

3.13 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์

3.14 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน

3.15 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤตินักเรียน

3.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาให้ความรู้กับผู้ปกครองเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต

3.17 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและเครื่องมือการคัดกรองที่ตรงกัน

3.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

3.19 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนคณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้การใช้เครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้เกิดความ

3.20 ผู้บริหารส่งเสริมให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการคัดกรอง

3.21 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อความเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ

3.22 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนและดำเนินการตามแผน

3.23 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะชีวิต

3.24 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นดำเนินการคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกระดับชั้น

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

การนิเทศติดตามผล หมายถึง เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครู จะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน
ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ การมีระบบนิเทศ กำกับติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง การติดตามผลการ ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเข้มแข็ง กรณีเมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการ ประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน

4.2 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้รับการนิเทศ การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียน จากศึกษานิเทศก์ประจำเขตพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

4.3 ผู้บริหารได้ประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ

4.4 ผู้บริหารได้นิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน

4.5 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกัน วิเคราะห์ผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิด ประสิทธิภาพ

4.6 ผู้บริหารและคณะครูได้ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

การรายงานผล หมายถึง การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่ การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษารายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน

5.2 ผู้บริหารให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษารายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่

5.3 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนำผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน

5.4 ผู้บริหารให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง

5.5 ผู้บริหารรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตัวเลือกของความเหมาะสมพร้อมกับระบุความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านที่มีต่อแต่ละส่วนประกอบในกรณีที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะ
บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ในการสร้างรูปแบบ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบ ความหมายของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 2 รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 สู่การปฏิบัติ	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 3 การนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1สู่การปฏิบัติ	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 4 การกำกับติดตามและประเมินผล	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
รายการอ้างอิง	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
ภาคผนวก	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	

แบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบประเมินชุดนี้ใช้เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 หลังจากการทดลองใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบประการใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขอขอบพระคุณท่าน
เป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ศุณิษา มาลัยทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความซึ่งตรงกับรายละเอียดพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน

เพศ ชาย
 หญิง

อายุ อายุต่ำกว่า 31 ปี
 อายุ 31 - 40 ปี
 อายุ 41 - 50 ปี
 อายุ 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่านที่คิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับการให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ																				
1.1 ผู้บริหาร ตระหนักและเห็น คุณค่าของระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดย กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ที่ ชัดเจนเกี่ยวกับ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน																				
1.2 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูและบุคลากร ทางการศึกษามี การพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือให้มี ประสิทธิภาพอยู่ เสมอ																				
1.3 ผู้บริหารมี ความรู้เรื่อง ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครู และบุคลากร ทางการศึกษา รวมทั้งผู้ที่ เกี่ยวข้อง																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ																				
1.4 ผู้บริหาร ร่วมกับครู บุคลากรทางการ ศึกษา คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองและ ชุมชนร่วมวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงาน อย่างเป็นระบบที่ ชัดเจน																				
1.5 ผู้บริหารให้ การสนับสนุนการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่าง สม่ำเสมอ เช่น สื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ																				
1.6 ผู้บริหารมี ความเป็นผู้นำและ มีกระบวนการ บริหารจัดการ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ																				
1.7 ผู้บริหาร สามารถให้ คำปรึกษาในการ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ																				
ดูแลแก้ไขปัญหา การปฏิบัติงานของ ครูและบุคลากร ทางการศึกษา																				
1.8 ผู้บริหารมี ข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอน เป็น ปัจจุบัน																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม																				
2.1 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้ปกครอง ตระหนักถึง ความสำคัญของ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน																				
2.2 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูที่ปรึกษาหรือ ครูประจำชั้นเป็น บุคลากรหลักใน การดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน																				
2.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียน ช่วยป้องกันและ แก้ปัญหา พฤติกรรม ดูแล ช่วยเหลือให้ คำปรึกษาเพื่อน นักเรียนร่วมกับครู บุคคลที่เกี่ยวข้อง																				
2.4 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ทุกคณะมีการ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม																				
ประสานงานกัน อย่างใกล้ชิดเพื่อ ผลลัพธ์ของงานที่มี ประสิทธิภาพ																				
2.5 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษามี การทำงานเป็นทีม																				
2.6 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ความสัมพันธ์ที่ดี ของทีมงานที่ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน																				
2.7 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน เครือข่าย ผู้ปกครองให้มีส่วน ร่วมในระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน																				
2.8 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดความ ร่วมมือในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็น ประโยชน์และ น่าสนใจ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม																				
2.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต																				
2.10 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน																				
2.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม																				
2.12 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคีเครือข่ายร่วม วางแผนเกี่ยวกับ การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและ การคุ้มครอง นักเรียน																				
2.13 ผู้บริหารใน กลุ่มเครือข่ายมี การส่งเสริม สนับสนุนเกี่ยวกับ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนใน เครือข่าย																				
2.14 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูและบุคลากร ทุกคนในโรงเรียน ตระหนักถึง ความสำคัญของ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน																				
2.15 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ เครือข่ายชุมชนมี ส่วนร่วมในระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม																				
2.15 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ เครือข่ายชุมชนมี ส่วนร่วมในระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน																				
2.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษามี สัมพันธภาพที่ดีกับ ผู้ปกครองและ ชุมชนโดยยึดหลัก บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)																				
2.17 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ชี้แจงกับผู้ปกครอง ถึงความสำคัญใน การให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในการ แก้ไขปัญหาความ ประพฤติของ นักเรียน																				
2.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ร่วมมือกับ หน่วยงานภาครัฐ จัดกิจกรรม ส่งเสริมให้ได้รับ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
การพัฒนาตาม ศักยภาพของแต่ละ บุคคล																				
3.1 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาครู บุคลากรทางการ ศึกษา และ บุคลากรที่ เกี่ยวข้องเรื่องการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนให้มี ประสิทธิภาพ																				
3.2 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา จัด กิจกรรมที่หลากหลาย หลายเพื่อส่งเสริม และพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียน																				
3.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเป็น ขั้นตอน																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
3.4 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา สร้างความ ตระหนักให้ นักเรียนรู้จักความ แตกต่างระหว่าง บุคคล																				
3.5 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูทุกคนมี ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนรวมทั้ง เรื่องการประสาน คนและงาน																				
3.6 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครูจัด กิจกรรมเสริมสร้าง ทักษะชีวิตนักเรียน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ																				
3.7 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการส่งต่อ นักเรียนทั้งส่งต่อ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
ภายในและส่งต่อ ภายนอกเพื่อแก้ไข ปัญหานักเรียนได้ ทันที่																				
3.8 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ ป้องกันแก้ไข ปัญหานักเรียน เพื่อให้นักเรียน กลุ่มเสี่ยงกลับมา เป็นนักเรียนกลุ่ม ปกติ																				
3.9 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา มี ความรู้ความเข้าใจ ที่ตรงกันเกี่ยวกับ เกณฑ์การคัด กรองนักเรียนตาม หลักวิชาการ																				
3.10 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษารู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลด้วย การศึกษาข้อมูล																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
นักเรียนเป็น รายบุคคลจากการ เยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ แท้จริง																				
3.11 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา สร้างความ ตระหนักให้ นักเรียนรู้จักการ เคารพสิทธิและ หน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น																				
3.12 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษานำ หลักฐานข้อมูล การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล อย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการเพื่อ ประโยชน์ในการ นำข้อมูลไปใช้																				
3.13 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา ร่วมกันจัด																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
กิจกรรมการ ป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไข พฤติกรรมนักเรียน ที่ไม่พึงประสงค์																				
3.14 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน อบรมให้ความรู้ และทักษะต่างๆ รวมทั้งการ เผยแพร่ข้อมูล ให้กับครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้น และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ไป ใช้พัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียน																				
3.15 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้ คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษา ศึกษา แนวทางการ แก้ปัญหาการ ทำงานด้านการ ดูแลความ ประพฤตินักเรียน																				
3.16 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษาให้ ความรู้กับ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
ผู้ปกครองเรื่อง ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิต																				
3.17 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการ ใช้เครื่องมือรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลและ เครื่องมือการคัด กรองที่ตรงกัน																				
3.18 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษามี ความรู้ ความสามารถใน การจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียน เห็นคุณค่าของ ตนเองและผู้อื่น																				
3.19 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน คณะครู บุคลากร ทางการศึกษาได้ เรียนรู้การใช้ เครื่องมือในการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
นักเรียนเพื่อให้เกิด ความเข้าใจตรงกัน																				
3.20 ผู้บริหาร ส่งเสริมให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการคัด กรองนักเรียนเพื่อ ป้องกันความ คลาดเคลื่อนใน การคัดกรอง																				
3.21 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลเพื่อ ความเป็น ประโยชน์ในการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้เกิด ประสิทธิภาพ																				
3.22 ผู้บริหาร คณะครู บุคลากร ทางการศึกษาร่วม จัดทำแผนปฏิบัติ การในการส่งเสริม พัฒนาและการ ป้องกันแก้ไข																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้																				
ปัญหานักเรียน และดำเนินการ ตามแผน																				
3.23 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครู บุคลากรทางการ ศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการ ส่งเสริมพัฒนา นักเรียนให้เกิด ทักษะชีวิต																				
3.24 ผู้บริหาร ส่งเสริมสนับสนุน ครูที่ปรึกษาหรือ ครูประจำชั้น ดำเนินการคัด กรองนักเรียนและ นำผลการคัดกรอง มาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ในทุกระดับชั้น																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล																				
4.1 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ร่วมมือกัน ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่าง เข้มแข็ง กรณีเมื่อ ทราบปัญหาที่เกิน กว่าที่ครูจะ แก้ปัญหาให้ นักเรียนได้ครูจะ ทำการ ประสานงานและ ส่งต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการ แก้ปัญหาอย่าง เป็นขั้นตอน																				
4.2 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา ได้รับการนิเทศ การสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต นักเรียน จาก																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล																				
ศึกษานิเทศก์ ประจำเขตพื้นที่ อย่างสม่ำเสมอ																				
4.3 ผู้บริหารได้ ประเมินผลการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูที่ ปรึกษาหรือครู ประจำชั้นเพื่อ พัฒนาและ เสริมแรงอย่าง สม่ำเสมอ																				
4.4 ผู้บริหารได้ นิเทศกำกับติดตาม การดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอน																				
4.5 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา และคณะกรรมการ สถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์ ผลการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงให้เกิด ประสิทธิภาพ																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล																				
4.6 ผู้บริหารและ คณะครูได้ร่วมกัน ติดตามผลการ ดำเนินการระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่าง ต่อเนื่อง																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล																				
5.1 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา รายงานผลการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนต่อ สาธารณชน																				
5.2 ผู้บริหารให้ คณะครู บุคลากร ทางการศึกษา รายงานปัญหาด้าน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ที่พบต่อผู้บริหาร อย่างทันท่วงที																				
5.3 ผู้บริหาร คณะ ครู บุคลากร ทางการศึกษา คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองนำผล สะท้อนกลับ เกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมา ประกอบการ วางแผนเพื่อ แก้ปัญหาร่วมกัน																				

รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล																				
5.4 ผู้บริหารให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง																				
5.5 ผู้บริหารรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ																				

แบบสอบถามผลการดำเนินงาน

เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการจัดทำรายงานการวิจัยโดยผู้วิจัยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ตามระดับความคิดเห็นของท่าน โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่านแต่จะเป็นประโยชน์ให้การศึกษาครั้งนี้นำบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบประการใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ศุภนิชา มาลัยทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความซึ่งตรงกับรายละเอียดพื้นฐาน
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

ชาย

หญิง

อายุ

อายุต่ำกว่า 31 ปี

อายุ 31 - 40 ปี

อายุ 41 - 50 ปี

อายุ 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่ส่งผลต่อการ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่านที่คิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง ระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ						
1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
3	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
4	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจนและวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน					
5	ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
6	การเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
7	ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา					
8	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นปัจจุบัน					
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม						
1	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
3	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
4	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด					
5	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน					
7	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน					
8	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ					
9	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริม พัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะใน การดำรงชีวิต					
10	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน					
11	ครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
12	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วมวางแผนเกี่ยวกับการ เสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน					
13	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย					
14	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
15	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน					
16	การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึด หลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความ ประพฤตินักเรียน					
18	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริม นักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล					
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้						
1	การพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรที่ เกี่ยวข้องเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ					
2	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะ ชีวิตนักเรียน					
3	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ชัดเจน					
4	การสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความแตกต่าง ระหว่างบุคคล					
5	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประสานคนและงาน					
6	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ					
7	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไข ปัญหานักเรียนได้ทันที่					
8	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน					
9	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลัก วิชาการ					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สัมภาษณ์ สอบถาม สัมภาษณ์ทดสอบ					
11	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของ ตนเองและผู้อื่น					
12	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ					
13	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรม นักเรียนที่ไม่พึงประสงค์					
14	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ ข้อมูลให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
15	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติ นักเรียน					
16	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้เรื่องระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต					
17	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัด กรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน					
18	การจัดกิจกรรมสร้างเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่น					
19	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ชัดเจน					
20	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน					
21	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและการป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียน					
23	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
24	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือ					
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล						
1	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครู จะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ปัญหอย่างเป็นขั้นตอน					
2	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครู ในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน					
3	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ					
4	การมีระบบนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
5	การนำผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาวิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง					
6	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล						
1	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน					
2	การรายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ พบต่อผู้บริหารอย่างทันที่					

ข้อ	การดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียงที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3	การนำผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน					
4	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง					
5	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

แบบสอบถามองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็น ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากร หลักในการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆรวมทั้ง การเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้อง มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหา พฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อน นักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
8	การมีระบบกำกับบันทึกติดตามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งการประสานคนและงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
14	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
18	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20	ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านเกี่ยวกับการส่งต่อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
22	การเป็นผู้นำและกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	ความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤติของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้รู้จักตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
29	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
30	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
33	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รัก และเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำรงชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34	การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
35	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
36	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
37	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
38	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
39	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
41	การมอบหมายงานอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
42	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
43	ความไว้วางใจและเชื่อมั่นในความสามารถซึ่งกันและกันของทีมงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
44	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
45	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
46	การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
47	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกตการณ์ สอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
48	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
49	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
50	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
51	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
52	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
53	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคีเครือข่ายร่วมวางแผนกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
54	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
55	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
56	การนำผลการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
57	การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
58	ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
59	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
60	ผู้บริหารให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไข ปัญหาการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
61	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
62	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนเป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
63	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
64	การนำผลสะท้อนกลับมาประกอบการ วางแผนเพื่อการแก้ปัญหาร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
65	การรายงานปัญหาที่พบต่อผู้บริหารอย่าง ทันที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
สรุปค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00									สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

แบบประเมินผลรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน

โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ									
1.1	ผู้บริหารตระหนักและเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.2	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.3	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.4	ผู้บริหารร่วมกับครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนร่วมวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.5	ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น สื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
1.6	ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.7	ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแลแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
1.8	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน เป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม									
2.1	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.2	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.3	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูบุคคลที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.4	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดเพื่อผลลัพธ์ของงานที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
2.5	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการทำงานเป็นทีม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2.6	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.7	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.8	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.9	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.10	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.11	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.12	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	วางแผนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน								
2.13	ผู้บริหารในกลุ่มเครือข่ายมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2.14	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.15	ผู้บริหารส่งเสริมให้เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.16	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึดหลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.17	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาชี้แจงกับผู้ปกครองถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.18	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้									
3.1	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องของเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นักเรียนให้มีประสิทธิภาพ								
3.2	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
3.3	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.4	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความ แตกต่างระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.5	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประสาน คนและงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.6	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครูจัด กิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.7	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายใน และส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียน ได้ทันทั่วทั้งที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.8	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็น นักเรียนกลุ่มปกติ								
3.9	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเกณฑ์ การคัดกรองนักเรียนตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.10	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษารูจักนักเรียนเป็น รายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ แท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.11	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักการ เคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.12	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาบันทึกหลักฐาน ข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่าง ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อประโยชน์ใน การนำข้อมูลไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.13	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ร่วมกันจัดกิจกรรมการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.14	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนอบรมให้ความรู้ และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	เกี่ยวข้องเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน								
3.15	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤตินักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.16	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาให้ความรู้กับผู้ปกครองเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.17	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและเครื่องมือการคัดกรองที่ตรงกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.18	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.19	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนคณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้การใช้เครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.20	ผู้บริหารส่งเสริมให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการคัดกรอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
3.21	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครูบุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อความเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.22	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนาและการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนและดำเนินการตามแผน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.23	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้คณะครูบุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.24	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นดำเนินการคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล									
4.1	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ร่วมมือกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็ง กรณีเมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.2	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการนิเทศ การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	คำปรึกษา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน จากศึกษานิเทศก์ประจำเขตพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ								
4.3	ผู้บริหารได้ประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.4	ผู้บริหารได้บันทึกกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.5	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกัน วิเคราะห์ผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.6	ผู้บริหารและคณะครูได้ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล									
5.1	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา รายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.2	ผู้บริหารให้คณะครู บุคลากรทางการศึกษา รายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันทั่วทั้งที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
5.3	ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนำผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.4	ผู้บริหารให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.5	ผู้บริหารรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
สรุปค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00									สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

แบบประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ									
1.1	ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็น ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.2	การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.3	ผู้บริหารมีความรอบรู้เรื่องระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.4	การวางแผน กำหนดขั้นตอน และวิธีการ ทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจนและวิธีการ ในการทำงานอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.5	ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่าง สม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.6	การเป็นผู้นำและมีกระบวนการบริหาร จัดการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.7	ผู้บริหารสามารถให้คำปรึกษาในการดูแล แก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูและ บุคลากรทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
1.8	ผู้บริหารมีข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน เป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม									
2.1	ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.2	ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.3	นักเรียนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรม ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเพื่อนนักเรียนร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.4	คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.5	การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรในโรงเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2.6	ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงานที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.7	เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.8	ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.9	นักเรียนได้ร่วมจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาให้รู้จักตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
	รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต								
2.10	การมีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.11	ครู บุคลากรทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.12	ผู้ปกครอง ชุมชน ภาควิชาเครือข่ายร่วมวางแผนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.13	กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย	+1	+1	+1	+1	+1	4	1.00	สอดคล้อง
2.14	ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.15	เครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.16	การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึดหลักบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.17	ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
2.18	หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้									
3.1	การพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.2	การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.3	การมีขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.4	การสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้จักความแตกต่างระหว่างบุคคล	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
3.5	ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งเรื่องการประชุมคนและงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.6	ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
3.7	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหา นักเรียนได้ทันทั่วทั้งที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.8	ครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
3.9	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองมีความชัดเจนตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.10	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการเยี่ยมบ้าน สังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ทดสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.11	การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.12	การบันทึกหลักฐานข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.13	การจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.14	การอบรมให้ความรู้และทักษะต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.15	การแก้ปัญหาการทำงานด้านการดูแลความประพฤตินักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.16	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาความรู้เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทักษะชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.17	การมีเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองและข้อมูลสารสนเทศมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.18	การจัดกิจกรรมสร้างเสริมนักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.19	การมีเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
3.20	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.21	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.22	การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา และการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.23	คณะครู บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.24	การคัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล									
4.1	เมื่อทราบปัญหาที่เกินกว่าที่ครูจะแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ครูจะทำการประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.2	ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.3	การประเมินผลเพื่อพัฒนาและเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.4	การมีระบบนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		5	4	3	2	1			
4.5	การนำผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.6	การติดตามผลการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล									
5.1	การรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อสาธารณชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.2	การรายงานปัญหาด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พบต่อผู้บริหารอย่างทันท่วงที	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.3	การนำผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประกอบการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.4	การจัดทำบันทึกสรุปรายงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.5	การรายงานผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
สรุปค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00									สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่า Reliability

แบบสอบถามองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน

โรงเรียนบ้านเนินเวียง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

Reliability Statistics ครั้งที่ 1

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.821	.857	65

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	291.1333	64.051	.268	.822
VAR00002	291.6667	62.299	.354	.816
VAR00003	291.2000	64.234	.236	.823
VAR00004	290.9667	61.344	.691	.812
VAR00005	291.5000	61.983	.326	.816
VAR00006	291.1667	63.868	.288	.822
VAR00007	291.7000	63.045	.258	.818
VAR00008	291.2333	62.944	.200	.819
VAR00009	291.0000	60.759	.717	.810
VAR00010	291.5000	63.155	.273	.820
VAR00011	291.1333	64.120	.258	.822
VAR00012	291.6667	61.540	.475	.814

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00013	291.2333	63.702	.202	.822
VAR00014	291.0000	61.310	.611	.812
VAR00015	291.5000	63.086	.182	.820
VAR00016	291.2667	66.271	.219	.829
VAR00017	291.7333	63.099	.277	.818
VAR00018	291.2333	62.737	.227	.819
VAR00019	291.0000	61.862	.507	.814
VAR00020	291.5000	63.638	.210	.822
VAR00021	291.1333	64.051	.268	.822
VAR00022	291.6667	62.299	.354	.816
VAR00023	291.2000	64.234	.236	.823
VAR00024	290.9667	61.344	.691	.812
VAR00025	291.5000	61.983	.326	.816
VAR00026	291.1667	63.868	.288	.822
VAR00027	291.7000	63.045	.258	.818
VAR00028	291.2333	62.944	.200	.819
VAR00029	291.0000	60.759	.717	.810
VAR00030	291.5000	63.155	.273	.820
VAR00031	291.1333	64.120	.258	.822
VAR00032	291.6667	61.540	.475	.814
VAR00033	291.2333	63.702	.202	.822
VAR00034	291.0000	61.310	.611	.812
VAR00035	291.5000	63.086	.282	.820
VAR00036	291.2667	66.271	.219	.829
VAR00037	291.7333	63.099	.277	.818
VAR00038	291.2333	62.737	.227	.819
VAR00039	291.0000	61.862	.507	.814

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00040	291.5000	63.638	.210	.822
VAR00041	291.1333	64.051	.268	.822
VAR00042	291.6667	62.299	.354	.816
VAR00043	291.2000	64.234	.236	.823
VAR00044	290.9667	61.344	.691	.812
VAR00045	291.5000	61.983	.326	.816
VAR00046	291.1333	64.051	.268	.822
VAR00047	291.6667	62.299	.354	.816
VAR00048	291.2000	64.234	.236	.823
VAR00049	290.9667	61.344	.691	.812
VAR00050	291.5000	61.983	.326	.816
VAR00051	291.1667	63.868	.288	.822
VAR00052	291.7000	63.045	.258	.818
VAR00053	291.2333	62.944	.200	.819
VAR00054	291.0000	60.759	.717	.810
VAR00055	291.5000	63.155	.273	.820
VAR00056	291.1333	64.120	.258	.822
VAR00057	291.6667	61.540	.475	.814
VAR00058	291.2333	63.702	.202	.822
VAR00059	291.0000	61.310	.611	.812
VAR00060	291.5000	63.086	.282	.820
VAR00061	291.2667	66.271	.219	.829
VAR00062	291.7333	63.099	.277	.818
VAR00063	291.2333	62.737	.227	.819
VAR00064	291.0000	61.862	.507	.814
VAR00065	291.5000	63.638	.210	.822

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	264	4	5	4.6061	0.4895
VAR00002	264	4	5	4.1629	0.3700
VAR00003	264	4	5	4.5341	0.4998
VAR00004	264	4	5	4.7689	0.4223
VAR00005	264	4	5	4.3712	0.4840
VAR00006	264	4	5	4.6250	0.4850
VAR00007	264	4	5	4.1515	0.3592
VAR00008	264	4	5	4.5682	0.4963
VAR00009	264	4	5	4.7841	0.4122
VAR00010	264	4	5	4.3333	0.4723
VAR00011	264	4	5	4.6629	0.4736
VAR00012	264	4	5	4.1667	0.3734
VAR00013	264	4	5	4.5758	0.4952
VAR00014	264	4	5	4.7955	0.4041
VAR00015	264	4	5	4.3447	0.4762
VAR00016	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00017	264	4	5	4.1098	0.3133
VAR00018	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00019	264	4	5	4.7917	0.4069
VAR00020	264	4	5	4.3447	0.4762
VAR00021	264	4	5	4.6061	0.4895
VAR00022	264	4	5	4.1629	0.3700

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00023	264	4	5	4.5341	0.4998
VAR00024	264	4	5	4.7689	0.4223
VAR00025	264	4	5	4.3712	0.4840
VAR00026	264	4	5	4.6250	0.4850
VAR00027	264	4	5	4.1515	0.3592
VAR00028	264	4	5	4.5682	0.4963
VAR00029	264	4	5	4.7841	0.4122
VAR00030	264	4	5	4.3333	0.4723
VAR00031	264	4	5	4.6629	0.4736
VAR00032	264	4	5	4.1667	0.3734
VAR00033	264	4	5	4.5758	0.4952
VAR00034	264	4	5	4.7955	0.4041
VAR00035	264	4	5	4.3447	0.4762
VAR00036	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00037	264	4	5	4.1098	0.3133
VAR00038	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00039	264	4	5	4.7917	0.4069
VAR00040	264	4	5	4.3447	0.4762
VAR00041	264	4	5	4.6061	0.4895
VAR00042	264	4	5	4.1629	0.3700
VAR00043	264	4	5	4.5341	0.4998
VAR00044	264	4	5	4.7689	0.4223
VAR00045	264	4	5	4.3712	0.4840
VAR00046	264	4	5	4.6061	0.4895

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00047	264	4	5	4.1629	0.3700
VAR00048	264	4	5	4.5341	0.4998
VAR00049	264	4	5	4.7689	0.4223
VAR00050	264	4	5	4.3712	0.4840
VAR00051	264	4	5	4.6250	0.4850
VAR00052	264	4	5	4.1515	0.3592
VAR00053	264	4	5	4.5682	0.4963
VAR00054	264	4	5	4.7841	0.4122
VAR00055	264	4	5	4.3333	0.4723
VAR00056	264	4	5	4.6629	0.4736
VAR00057	264	4	5	4.1667	0.3734
VAR00058	264	4	5	4.5758	0.4952
VAR00059	264	4	5	4.7955	0.4041
VAR00060	264	4	5	4.3447	0.4762
VAR00061	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00062	264	4	5	4.1098	0.3133
VAR00063	264	4	5	4.5644	0.4968
VAR00064	264	4	5	4.7917	0.4069
VAR00065	264	4	5	4.3447	0.4762
SUM	264	4.2	4.75	4.4916	0.1804

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ

Factor Analysis

KMO และ Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)	.872
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	3315.410
df	136
Sig.	.000

Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings(a)
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total
1	12.260	18.861	18.861	12.260	18.861	18.861	6.977
2	8.394	12.913	31.775	8.394	12.913	31.775	5.921
3	7.707	11.857	43.631	7.707	11.857	43.631	5.431
4	6.420	9.878	53.509	6.420	9.878	53.509	5.200
5	5.594	8.606	62.114	5.594	8.606	62.114	5.09
6	4.590	7.062	69.176	4.590	7.062	69.176	4.885
7	3.888	5.982	75.158	3.888	5.982	75.158	4.729
8	3.410	5.247	80.405	3.410	5.247	80.405	4.717
9	3.043	4.681	85.086	3.043	4.681	85.086	4.640
10	2.691	4.140	89.226	2.691	4.140	89.226	4.129
11	2.048	3.151	92.377	2.048	3.151	92.377	3.923
12	1.441	2.217	94.594	1.441	2.217	94.594	3.715
13	1.135	1.745	96.339	1.135	1.745	96.339	3.335

Component Matrix

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	.969	.011	.081	.059	.060	.022	.072	.054	.079	.028	.038	.099	.038
27	.945	.005	.131	.020	.036	.163	.185	.019	.027	.052	.058	.100	.015
52	.945	.005	.131	.020	.036	.163	.185	.019	.027	.052	.058	.100	.015
2	.912	.194	.130	.084	.018	.036	.091	.134	.018	.074	.155	.020	.158
22	.912	.194	.130	.084	.018	.036	.091	.134	.018	.074	.155	.020	.158
60	.836	.293	.054	.093	.306	.114	.236	.073	.089	.009	.008	.013	.037
62	.827	.211	.080	.333	.097	.212	.023	.108	.071	.072	.111	.043	.178
21	.097	.969	.011	.081	.059	.060	.022	.072	.054	.028	.038	.099	.038
4	.005	.965	.099	.008	.021	.108	.080	.029	-.058	.075	.074	.052	.000
7	.005	.945	.020	.036	.163	.185	.019	.027	.052	.058	.100	.015	.131
6	.110	.930	.079	.113	.112	.024	.064	.006	.145	.018	.095	.143	.016
26	.110	.930	.143	.079	.113	.112	.024	.064	.006	.145	.018	.095	.016
39	.052	.914	.141	.010	.187	.046	.138	.107	.079	.088	.121	.012	.003
10	.030	.889	.077	.123	.124	.080	.012	.016	.094	.005	.160	.281	.075
45	.120	.860	.151	.012	.044	.094	.033	.019	.319	.213	.052	.147	.055
33	.245	.841	.041	.035	.209	.143	.242	.019	.046	.238	.083	.130	.053
13	.245	.841	.035	.209	.143	.242	.041	.019	.046	.238	.083	.130	.053
58	.245	.841	.041	.035	.209	.143	.242	.019	.046	.238	.083	.130	.053
57	.486	.603	.180	.042	.215	.306	.094	.139	.113	.059	.100	.114	.244
32	.486	.603	.180	.042	.215	.306	.094	.139	.113	.059	.100	.114	.244
38	.131	.587	.185	.097	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
46	.097	.011	.969	.081	.059	.060	.022	.072	.054	.028	.038	.099	.038
49	.005	.099	.965	.008	.021	.108	.080	.029	-.058	.075	.074	.052	.000

Component Matrix

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
24	.005	.099	.965	.008	.021	.108	.080	.029	.058	.075	.074	.052	.000
54	.026	.096	.936	.093	.042	.042	.164	.029	.106	.053	.039	.075	.124
9	.026	.096	.936	.042	.042	.164	.029	.106	.053	.039	.093	.075	.124
51	.110	.143	.930	.079	.113	.112	.024	.064	.006	.145	.018	.095	.016
19	.052	.141	.914	.010	.187	.046	.138	.107	.079	.088	.121	.012	.003
42	.194	.130	.912	.084	.018	.036	.091	.134	.018	.074	.155	.020	.158
47	.194	.130	.912	.084	.018	.036	.091	.134	.018	.074	.155	.020	.158
55	.030	.124	.889	.077	.123	.080	.012	.016	.094	.005	.160	.281	.075
30	.030	.124	.889	.077	.123	.080	.012	.016	.094	.005	.160	.281	.075
50	.120	.151	.860	.319	.213	.094	.319	.213	.319	.213	.052	.147	.055
5	.151	.120	.860	.319	.213	.094	.319	.213	.319	.213	.052	.147	.055
25	.120	.151	.860	.012	.044	.094	.033	.019	.319	.213	.052	.147	.055
15	.293	.054	.836	.093	.306	.114	.236	.073	.089	.009	.008	.013	.037
14	.159	.089	.832	.129	.208	.120	.063	.246	.108	.264	.141	.025	.018
34	.159	.089	.832	.129	.208	.120	.063	.246	.108	.264	.141	.025	.018
37	.211	.080	.827	.333	.097	.212	.023	.108	.071	.072	.111	.043	.178
17	.211	.080	.827	.333	.097	.212	.023	.108	.071	.072	.111	.043	.178
12	.486	.180	.603	.042	.215	.306	.094	.139	.113	.059	.100	.114	.244
18	.131	.185	.587	.097	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
48	.324	.021	.550	.025	.030	.192	.016	.023	.179	.012	.023	.031	.063
16	.099	.048	.777	.388	.079	.058	.131	.141	.114	.111	.034	.344	.065
20	.001	.005	.927	.024	.136	.048	.035	.149	.085	.186	.022	.156	.044
9	.026	.096	.936	.042	.042	.164	.029	.106	.053	.039	.093	.075	.124

Component Matrix

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
29	.026	.096	-.093	.936	.042	.042	.164	.029	.106	.053	.039	.075	.124
35	.293	.054	.093	.836	.306	.114	.236	.073	.089	.009	.008	.013	.037
59	.159	.089	.129	.832	.208	.120	.063	.246	.108	.264	.141	.025	.018
63	.131	.185	.097	.587	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
56	.024	.366	.114	.609	.046	.163	.275	.246	.385	.135	.208	.114	.125
8	.025	.065	.071	.786	.112	.062	.045	.038	.006	.053	.482	.199	.182
44	.005	.099	.008	.021	.965	.108	.080	.029	.058	.075	.074	.052	.000
64	.052	.141	.010	.187	.914	.046	.138	.107	.079	.088	.121	.012	.003
31	.024	.366	.114	.046	.609	.163	.275	.246	.385	.135	.208	.114	.125
61	.099	.048	.388	.079	.777	.058	.131	.141	.114	.111	.034	.344	.065
65	.001	.005	.024	.136	.927	.048	.035	.149	.085	.186	.022	.156	.044
38	.131	.587	.185	.097	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
18	.131	.185	.587	.097	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
63	.131	.185	.097	.587	.236	.117	.189	.635	.018	.182	.031	.114	.050
58	.245	.841	.041	.035	.209	.143	.242	.019	.046	.238	.083	.130	.053
13	.245	.841	.035	.209	.143	.242	.041	.019	.046	.238	.083	.130	.053
33	.245	.841	.041	.035	.209	.143	.242	.019	.046	.238	.083	.130	.053
43	.255	.021	.025	.030	.192	.016	.023	.550	.179	.012	.023	.031	.063
48	.324	.021	.550	.025	.030	.192	.016	.023	.179	.012	.023	.031	.063
40	.927	.001	.005	.024	.136	.048	.035	.149	.085	.186	.022	.156	.044

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการประเมินรูปแบบองค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ

ด้านความถูกต้อง

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.52	0.71
2	140	2	5	4.48	0.76
3	140	3	5	4.47	0.73
4	140	2	5	4.33	0.82
5	140	3	5	4.62	0.60
6	140	3	5	4.39	0.81
7	140	3	5	4.46	0.75
8	140	2	5	4.32	0.84

ด้านความเหมาะสม

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.77	0.55
2	140	3	5	4.51	0.74
3	140	3	5	4.39	0.79
4	140	3	5	4.25	0.93
5	140	4	5	4.63	0.48
6	140	3	5	4.36	0.88
7	140	3	5	4.5	0.62
8	140	3	5	4.25	0.93

ด้านความเป็นไปได้

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.97	0.18
2	140	3	5	4.67	0.48
3	140	3	5	4.5	0.68
4	140	3	5	4.24	0.97
5	140	4	5	4.42	0.49
6	140	3	5	4.37	0.92
7	140	4	5	4.42	0.49
8	140	3	5	4.24	0.97

ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.98	0.16
2	140	4	5	4.66	0.47
3	140	4	5	4.81	0.39
4	140	3	5	4.64	0.76
5	140	4	5	4.34	0.47
6	140	3	5	4.02	0.98
7	140	4	5	4.34	0.47
8	140	3	5	4.64	0.76

ผลการประเมินรูปแบบองค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม

ด้านความถูกต้อง

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.93	0.29
2	140	3	5	4.71	0.55
3	140	3	5	4.11	0.998
4	140	3	5	4.08	0.98
5	140	4	5	4.69	0.46
6	140	3	5	4.36	0.92
7	140	3	5	4.65	0.5
8	140	3	5	4.07	0.99
9	140	4	5	4.95	0.2
10	140	3	5	4.65	0.53
11	140	3	5	4.55	0.83
12	140	3	5	4.55	0.83
13	140	4	5	4.56	0.49
14	140	3	5	4.07	0.97
15	140	3	5	4.52	0.54
16	140	3	5	4.65	0.53
17	140	3	5	4.1	0.98
18	140	3	5	4.52	0.54

ด้านความเหมาะสม

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	4	5	4.98	0.11
2	140	3	5	4.79	0.44
3	140	3	5	4.11	0.99
4	140	3	5	4.1	0.99
5	140	4	5	4.65	0.47
6	140	3	5	4.3	0.95
7	140	4	5	4.63	0.48
8	140	3	5	4.08	0.99
9	140	4	5	4.98	0.11
10	140	4	5	4.65	0.47
11	140	3	5	4.63	0.77
12	140	3	5	4.64	0.49
13	140	4	5	4.55	0.98
14	140	3	5	4.09	0.54
15	140	3	5	4.51	0.47
16	140	4	5	4.65	0.99
17	140	3	5	4.11	0.53
18	140	3	5	4.65	0.64

ด้านความเป็นไปได้

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	4	5	4.99	0.08
2	140	4	5	4.77	0.42
3	140	3	5	4.37	0.93
4	140	3	5	4.37	0.93
5	140	4	5	4.54	0.49
6	140	3	5	4.08	0.99
7	140	4	5	4.54	0.49
8	140	3	5	4.37	0.93
9	140	3	5	4.90	0.39
10	140	4	5	4.54	0.49
11	140	3	5	4.54	0.84
12	140	3	5	4.54	0.84
13	140	4	5	4.58	0.46
14	140	3	5	4.37	0.93
15	140	4	5	4.68	0.46
16	140	4	5	4.54	0.49
17	140	3	5	4.37	0.93
18	140	4	5	4.65	0.47

ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.92	0.36
2	140	4	5	4.8	0.36
3	140	3	5	4.47	0.88
4	140	3	5	4.47	0.88
5	140	4	5	4.45	0.49
6	140	3	5	3.91	0.99
7	140	4	5	4.45	0.49
8	140	3	5	4.47	0.88
9	140	3	5	4.8	0.55
10	140	4	5	4.45	0.49
11	140	3	5	4.61	0.79
12	140	3	5	4.61	0.79
13	140	4	5	4.73	0.44
14	140	3	5	4.47	0.88
15	140	4	5	4.73	0.44
16	140	4	5	4.45	0.49
17	140	3	5	4.47	0.88
18	140	3	5	4.09	0.98

ผลการประเมินรูปแบบองค์ประกอบที่ 3 การมีองค์ความรู้
ด้านความถูกต้อง

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.52	0.72
2	140	3	5	4.44	0.68
3	140	3	5	4.5	0.6
4	140	3	5	4.33	0.8
5	140	3	5	4.72	0.48
6	140	3	5	4.38	0.83
7	140	3	5	4.44	0.82
8	140	3	5	4.13	0.73
9	140	3	5	4.50	0.77
10	140	3	5	4.40	0.82
11	140	3	5	4.47	0.7
12	140	3	5	4.32	0.82
13	140	3	5	4.46	0.57
14	140	3	5	4.31	0.87
15	140	3	5	4.42	0.73
16	140	3	5	4.29	0.81
17	140	3	5	4.51	0.73
18	140	3	5	4.41	0.71
19	140	3	5	4.49	0.66
20	140	3	5	4.35	0.79
21	140	3	5	4.67	0.54
22	140	3	5	4.39	0.82
23	140	3	5	4.45	0.78
24	140	3	5	4.2	0.76

ด้านความเหมาะสม

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.49	0.72
2	140	3	5	4.40	0.7
3	140	3	5	4.56	0.55
4	140	3	5	4.31	0.83
5	140	3	5	4.67	0.54
6	140	3	5	4.32	0.86
7	140	3	5	4.50	0.76
8	140	3	5	4.1	0.76
9	140	3	5	4.55	0.7
10	140	3	5	4.4	0.81
11	140	3	5	4.48	0.65
12	140	3	5	4.43	0.83
13	140	3	5	4.67	0.52
14	140	3	5	4.25	0.85
15	140	3	5	4.39	0.8
16	140	3	5	4.22	0.79
17	140	3	5	4.48	0.76
18	140	3	5	4.38	0.8
19	140	3	5	4.41	0.74
20	140	3	5	4.3	0.79
21	140	3	5	4.75	0.44
22	140	3	5	4.46	0.79
23	140	3	5	4.45	0.75
24	140	3	5	4.22	0.76

ด้านความเป็นไปได้

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.58	0.58
2	140	3	5	4.38	0.55
3	140	3	5	4.57	0.53
4	140	3	5	4.4	0.79
5	140	4	5	4.8	0.4
6	140	3	5	4.37	0.79
7	140	3	5	4.47	0.86
8	140	3	5	4.01	0.65
9	140	3	5	4.47	0.76
10	140	3	5	4.31	0.91
11	140	3	5	4.5	0.62
12	140	3	5	4.27	0.85
13	140	3	5	4.64	0.55
14	140	3	5	4.24	0.86
15	140	3	5	4.41	0.74
16	140	3	5	4.25	0.85
17	140	3	5	4.48	0.8
18	140	3	5	4.37	0.87
19	140	3	5	4.42	0.75
20	140	3	5	4.26	0.81
21	140	4	5	4.73	0.44
22	140	3	5	4.3	0.9
23	140	3	5	4.46	0.72
24	140	3	5	4.27	0.8

ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.55	0.66
2	140	4	5	4.39	0.49
3	140	4	5	4.6	0.49
4	140	3	5	4.39	0.81
5	140	4	5	4.48	0.38
6	140	3	5	4.42	0.74
7	140	3	5	4.45	0.88
8	140	3	5	3.95	0.59
9	140	3	5	4.58	0.74
10	140	3	5	4.48	0.87
11	140	3	5	4.45	0.67
12	140	3	5	4.35	0.79
13	140	4	5	4.68	0.46
14	140	3	5	4.15	0.93
15	140	3	5	4.18	0.8
16	140	3	5	4.35	0.79
17	140	3	5	4.49	0.8
18	140	3	5	4.46	0.8
19	140	3	5	4.4	0.74
20	140	3	5	4.21	0.78
21	140	4	5	4.7	0.45
22	140	3	5	4.5	0.8
23	140	3	5	4.41	0.75
24	140	3	5	4.23	0.76

ผลการประเมินรูปแบบองค์ประกอบที่ 4 การนิเทศติดตามผล

ด้านความถูกต้อง

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.55	0.66
2	140	4	5	4.39	0.49
3	140	4	5	4.6	0.49
4	140	3	5	4.39	0.81
5	140	4	5	4.82	0.38
6	140	3	5	4.42	0.74

ด้านความเหมาะสม

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.5	0.76
2	140	3	5	4.1	0.76
3	140	3	5	4.55	0.7
4	140	3	5	4.4	0.81
5	140	3	5	4.48	0.65
6	140	3	5	4.3	0.83

ด้านความเป็นไปได้

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.4	0.74
2	140	3	5	4.21	0.78
3	140	4	5	4.7	0.45
4	140	3	5	4.5	0.8
5	140	3	5	4.41	0.75
6	140	3	5	4.2	0.76

ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.3	0.95
2	140	4	5	4.63	0.48
3	140	3	5	4.08	0.99
4	140	4	5	4.98	0.11
5	140	4	5	4.65	0.47
6	140	3	5	4.63	0.77

ผลการประเมินรูปแบบองค์ประกอบที่ 5 การรายงานผล

ด้านความถูกต้อง

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.47	0.73
2	140	2	5	4.33	0.82
3	140	3	5	4.62	0.6
4	140	3	5	4.39	0.81
5	140	3	5	4.46	0.75

ด้านความเหมาะสม

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.93	0.29
2	140	3	5	4.71	0.55
3	140	3	5	4.11	0.98
4	140	3	5	4.08	0.98
5	140	4	5	4.69	0.46

ด้านความเป็นไปได้

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.37	0.79
2	140	3	5	4.47	0.86
3	140	3	5	4.01	0.65
4	140	3	5	4.47	0.76
5	140	3	5	4.31	0.91

ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.47	0.88
2	140	4	5	4.73	0.44
3	140	3	5	4.61	0.79
4	140	4	5	4.45	0.49
5	140	3	5	4.47	0.88

ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่นเขต 1 องค์กรประกอบที่ 1

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.68	0.65
2	140	3	5	4.71	0.62
3	140	3	5	4.64	0.71
4	140	2	5	4.70	0.65
5	140	3	5	4.67	0.67
6	140	2	5	4.71	0.66
7	140	3	5	4.72	0.64
8	140	3	5	4.83	0.50

ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 2

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.68	0.65
2	140	3	5	4.71	0.62
3	140	3	5	4.64	0.71
4	140	2	5	4.70	0.65
5	140	3	5	4.65	0.65
6	140	3	5	4.65	0.62
7	140	3	5	4.57	0.73
8	140	3	5	4.68	0.61
9	140	3	5	4.65	0.63
10	140	3	5	4.62	0.68
11	140	3	5	4.62	0.67
12	140	2	5	4.62	0.62
13	140	3	5	4.61	0.72
14	140	2	5	4.61	0.65
15	140	3	5	4.61	0.65
16	140	3	5	4.67	0.64
17	140	3	5	4.66	0.63
18	140	3	5	4.70	0.60

ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 3

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.68	0.65
2	140	3	5	4.69	0.65
3	140	3	5	4.65	0.69
4	140	2	5	4.68	0.65
5	140	3	5	4.66	0.63
6	140	3	5	4.60	0.66
7	140	3	5	4.66	0.68
8	140	3	5	4.70	0.60
9	140	3	5	4.63	0.69
10	140	3	5	4.66	0.63
11	140	3	5	4.60	0.69
12	140	3	5	4.72	0.57
13	140	3	5	4.64	0.72
14	140	3	5	4.66	0.60
15	140	3	5	4.64	0.66
16	140	3	5	4.60	0.68
17	140	3	5	4.62	0.72
18	140	3	5	4.64	0.73
19	140	3	5	4.72	0.57
20	140	3	5	4.53	0.75
21	140	3	5	4.60	0.73
22	140	2	5	4.67	0.56
23	140	3	5	4.64	0.67
24	140	2	5	4.58	0.69

ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 4

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	3	5	4.75	0.57
2	140	2	5	4.57	0.80
3	140	2	5	4.54	0.84
4	140	2	5	4.60	0.71
5	140	3	5	4.74	0.60
6	140	3	5	4.57	0.71

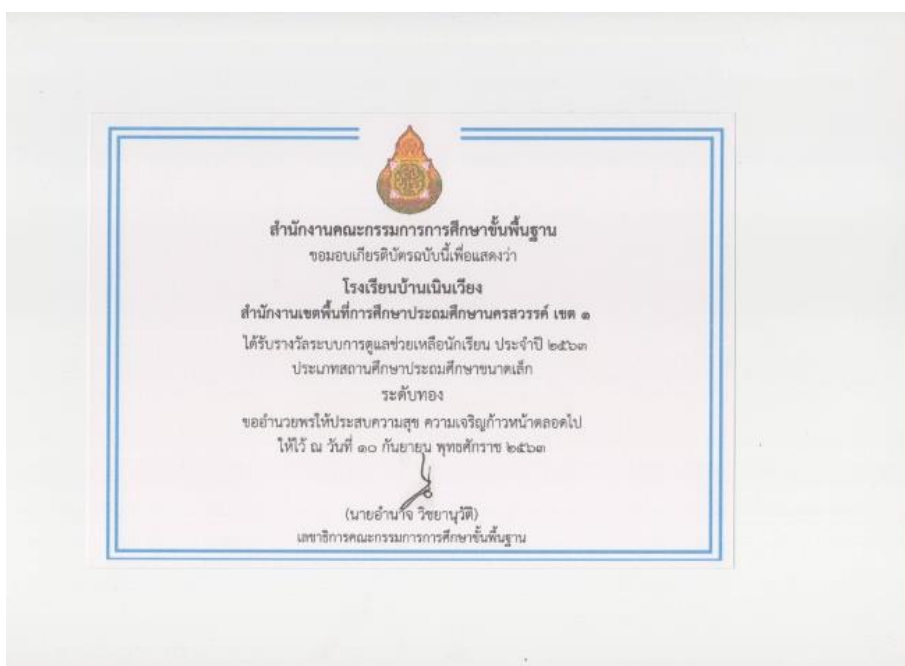
ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 องค์กรประกอบที่ 5

ข้อ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
1	140	2	5	4.57	0.68
2	140	3	5	4.49	0.72
3	140	2	5	4.40	0.79
4	140	3	5	4.54	0.74
5	140	3	5	4.60	0.69

ภาคผนวก ฉ

รางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2563

รางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2563
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาคผนวก ช
การเผยแพร่งานวิจัย

การเผยแพร่งานวิจัยทาง My office สพป.นครสวรรค์ เขต 1
เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

My Office...
...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ทะเบียนหนังสือราชการที่หน่วยงานภายใน

ที่	เลขหนังสือ	เรื่อง	วัน เดือน ปี	ตรวจสอบการรับ
830	ศส 04073.047/ว1115	การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ (ประเมินโครงการ)	27 ธันวาคม 2564	ได้
829	ศส 04073.047/ว1114	การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย)	27 ธันวาคม 2564	ได้

จำนวน 6 หน้า 1 2 3 4 5 6

My Office...
...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1

เอกสารหนังสือ

เลขทะเบียน : ศส 04073.047/ว1114
เรื่อง : การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย)
ลงวันที่ : 27 ธันวาคม 2564
ผู้ส่ง : โรงเรียนบ้านเนินเวียง
ว/ล/ป ที่ส่ง : 27 ธ.ค. 2564

เอกสาร : หนังสือนำ สิ่งที่ไม่มาด้วย 1 สิ่งที่ไม่มาด้วย 2

หน่วยงานที่ยื่นหนังสือไปแล้ว

1. โรงเรียนวัดวังใหญ่
2. โรงเรียนบ้านโง้งงาม
3. โรงเรียนภาคคุตศิษยาจารย์
4. โรงเรียนบ้านท่าหิน (ส.ส.ประจักษ์นครสวรรค์)
5. โรงเรียนวัดบ้านไร่
6. โรงเรียนวัดหนองแม่ทอง
7. โรงเรียนวัดป่าสวรรค์
8. โรงเรียนวัดคูขี้ตี่

หน่วยงานที่ยังไม่ยื่นหนังสือ

1. โรงเรียนชุมชนวัดคลองปลากด
2. โรงเรียนบ้านบึงสีดินของ
3. โรงเรียนวัดบ้านบึงสีดิน
4. โรงเรียนวัดบ้านบึงสีดิน
5. โรงเรียนวัดบ้านบึง
6. โรงเรียนวัดหนองแวง
7. โรงเรียนวัดหนองขาม
8. โรงเรียนวัดหนองโรง

การเผยแพร่งานวิจัยทางเว็บไซต์ ครูบ้านนอกดอทคอม และครูวันดีดอทคอม เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

สำนักงานเว็บไซต์ครูบ้านนอกดอทคอม
ตำบลมกดาหาร อำเภอเมืองมกดาหาร
จังหวัดมกดาหาร 49000

ใบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน
27 ธ.ค. 2564

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่บทความ

เรียน ผู้เผยแพร่ผลงาน (คุณศุภินา มาลัยทอง)

ตามที่ท่านได้ส่งข้อมูลบทความ เพื่อดำเนินการเผยแพร่บนเว็บไซต์ ครูบ้านนอกดอทคอม (www.kroobannok.com) เมื่อ 27 ธ.ค. 2564 เพื่อพิจารณาเผยแพร่

ทางเว็บไซต์ครูบ้านนอกดอทคอม ขอรับทราบว่า ข้อมูลของท่านได้เผยแพร่บนเว็บไซต์ ครูบ้านนอกดอทคอมแล้ว รายละเอียดดังนี้

ที่อยู่อ้างอิงในการเผยแพร่ : http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=180688

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 27 ธ.ค. 2564

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่เผยแพร่แล้วของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ เพื่อเป็นแนวทาง และประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษา และขออวยพรให้ท่านมีความสุขความเจริญสืบไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอติศร ก้อนคำ)

ผู้จัดทำเว็บไซต์ ครูบ้านนอกดอทคอม

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
นักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1
ผู้วิจัย ศุภินา มาลัยทอง
ปีที่ทำวิจัย 2562
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (2) เพื่อพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (3)
เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนิน
เวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (4) เพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 1
วิธีการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาบริบทการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 2) ศึกษาบริบทการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 3) ศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 6 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 62 คน ไปภาคีศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ได้แบบ
บันทึกคะแนน สัสดีที่ใช้ ได้แก่ สัสดี 1) ประเมินรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้
สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยศึกษาจาก
กลุ่มประชากรทั้งหมด คือครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 6 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน และผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 62
คน รวมจำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินรูปแบบ สัสดีแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น
.90 สัสดีที่ใช้ได้แก่ สัสดี 1) ประเมินรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
ผลการวิจัยพบว่า

- ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 61 ส่วนมี 3 สาขารองค้ำหัดเป็น 5 องค์ประกอบและ
ตั้งชื่อคือ ประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำ จำนวน 8 ส่วนมี 2) การมีส่วนร่วม จำนวน 18 ส่วนมี 3) การมีองค์ความรู้
จำนวน 24 ส่วนมี 4) การมีทัศนคติดี จำนวน 6 ส่วนมี 5) การขานรับ จำนวน 5 ส่วนมี
- รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียน
บ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การเป็น
ผู้นำ 2) การมีส่วนร่วม 3) การมีองค์ความรู้ 4) การมีทัศนคติดี และ 5) การขานรับ และผลการตรวจสอบความ
เหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่ารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีความ
เหมาะสม
- ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการ
ตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้น 2) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการตัดสินใจ
และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น 3) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการจัดการอารมณ์และความเครียดเพิ่ม
ขึ้น และ 4) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีการสร้างสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น
- ผลการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินเวียง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ใน
ระดับดีมากโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีความไปน้อยดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และ
ด้านความเป็นไปได้ตามลำดับ

โดย : kibnatcho99
เมื่อ : 27 ธ.ค. 2564 เวลา 18:19 น.
URL : <http://www.kruwandee.com/forum.html?wbid=83433>

การเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติการวิจัยประยุกต์ (NCAR NBU)
ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวศุภนิษา มาลัยทอง	
วัน เดือน ปี เกิด	7 กรกฎาคม 2517	
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 199/269 หมู่ 1 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์	
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครสวรรค์
	พ.ศ.2540	ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) เอกการประถมศึกษา สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
	พ.ศ.2559	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2540	อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านคลองบอน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์
	พ.ศ.2555	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคลองบอน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์
	พ.ศ.2558	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเนินเวียง อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์
	พ.ศ.2559	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยน้ำพุประชาพัฒนา อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์
	พ.ศ.2562-ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินเวียง อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์